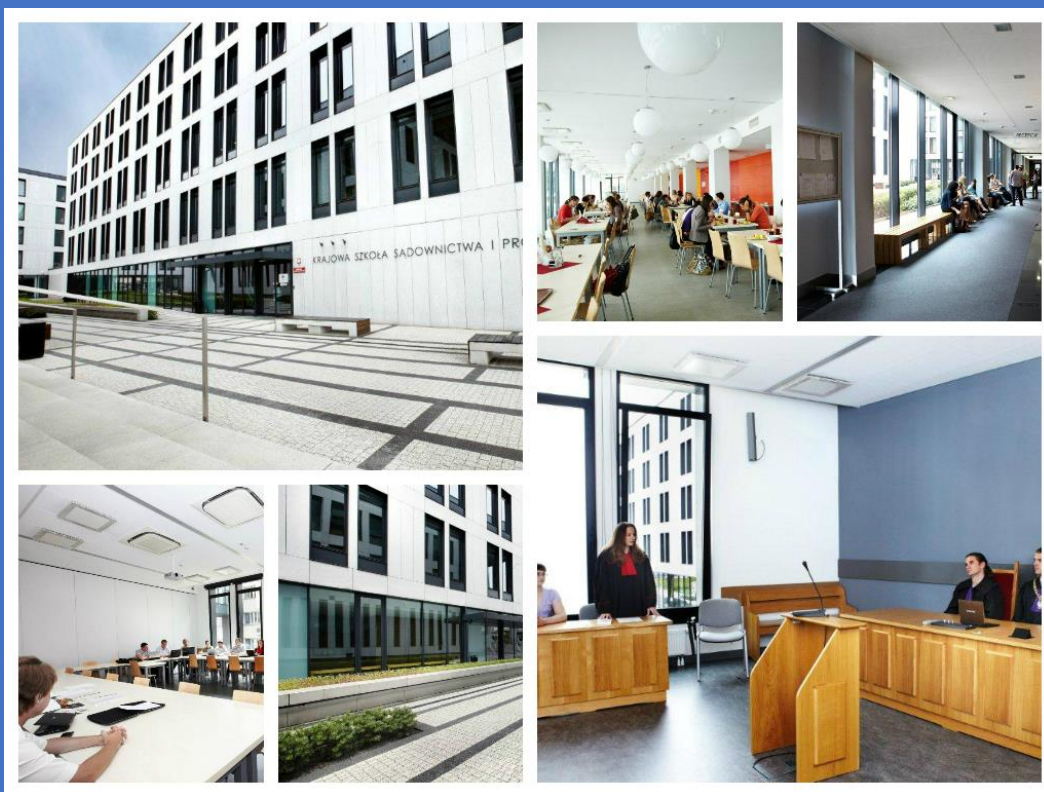

Aplikacja Prokuratorska w Krajowej Szkole Sądownictwa
i Prokuratury a Praktyka Asesorska

OCENA PRZYGOTOWANIA DO ZAWODU ASESORA – RAPORT Z BADAŃ

Raport wykonany
przez:

Dział Badań i Analiz

Ośrodka Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej
w Lublinie
Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

Lublin 05.11.2014 r.

Spis treści

Spis treści	2
Wstęp	4
1. Wyniki ankiety wizytatorów dokonujących oceny	6
1.1. Jak ocenia Pan/Pani przygotowanie absolwentów KSSiP do pełnienia służby na stanowisku asesora (z uwzględnieniem odcinka sądowego) – także w porównaniu z oceną innych asesorów?	8
1.2. Jak ocenia Pani/Pan poziom pracy asesorów (także w porównaniu z oceną innych asesorów)?.....	11
1.3. Czy dokonując oceny pracy asesorów stwierdziła Pani/Pan przypadki braku właściwego nadzoru nad pracą asesora?.....	24
1.4. Inne uwagi.....	25
2. Wyniki ankiety prokuratorów dokonujących aprobaty	27
2.1. Ilu asesorów Pan/Pani aprobuje?	28
2.2. Ilu jest wśród nich absolwentów KSSiP?	28
2.3. Jak ocenia Pani/Pan przygotowanie absolwentów KSSiP do pełnienia służby na stanowisku asesora (z uwzględnieniem odcinka sądowego, w tym umiejętność formułowania wniosków co do kary)?	29
2.4. Jak ocenia Pan/Pani poziom merytoryczny i formalny aktów oskarżenia postanowień o zawieszeniu postępowania i postanowień kończących postępowanie przygotowawcze oraz decyzji incydentalnych wydawanych w toku postępowania, jak też poziom i skuteczność środków odwoławczych sporządzonych przez aprobowanych asesorów, będących absolwentami KSSiP (także w porównaniu z innymi asesorami)?.....	36
2.5. Jak ocenia Pan/Pani współpracę aprobowanych asesorów – absolwentów KSSiP z innymi prokuratorami oraz prokuratorem sprawującym aprobatę?	41
2.6. Czy przed przedstawieniem przez asesora sprawy do aprobaty konsultuje Pani /Pan wcześniej sprawę z asesorem?	44
2.7. Czy uwzględnia Pani/Pan przy dokonywaniu aprobaty potrzebę podejmowania działań służących eliminowaniu powtarzanych przez asesorów błędów?.....	46
2.8. Czy w Pani/Pana ocenie asesorzy w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami oraz uczestnikami postępowania zachowują się kulturalnie i etycznie oraz przestrzegają dobrych obyczajów?.....	49
3. Wyniki ankiety asesorów – absolwentów KSSiP	52

3.1. Czy aplikacja przygotowała do pełnienia funkcji asesora?	52
3.2. Czy wszystkie zajęcia w toku aplikacji okazały się przydatne w pracy na stanowisku asesora?	58
3.3. Czy ilość i zakres zajęć z poszczególnych przedmiotów był wystarczający?	62
3.4. Czy ilość zajęć praktycznych w jednostkach organizacyjnych prokuratury i ich tematyka była wystarczająca?	70
3.5. Czy ilość zajęć praktycznych w innych instytucjach i ich tematyka była odpowiednia?	73
3.6. Czy w czasie praktyk uzyskiwała Pani/Pan właściwą pomoc ze strony patronów i patronów koordynatorów?	80
3.7. Jak Pani/Pan ocenia pierwszy rok pracy na stanowisku asesora?	83
3.8. Uwagi ogólne odnośnie przebiegu aplikacji oraz asesury (plusy i minusy)	92
4. Podsumowanie	95

Wstęp

Dział Badań i Analiz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury przeprowadził analizę ankiet, dotyczących oceny jakości kształcenia wstępnego w Krajowej Szkole. Ankiety te wpłynęły z jedenastu prokuratur apelacyjnych. Badaniem zostali objęci asesorzy, prokuratorzy sprawujący nadzór nad nimi, czyli przełożeni, których aprobacie podlegają postanowienia asesora - zwani dalej prokuratorami - oraz wizytatorzy, oceniający ich pracę po pierwszym roku asesury. Nadmienić należy, że w dwóch prokuraturach apelacyjnych to jest łódzkiej i warszawskiej wizytatorzy nie wypełnili żadnej ankiety, toteż opinie wizytatorów oceniane były w obszarze dziewięciu prokuratur. Respondenci wypowiadali się na temat poziomu kształcenia wstępnego kadr w Krajowej Szkole z perspektywy stanowisk, które pełnią. Podstawą oceny jednak była osoba asesora, którego wiedzę i umiejętności oceniano.

Niniejszy raport z badania składa się z 3 głównych rozdziałów, które są szczegółową analizą opinii powyżej wymienionych grup zawodowych. Asesorzy oceniali przebieg aplikacji w kontekście przygotowania ich do pełnienia służby na stanowisku asesora, przydatność poszczególnych typów zajęć oraz pierwszy rok na stanowisku asesora (8 bloków tematycznych). Prokuratorzy, których aprobacie podlegali asesorzy, oceniali szczegółowo przygotowanie asesora do pełnienia służby w prokuraturze (8 bloków tematycznych), a wizytatorzy pracę asesora (4 bloki tematyczne). W badaniu uczestniczyło 65 prokuratorów, 64 asesorów oraz 29 wizytatorów.

Analiza danych ankietowych upoważnia do ogólnego wniosku, że każda ze wskazanych wyżej grup, wypowiadających się w ankietach, zdecydowanie wysoko ocenia jakość kształcenia wstępnego w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

Najważniejsze wnioski ogólne dla poszczególnych grup, oceniających kształcenie w Krajowej Szkole to:

Wizytatorzy

Przygotowanie asesorów, w opinii wizytatorów, jest zawsze lepsze niż dobre w każdej z analizowanych kategorii. Najwyżej oceniono wystąpienia przed sądami, przy czym zauważyć należy, że blisko 40% wizytatorów nie oceniło tego odcinka pracy asesorów. Najniżej oceniona została poprawność merytoryczna podejmowanych decyzji oraz poziom i skuteczność środków odwoławczych. Różnica jednak pomiędzy najwyżej, a najniżej ocenioną kategorią wynosi niespełna 0,4 punktu procentowego, a zatem jest bardzo mała. W przedziale tym mieszczą się pozostałe dobrze ocenione aspekty jak: przygotowanie do pełnienia służby asesora, umiejętność formułowania pism procesowych, nadzór nad Policją oraz poziom czynności sporządzanych przez prokuratora.

Prokuratorzy

Przygotowanie asesorów do pełnienia obowiązków wyniesione z Krajowej Szkoły zostało bardzo wysoko ocenione we wszystkich analizowanych aspektach. Absolwenci Krajowej Szkoły docenieni zostali za bardzo dobre przygotowanie merytoryczne (średnia 5,09/6). Nieco niższe oceny przyznawano za przygotowanie praktyczne, choć średnia ocena (średnia 4,31/6) oraz opinie wskazują również na zadowalający poziom wiedzy praktycznej.

Asesorzy

Przygotowanie do pełnienia funkcji asesora oceniono dobrze i bardzo dobrze. Program tematyczny aplikacji również oceniono wysoko, sugerując jedynie ograniczenie bloku cywilnego, gospodarczego i administracyjnego. Większość opowiadała się za zwiększeniem długości praktyk w prokuraturze rejonowej, a zmniejszeniem czasu ich trwania w Policji. Właśnie brak przygotowania praktycznego stanowił główny problem w pierwszym roku pracy. Znacząca większość absolwentów Krajowej Szkoły uzyskała pomoc zarówno od patronów w trakcie trwania praktyk podczas aplikacji jak i uzyskuje ją obecnie od prokuratora aprobeującego i współpracowników.

Wyjaśnienie:

W niniejszym raporcie, w niektórych przypadkach, w prezentowanych tabelach suma udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości nie jest równa 100%. Wynika to z algorytmu zaokrąglania wyników do jednego miejsca po przecinku. Program statystyczny Excel, zaokrągla wyniki do góry, jeżeli liczby po przecinku są powyżej 5 lub w dół jeżeli są poniżej.

Cytując uzasadnienie ocen respondentów zachowano oryginalną pisownię. Uwaga ta ma także zastosowanie do cytowanych w końcowej części raportu fragmentów pism przewodnich, przekazujących wypełnione ankiety.

1

Wyniki ankiety wizytatorów dokonujących oceny

Do Działu Badań i Analiz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury wpłynęło 29 ankiet wypełnionych przez wizytatorów, oceniających pracę asesorów – absolwentów Krajowej Szkoły. Nadmienić należy, że w dwóch prokuraturach apelacyjnych to jest łódzkiej i warszawskiej wizytatorzy nie wypełnili żadnej ankiety, toteż opinie wizytatorów badane były w obszarze dziewięciu prokuratur.

Dokonywano oceny na sześciostopniowej skali ocen, gdzie 1 była oceną najniższą a 6 oceną najwyższą, na następujących odcinkach pracy:

1. Ogólna ocena przygotowania absolwentów KSSiP do pełnienia służby asesora.

2. Ocena poziomu pracy asesora w zakresie:

- Poprawności merytorycznej i formalnej podejmowanych decyzji,
- Umiejętności formułowania pism procesowych pod względem merytorycznym i językowym,
- Sposobu sprawowania nadzoru nad Policją,
- Oceny wystąpień przed sądami,
- Poziomu czynności sporządzanych osobiście przez asesora,
- Poziomu i skuteczności projektów środków odwoławczych sporządzonych przez asesorów.

3. Ocena nadzoru nad pracą asesorów.

W ocenie opiniujących wizytatorów, w zakresie przygotowania absolwentów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury do pełnienia służby, asesorzy ci zasługują na oceny od 4 do 6 (w skali ocen od 1 do 6). Spośród 29 wizytatorów, aż 69,0% wystawiło ocenę bardzo dobrą (5), a blisko 14% ocenę najwyższą – celującą (6). Wprawdzie, zauważalnym było, iż w praktyce asesorskiej, zwłaszcza na początku służby zaistniały problemy m.in. z właściwą oceną stanów faktycznych i zastosowaniem instytucji procesu karnego w odniesieniu do konkretnych zdarzeń, jednakże mankamenty te występowały u większości nowomianowanych asesorów, nie tylko absolwentów KSSiP. Z upływem czasu były one niwelowane.

Decyzje podejmowane przez asesorów – absolwentów KSSiP były w znacznym zakresie poprawne merytorycznie i formalnie. Ich część dyspozycyjna i motywacyjna nie nasuwały żadnych uwag krytycznych. Blisko 60% oceniających wizytatorów wystawiło ocenę bardzo dobrą (5), a 31% ocenę dobrą (4).

Według opinii wizytatorów, asesory prawidłowo formułowali pisma procesowe. Były one zrozumiałe dla stron postępowania, a język prawniczy jakim operowali asesory był dostosowany do adresatów pism procesowych. Przytaczano również rzeczowe i trafne argumenty. Blisko 80% oceniających wizytatorów uznało umiejętność formułowania pism procesowych pod względem merytorycznym i językowym za bardzo dobrą (62,1%) oraz celującą (17,2%).

Sprawowany przez asesorów nadzór na Policję był w opinii wizytatorów wystarczający. W większości przypadków asesory w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości właściwie reagowali poprzez ich wytknięcie prowadzącemu postępowanie przygotowawcze funkcjonariuszowi Policji, bądź jego przełożonemu. Średnia ogólna ocena pracy asesora na tym odcinku wyniosła 4,85 w skali od 1 do 6.

Wizytatorzy nie mieli również dużych zastrzeżeń do wystąpień asesorów przed sądem. W większości przypadków wykazywali się oni znajomością materiału dowodowego i byli przygotowani do rozpraw. Doceniono szczególnie bardzo trafne wnioski dowodowe, prawidłową ocenę zapadłych orzeczeń. Aczkolwiek pojawiła się również jedna opinia mówiąca o pewnym schematyzmie wystąpień asesora i nieuzasadnionym formalizmie górującym nad warstwą merytoryczną wystąpienia.

Średnia ogólna ocena wystąpień asesora przed sądami wynosi 5,16 w skali od 1 do 6. Przy czym, należy tu zaznaczyć, iż średnia ocen została wyliczona na podstawie ocen przyznanych przez 18 z 29 oceniających wizytatorów. Blisko 40% wizytatorów nie dokonało oceny wystąpień asesora przed sądami argumentując to m.in. tym, iż dokumentacja z rozpraw i posiedzeń nie pozwala na zajęcie stanowiska w tej kwestii.

Wizytatorzy uznali również, iż czynności sporządzane osobiście przez asesorów są prawidłowe, nie było większych zastrzeżeń zarówno pod względem merytorycznym jak i formalnym. Przesłuchania w większości przypadków były prowadzone wnikliwie, szczegółowo i obszernie. Średnia ogólna ocena poziomu czynności sporządzanych osobiście przez asesora była wysoka i wyniosła 5,03 w skali od 1 do 6.

Poziom i skuteczność projektów środków odwoławczych sporządzanych przez asesorów w ocenie wizytatorów, były na dobrym poziomie. Ponad połowa wizytatorów (51,7%) wystawiła ocenę bardzo dobrą, a 24,1% ocenę dobrą. Doceniono szczególnie wysoki poziom merytoryczny i językowy sporządzanych apelacji i sprzeciwów, a także odwoływanie się do orzecznictwa. Średnia ogólna ocena tego odcinka pracy asesora wyniosła 4,79 w skali od 1 do 6.

Wizytatorzy w zdecydowanej większości przypadków (75,9%) nie stwierdzili braku właściwego nadzoru nad pracą asesora. Nadzór był merytoryczny i na dobrym poziomie. W tych przypadkach, w których stwierdzono pewne nieprawidłowości (20,7%) wskazywano m.in. na aprobowanie postanowień pomimo ich wadliwości co do konstrukcji sentencji.

Jak wynika z wypełnionych ankiet, sposób wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów nie budzi w ocenie wizytatorów większych zastrzeżeń. W większości przypadków nie widać również różnicy w pracy asesorów – absolwentów KSSiP w porównaniu do pracy pozostałej kadry asesorskiej, a w niektórych przypadkach w ocenie wizytatorów absolwenci KSSiP wykazują się bogatszą wiedzą teoretyczną i wyróżniają się dokładnością i szczegółowością.

Najlepiej został oceniony obszar dotyczący występowania asesorów przed sądem – ocena 5,16 w skali od 1 do 6. Jednak wysoką ocenę zamazuje fakt, iż blisko 40% oceniających wizytatorów nie dokonało oceny tego odcinka pracy, a średnia została wyliczona na podstawie jedynie oceny pozostałych 18 wizytatorów.

Dokładny opis ocen wystawionych przez wizytatorów zawiera tabela przedstawiona poniżej.

Oceniany obszar	Ocena (w skali od 1 do 6)
Ocena przygotowania absolwentów KSSiP do pełnienia służby na stanowisku asesora	4,96
Ocena poprawności merytorycznej i formalnej podejmowanych decyzji	4,79
Umiejętność formułowania pism procesowych pod względem merytorycznym i językowym	4,96
Sposób sprawowania nadzoru nad Policją* (brak 1 oceny)	4,85
Ocena wystąpień przed sądami* (brak 11 ocen)	5,16
Poziom czynności sporządzanych osobiście przez asesora	5,03
Poziom i skuteczność projektów środków odwoławczych sporządzanych przez asesorów* (brak 5 opinii)	4,79

Reasumując, ocena wizytatorów na podstawie badań akt, potwierdza dobry poziom przygotowania pierwszego rocznika asesorów po ukończeniu Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

1.1. Jak ocenia Pan/Pani przygotowanie absolwentów KSSiP do pełnienia służby na stanowisku asesora (z uwzględnieniem odcinka sądowego) – także w porównaniu z oceną innych asesorów?

W opinii wizytatorów, absolwenci Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zostali bardzo dobrze przygotowani do pełnienia służby na stanowisku asesora. Spośród 29 wizytatorów aż 69,0% wystawiło ocenę bardzo dobrą (5) a blisko 14% ocenę najwyższą – celującą (6). Średnia ogólna ocena, oceniająca przygotowanie absolwentów KSSiP wynosi 4,96 w skali od 1 do 6.

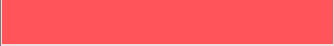
Wizytatorzy doceniali bardzo wysokie przygotowanie teoretyczne asesorów do wykonywania czynności zawodowych, wskazując jednocześnie na ich pewne trudności

w prowadzeniu i nadzorowaniu postępowań przygotowawczych oraz umiejętności współpracy z funkcjonariuszami Policji, wynikające z braku doświadczenia.

Dokonując porównania jakości przygotowania asesora – absolwenta KSSiP z pracą pozostałej kadry asesorskiej, wizytatorzy nie stwierdzili istotnych różnic.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)

4,96

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	4	13,8%
5	20	69,0%
4	5	17,2%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Suma	29	100%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Asesor wykazał się znajomością regulaminu prokuratorskiego (co wyróżniło ją spośród innych asesorów wykazujących w tym zakresie istotne braki). Wszelkie decyzje, w tym incydentalne, przygotowane przez asesora nie wywołały krytycznych uwag. Były sporządzane niezwykle starannie. Pod względem merytorycznym były nienaganne.
- Pani asesor jest bardzo dobrze przygotowana do pełnienia służby. Wyróżnia się na tle innych asesorów.
- Pani asesor wykazała się bardzo dobrym przygotowaniem do pełnienia służby na stanowisku asesora, również w porównaniu z oceną uprzednio kontrolowanych asesorów, którzy nie kończyli KSSiP.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Absolwenci KSSiP są dobrze przygotowani do pełnienia służby, zauważalnym jednak było, iż w praktyce asesorskiej, zwłaszcza na początku służby zaistniały problemy z właściwą oceną stanów faktycznych i zastosowaniem instytucji procesu karnego

---

w odniesieniu do konkretnych zdarzeń.

- Absolwenci są dobrze przygotowani do pełnienia służby na stanowisku asesora. W porównaniu do innych asesorów dysponują bogatszą wiedzą teoretyczną i wyróżniają się dokładnością i szczegółowością.
- Absolwenci Szkoły posiadają bardzo dobrą znajomość prawa materialnego i procesowego.
- Aplikacja przygotowuje należycie, jednak brak podstaw do stwierdzenia by absolwenci KSSiP byli lepiej przygotowani od dotychczasowych asesorów.
- Asesor jest dobrze przygotowany do pracy. Ocena ta nie odbiega od oceny pracy innych asesorów. Nie oceniam pracy asesora na odcinku sądowym.
- Asesor posiada bardzo dobre przygotowanie teoretyczne do wykonywania zadań prokuratora i prawidłowo je wykorzystuje w praktyce.
- Asesor zna stanowisko doktryny i judykatury w każdej ocenianej decyzji merytorycznej i powołuje się na nie.
- Badania akt spraw prowadzonych przez asesorów wskazują na ich dobre przygotowanie.
- Badany przeze mnie asesor - absolwent KSSiP każdą sprawę prowadził na dobrym poziomie merytorycznym, braki wynikały z braku doświadczenia praktycznego.
- Dobre przygotowanie teoretyczne, dobra znajomość przepisów i orzecznictwa sądowego. Niżej należy ocenić przygotowanie do praktycznego wykorzystania wiedzy.
- Dotychczas oceniałem tylko jednego asesora - absolwenta KSSiP i trudno na tej podstawie o wyciąganie wniosków uogólniających, niemniej jednak przygotowanie asesora do pełnienia służby asesorskiej należy ocenić na wysokim poziomie. Poziom pracy asesora jest porównywalny z tymi asesorami odbywającymi aplikację w poprzednim systemie, którzy ocenieni zostali również na ocenę bardzo dobrą.
- Generalnie stwierdzić należy, że aplikanci są przygotowani do pełnienia służby na stanowisku asesora. Nie widać jednak różnicy w ich pracy w porównaniu z pracą pozostałej kadry asesorskiej.
- Ocenie podlegał tylko 1 asesor absolwent KSSiP, co nie pozwala na ocenę porównawczą. Niemniej jednak, ocenę tego asesora należy przyjąć jako przygotowanie do pełnienia służby prokuratorskiej na wysokim poziomie, równym asesorom, którzy nie byli absolwentami KSSiP.
- Oceniono dotąd tylko jednego asesora Krajowej Szkoły. Jednak poziom tego jednego asesora był bardzo wysoki.
- Przygotowanie absolwenta KSSiP do pełnienia służby na stanowisku asesora oceniam jako należyte pod względem merytorycznym. Badany asesor nie miał problemu z prawidłowym podejmowaniem decyzji procesowych, ich uzasadnieniem. Natomiast więcej trudności sprawiało mu powołanie pełnej podstawy prawnej podejmowanych decyzji, sprostanie wymogom regulaminu prokuratorskiego oraz pokierowanie pracą Policji: wytknięcie jej błędów i wyegzekwowanie należytych czynności.
- Przygotowanie asesora oceniam jako bardzo dobre. Asesor jest osobą zdecydowaną,

---

posiada odpowiednią wiedzę merytoryczną i "warsztatową".

- W mojej ocenie teoretyczne przygotowanie asesora jest bardzo dobre i przejawia się w trafnym, terminowym i we właściwy sposób przygotowaniu decyzji merytorycznych.
- Zasadniczo stwierdzić należy, że asesory są dobrze przygotowani do pełnienia służby na stanowisku asesora. Nie dostrzeżono różnic w ich pracy w porównaniu z realizacją obowiązków służbowych pozostałych asesorów.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Poziom przygotowania nie odbiega od oceny innych asesorów w poprzednich latach zdolność do samodzielnej oceny wyroków wypadła prawidłowo.
- Przygotowanie absolwenta KSSiP na dobrym poziomie. Poprawy wymaga opracowanie właściwego nadzoru nad pracą funkcjonariuszy Policji.
- Przygotowanie absolwentów KSSiP jest właściwe, nie różniące się od innych asesorów. Wydaje się, że decydującą rolę odgrywają umiejętności indywidualne a nie rodzaj ukończonej aplikacji.
- Przygotowanie teoretyczne zdecydowanie wyższe od praktycznego. Jednostkowy przypadek badania kandydata nie pozwala na bardziej wnikliwą ocenę. Zauważalny pozostaje brak stałego kontaktu kandydata z macierzystą jednostką i bezpośredniego wykorzystania nabytej wiedzy teoretycznej w bieżącej praktyce.

1.2. Jak ocenia Pani/Pan poziom pracy asesorów (także w porównaniu z oceną innych asesorów) w zakresie:

a) POPRAWNOŚCI MERYTORYCZNEJ I FORMALNEJ PODEJMOWANYCH DECYZJI

W opinii wizytatorów decyzje wydawane w skontrolowanych sprawach, cechowały się bardzo wysokim poziomem merytorycznym i formalnym, były poprawnie sformułowane za wyjątkiem drobnych uchybień. Uchybienia nie miały rażącego charakteru i wynikały z niewielkiego doświadczenia zawodowego.

Średnia ogólna ocena poprawności merytorycznej i formalnej podejmowanych decyzji wynosi 4,79 w skali od 1 do 6.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	4,79

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	3	10,3%
5	17	58,6%
4	9	31,0%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Suma	29	100%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Decyzje asesora są poprawne merytorycznie i formalnie, wyróżnia się na tle innych asesorów.
- Decyzje wydawane w skontrolowanych sprawach cechowały się bardzo wysokim poziomem merytorycznym i formalnym, były poprawnie sformułowane za wyjątkiem drobnych uchybień.
- Nie zakwestionowano zasadności żadnej decyzji asesora. Ich część dyspozycyjna jak i motywacyjna nie nasuwały żadnych uwag krytycznych. Wyróżniały się bardzo wysokim poziomem merytorycznym i formalnym.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Badany przeze mnie asesor - absolwent KSSiP prawidłowo buduje stan faktyczny. Dopracowania wymaga prawidłowe wskazanie na jakich dowodach oparto decyzje, jakich nie uznano za wiarygodne i dlaczego.
- Decyzje merytoryczne były zasadne. Uchybienia nie miały rażącego charakteru i wynikały z niewielkiego doświadczenia zawodowego.
- Decyzje podejmowane przez asesorów są w znacznym zakresie poprawne merytorycznie i formalnie. W porównaniu z oceną innych asesorów zauważyć można tendencję do stosowania i popierania swoich decyzji poglądami doktryny prawnej i orzeczeniami sądowymi.
- Decyzje podejmowane przez ocenianego asesora prawidłowe pod względem merytorycznym i formalnym. Właściwe podstawy prawne, decyzje słuszne. W uzasadnieniach powoływano stanowisko doktryny oraz aktualne orzecznictwo sądowe - trafne powoływanie.
- Dokonując badań aktowych asesora przed upływem pierwszego roku asesury nie

---

stwierdziłem błędów merytorycznych w zakresie podejmowania decyzji procesowych. Stwierdziłem natomiast incydentalne przypadki błędów w zakresie konstrukcji sentencji umorzeń oraz w zakresie przyjętych podstaw prawnych i przyczyn umorzeń.

- Na podstawie badań aktowych poziom pracy asesora w kontekście poprawności merytorycznej i formalnej ocenić należy jako bardzo dobry, podobnie jak i asesorów, którym powierzono czynności prokuratorskie na 2 lub 3 roku asesury.
- Niniejsza ankieta zostanie wypełniona w oparciu o informacje dotyczące jednego absolwenta, obecnie asesora, pozytywnie ocenionego po pierwszym roku asesury, w związku z wnioskiem o jej przedłużenie do dwóch lat.
- Podejmowane przez asesora decyzje ocenić należy pozytywnie. Przedstawione w nich oceny są wnikliwe i właściwie uzasadnione.
- Poprawność merytoryczna bez zastrzeżeń, uchybienia związane z przywiązywaniem nadmiernej wagi do strony formalnej decyzji.
- Poziom asesora, który ukończył KSSIP nie odbiega od poziomu pracy innych asesorów. W jednej sprawie z referatu asesora stwierdziłam przedwczesną decyzję merytoryczną ale uważam że brak było właściwej oceny tej decyzji przez prokuratora aprobującego.
- Poziom opracowania decyzji świadczył o bardzo dobrej znajomości akt i starannej analizie całości zebranego materiału dowodowego.
- Wszystkie dotychczas zbadane decyzje były zasadne i poprawne pod względem merytorycznym i formalnym.
- Wydawanie decyzji zasadne, oparte na właściwych podstawach, odpowiednio uzasadnione, zawierające właściwą argumentację.
- Zbadane decyzje były zasadne, formalnie poprawne, sporządzane na dobrym i bardzo dobrym poziomie.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Decyzje były prawidłowe pod względem merytorycznym i formalnym.
- Decyzje na dobrym poziomie merytorycznym, dobrze uzasadnione.
- Niewątpliwie dokonana ocena ulegnie poprawie po kolejnym roku asesury, gdyż ciągły bezpośredni kontakt z praktyką pozwoli na doszlifowanie widocznych jeszcze na tym etapie niedoskonałości.
- Podejmowane decyzje pod względem merytorycznym nie budzą większych zastrzeżeń. Pod względem formalnym zdarzały się sporadycznie nieprawidłowości, jak niepowoływanie właściwych przepisów prawnych lub powołanie przepisów zbytecznych, nie podjęcie decyzji w zakresie dowodów rzeczowych, skierowanie aktu oskarżenia bez wskazania danych wymaganych regulaminem prokuratorskim, zaniechanie przedłużenia okresu trwania dochodzenia. Zwróciła również uwagę nieprawidłowość zaistniała w dwóch sprawach wszczętych o czyn ścigany

z oskarżenia publicznego, w których czyn okazał się "prywatnoskargowy". W postanowieniach o umorzeniu dochodzenia nieprawidłowo sformułowano opis czynu i określono podstawę prawną umorzenia.

- Podejmowane decyzje w zasadzie były formalnie i merytorycznie prawidłowe. Odnotowano przypadki poprawek w treści dokonanych przez aprobujących decyzje prokuratorów.
- Poprawność merytoryczna podejmowanych decyzji nie budziła zastrzeżeń, natomiast poprawność formułowania - zwłaszcza wynikająca z braku należytej koncentracji w trakcie ich uporządkowania wywołała uwagi krytyczne np. podawanie siedziby prokuratury innej niż ta, w której asesor był zatrudniony.
- Poprawność nie budziła zastrzeżeń. Stwierdzono jeden błąd merytoryczny, który był prawdopodobnie wynikiem jedynie małego doświadczenia zawodowego.
- W oparciu o doświadczenia stwierdzam, iż poziom poprawności pracy dotąd opiniowanych asesorów nie budzi zastrzeżeń w płaszczyźnie formalnej. Poprawność merytoryczna rodzi jednak pewne wątpliwości. Brak danych, aby w tym zakresie wyciągnąć szersze wnioski uogólniające.

b) UMIEJĘTNOŚCI FORMUŁOWANIA PISM PROCESOWYCH POD WZGLĘDEM MERYTORYCZNYM I JĘZYKOWYM

W opinii wizytatorów decyzje opracowane przez asesorów były w większości na wysokim poziomie, uzasadnienia zawierały trafną i starannie opracowaną argumentację. Pisma procesowe były również poprawne pod względem językowym.

Średnia ogólna ocena umiejętności formułowania pism procesowych pod względem merytorycznym i językowym wynosi 4,96 w skali od 1 do 6.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)

4,96

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	5	17,2%
5	18	62,1%
4	6	20,7%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Suma	29	100,0%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Pisma nie budziły zastrzeżeń i były na wysokim poziomie.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Asesor prawidłowo formułował pisma procesowe - w sposób zrozumiały dla stron postępowania. Język jakim operował asesor był dostosowany do adresatów pism procesowych.
- Decyzje i pisma procesowe wydane na właściwie podanych podstawach, zawierające stosowną, właściwą argumentację, napisane zrozumiałym językiem.
- Decyzje opracowane na wysokim poziomie, uzasadnienia zawierają trafną i starannie opracowaną argumentację. Decyzje dodatkowo sporządzone są w sposób przejrzysty i zrozumiały dla adresata.
- Nie stwierdzono nieprawidłowości w formułowaniu pism procesowych pod względem merytorycznym. Potknięcia językowe - nieznaczne - korygowane są przez aprobantów.
- Nie stwierdzono nieprawidłowości w formułowaniu pism procesowych w zbadanych dotychczas sprawach. Pisma procesowe były pod względem językowym poprawne.
- Nie stwierdzono nieprawidłowości w formułowaniu pism procesowych.
- Pan asesor używa zrozumiałego języka prawniczego, bez nadużywania "kopiuj-wklej", właściwie argumentuje.
- Pisma procesowe asesor opracowuje poprawnie. Przytacza rzeczowe i trafne argumenty.
- Pisma procesowe na odpowiednio wysokim poziomie. Pisma procesowe jasno sformułowane, poprawnie stylistycznie. Zrozumiałe.
- Pisma procesowe odznaczały się właściwym poziomem. Przypadki użycia zwrotów z języka potocznego, nie przystającego do formy pisma procesowego zdarzały się sporadycznie.
- Pisma procesowe są zazwyczaj formułowane poprawnie i zrozumiale zarówno pod względem merytorycznym jak i językowym. Absolwenci Szkoły przytaczają wiele cytatów komentarzy i tez orzeczeń sądowych.
- Poprawność formułowania pism procesowych pod względem merytorycznym nie budziła zastrzeżeń, a jedynie w niektórych z nich stwierdzono nieznaczne potknięcia natury językowej.
- Sposób formułowania wypowiedzi, język prawniczy jakim posługuje się asesor w badanych sprawach nie budzi zastrzeżeń.
- W badanym jednostkowym przypadku oceny asesora, umiejętność formułowania

---

pism procesowych pod względem merytorycznym i językowym zasługuje na ocenę zdecydowanie większą niż dobrą. Ten odcinek oceny pracy asesora pozostawiał najmniej wątpliwości.

- Zastrzeżenie zgłoszono do drobnych błędów językowych, wynikających z nadmiernego pośpiechu. Asesor większość decyzji końcowych opracowała osobiście. Nie zatwierdzała projektów decyzji policyjnych wymagających nawet tylko drobnych korekt.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Pisma procesowe były formułowane w sposób prawidłowy pod względem merytorycznym. Poprawy wymaga formułowanie tych pism pod względem językowym.
- Poprawy wymaga kwestia doboru właściwej argumentacji w odniesieniu do konkretnego przypadku.
- Umiejętności z tego zakresu były wystarczające, nie różniły się od umiejętności innych asesorów.
- Umiejętność formułowania pism procesowych oceniam na poziomie ogólnym dobrym.

c) SPOSOBU SPRAWOWANIA NADZORU NAD POLICJĄ

W opinii wizytatorów nadzór nad Policją był w większości przypadków na wysokim poziomie, co wynikało z udzielonych wyczerpujących wytycznych, kierowanych pism instrukcyjnych i przestrzegania terminów procesowych. Ponad 60% wizytatorów wystawiło ocenę bardzo dobrą (5) lub celującą(6).

Średnia ogólna ocena oceniająca poprawność merytoryczną i formalną podejmowanych decyzji wynosi 4,85 w skali od 1 do 6.

Jeden z wizytatorów nie ocenił tego obszaru.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	4,85

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	7	24,1%
5	11	37,9%
4	9	31,0%
3	1	3,4%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Brak odpowiedzi	1	3,4%
Suma	29	100,0%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Było wręcz wzorcowo. W każdej kontrolowanej sprawie z referatu asesora ujawniono obszerne, merytorycznie uzasadnione wytyczne, kierunkujące właściwie pracą Policji. Asesor dostrzegła wszystkie nieprawidłowości w pracy Policji i prawidłowo reagowała.
- Nadzór nad Policją na bardzo wysokim poziomie co wynika z udzielonych wyczerpujących wytycznych, kierowanych pism instrukcyjnych i przestrzegania terminów procesowych.
- Nadzór nad Policją oceniam szczególnie pozytywnie. Reaguje na nieprawidłowości, egzekwuje właściwe i terminowe wykonywanie czynności.
- Nadzór ten był na bardzo wysokim poziomie, co przejawiało się m.in. w trafnych wytycznych, czuwaniem nad terminowym wykonywaniem zleconych czynności oraz niezatwierdzaniem wadliwych decyzji.
- Nadzór właściwy, prowadzący był operatywny.
- W toku prowadzonych badań aktowych, w związku z wnioskiem o przedłużenie asesury nie odnotowano żadnej przewlekłości postępowań, ani nawet okresu beczynności ze strony Policji.
- Widoczny był bieżący nadzór nad Policją.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Asesor w sposób prawidłowy sprawował nadzór nad pracą Policji.
- Asesor wykorzystywał każdorazowo kontakt z aktami sprawy do ukierunkowania postępowania przygotowawczego na prośbę pisemnych wytycznych.
- Docenić należy inicjatywę i operatywność w nadzorowanych przez asesora postępowaniach.

-
- Nadzór to jego mocna strona, dokładne wytyczne na konkretne działanie. Pisma precyzyjnie wskazywały jaki cel należy osiągnąć. Duża waga przykładana do szybkiego i sprawnego wyjaśnienia sprawy, zachowanie terminowości.
  - Prawidłowy i skuteczny. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - właściwa reakcja poprzez ich wytknięcie prowadzącemu postępowanie przygotowawcze funkcjonariuszowi Policji bądź jego przełożonemu.
  - Przesyłanie zawiadomień i zwrot akt z wytycznymi prawidłowo wyznaczającymi dalszy kierunek i bieg postępowania. Pilnowanie dotrzymania zakreślonych terminów.
  - Wnikliwy, szczegółowy nadzór poprzez kierowanie szczegółowych wytycznych.
  - Wytyczne dla Policji są szczegółowe - zakreślone są terminy do ich realizacji.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Asesor nie zawsze reaguje na uchybienia w pracy Policji.
- Asesorzy na ogół sprawują prawidłowo nadzór nad Policją w zakresie prowadzonych przez nią postępowań.
- Nadzór nad Policją sprawowany był prawidłowo.
- Ogólnie dobrze. Asesorzy dostrzegają uchybienia w pracy Policji. Poprawy wymaga kwestia wskazywania popełnionych uchybień organu Policji i eliminowania ich z praktyki.
- Sprawowany przez asesora nadzór nad Policją nie był wystarczający. Asesor rzadko reagował na popełnione przez Policję uchybienia dotyczące naruszenia uprawnień stron procesowych, zebranego (niepełnego) materiału dowodowego, bezczynności w sprawie, nierealizowania wytycznych prokuratora.
- Zbyt formalny.

Ocena 3 – uzasadnienie:

- Nadzór nad pracą Policji wymaga poprawy. Głównie chodzi o przewlekłość postępowania.

d) OCENY WYSTĄPIEŃ PRZED SĄDAMI

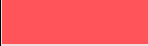
W opinii wizytatorów, którzy dokonali oceny tego odcinka pracy asesora wystąpienia przed sądami są w większości wypadków na wysokim poziomie. Doceniono szczególnie bardzo dobrą znajomość materiału dowodowego, trafne wnioski dowodowe, prawidłową ocenę zapadłych orzeczeń.

Średnia ogólna ocena wystąpień asesora przed sądami wynosi 5,16 w skali od 1 do 6. Przy czym, należy tu zaznaczyć, iż średnia ocen została wyliczona na podstawie ocen

przyznanych przez 18 z 29 oceniających wizytatorów. Blisko 40% wizytatorów nie dokonało oceny wystąpień asesora przed sądami.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)

5,16

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	6	20,7%
5	9	31,0%
4	3	10,3%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Brak odpowiedzi	11	37,9%
Suma	29	100%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Prokurator Rejonowy nie miał żadnych zastrzeżeń do wystąpień asesora przed sądem, asesor wykazał się znajomością materiału dowodowego i był przygotowany do sprawy.
- Wysoka ocena wystawiona w oparciu o wyniki hospitacji prowadzonych przez kierownictwo jednostki.
- Wystąpienia przed sądami na bardzo wysokim poziomie. Bardzo dobra znajomość materiału dowodowego, trafne wnioski dowodowe, prawidłowa ocena zapadłych orzeczeń.
- Wystąpienia przed sądami były na bardzo wysokim poziomie, świadczące o dobrej znajomości spraw będących przedmiotem rozpoznania.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Bardzo dobre przygotowanie.
- Tylko w jednej zbadanej sprawie odnotowano udział asesora na rozprawie, przy czym z treści protokołu wynika jego aktywny udział.
- W oparciu o notatki z hospitacji asesora przez bezpośredniego przełożonego.

-
- Z opinii przełożonych wynikało, że asesory są dobrze przygotowani merytorycznie do rozpraw, znają akta, a na rozprawach wykazują dużą aktywność.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- U dotąd opiniowanych asesorów ocenę wystąpień przed sądami uznać należy za dobrą. Razi jednak schematyzm wystąpień i nieuzasadniony przerost formalizmu nad warstwą merytoryczną wystąpienia.

Brak oceny:

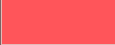
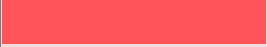
- Brak możliwości dokonania oceny. Sporządzane protokoły - dokumentacja z rozpraw i posiedzeń nie pozwala na zajęcie stanowiska w tym przedmiocie.
- Nie dokonywałem oceny wystąpień asesora przed sądem.
- Brak wystarczających podstaw do dokonania oceny w zakresie wystąpień asesora przed sądem. W badanych sprawach stwierdzono bowiem jedno wystąpienie asesora przed sądem - w rozprawie, której termin uległ odroczeniu.
- Nie oceniano pracy asesora na tym odcinku.

e) POZIOMU CZYNNOŚCI SPORZĄDZANYCH OSOBIŚCIE PRZEZ ASESORA

Czynności wykonywane osobiście poprzez asesora tj. m.in. przesłuchania podejrzanych i świadków były dogłębne, adekwatne do potrzeb postępowania, toteż zostały ocenione przez wizytatorów bardzo wysoko. Zauważano jednakże, iż podejmowane czynności nie były skomplikowane.

Średnia ogólna ocena poziomu czynności sporządzanych osobiście przez asesora wynosi 5,03 w skali od 1 do 6.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	5,03

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	7	24,1%
5	16	55,2%
4	6	20,7%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Suma	29	100,0%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Asesor wykazywała staranne przygotowanie do prowadzonych czynności (wyczerpujący katalog pytań do osób przesłuchiowanych) i przeprowadzała je w sposób właściwy wykazując się przy tym empatią wobec pokrzywdzonych.
- Czynności przeprowadzane były w sposób właściwy.
- Czynności wykonywane osobiście poprzez asesora tj. m.in. przesłuchania podejrzanych i świadków były dogłębne, adekwatne do potrzeb postępowania i należy ocenić je na najwyższym poziomie.
- Osobiste czynności dowodowe m.in. przesłuchania podejrzanych, świadków - na najwyższym poziomie.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Asesor bardzo zaangażowany w realizację czynności procesowych.
- Czynności przeprowadzone starannie i wnikliwie.
- Czynności sporządzane osobiście przez asesora są prawidłowe, nie ma zastrzeżeń zarówno pod względem merytorycznym jak i formalnym. Przesłuchania są prowadzone wnikliwie, szczegółowo i obszernie.
- Nie było zastrzeżeń, ale podejmowane czynności nie były skomplikowane.
- Poziom czynności na odpowiednio wysokim poziomie.
- Poziom czynności procesowych ocenić należy dobrze zarówno pod względem merytorycznym jak i formalnym.
- Poziom czynności wykonywanych osobiście przez asesora nie budził zastrzeżeń.
- Sporządzana dokumentacja z wykonanych czynności nie budzi zastrzeżeń.
- W badanych sprawach prowadzonych przede wszystkim w formie dochodzenia, nie stwierdzono żadnych uchybień w nielicznych czynnościach przeprowadzonych

---

osobiście przez asesora. Czynności te przeprowadzono rzetelnie.

- W licznych sprawach asesor wykonuje czynności osobiście. Poziom tych czynności jest bardzo dobry. Przesłuchania prowadzone przez asesora są wnikliwe i świadczą o bardzo dobrej znajomości akt.
- Wielokrotnie stwierdzono dobry i bardzo dobry poziom czynności wykonywanych osobiście przez asesora, świadczący o znajomości przedmiotu postępowania.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Czynności procesowe wykonywane przez asesora były na dobrym poziomie.
- Poziom prawidłowości czynności procesowych, a nadto ich terminowość i koncentracja nie budzą zasadniczych zastrzeżeń. Przypadki lakonicznych i ogólnikowych przesłuchań podejrzanych i świadków oraz mankamenty w redakcji postanowień były wynikiem niewielkiego doświadczenia zawodowego asesorów.
- Poziom tych czynności był dobry, w formie treści nie różniący się od sposobu przeprowadzania czynności przez innych asesorów i prokuratorów.
- Zastrzeżenia odnośnie poziomu czynności - wywołuje jedynie brak należytej koncentracji (co zostało już wyżej przedstawione). Poza tym asesor przejawiał dużą samodzielność i zaangażowanie w wykonywanie przez siebie czynności procesowych.

f) POZIOMU I SKUTECZNOŚCI PROJEKTÓW ŚRODKÓW ODWOŁAWCZYCH SPORZĄDZANYCH PRZEZ ASESORÓW

W opinii wizytatorów sporządzane przez asesorów środki odwoławcze (apelacje, sprzeciwy) zawierały trafne zarzuty i wnioski, a ich uzasadnienia nie budziły zastrzeżeń.

Średnia ogólna ocena poziomu skuteczności projektów środków odwoławczych sporządzanych przez asesorów wynosi 4,79 w skali od 1 do 6. Przy czym, należy tu zaznaczyć, iż średnia ocen została wyliczona na podstawie ocen przyznanych przez 24 z 29 oceniających wizytatorów. Pięciu wizytatorów nie oceniło tego obszaru.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	4,79

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	2	6,9%
5	15	51,7%
4	7	24,1%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Brak odpowiedzi	5	17,2%
Suma	29	100,0%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny pracy asesora, z uwzględnieniem wystawionej przez nich oceny:

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Poziom środków odwoławczych był na wysokim poziomie. Spośród trzech apelacji - dwie uwzględnione w całości, a trzecia-częściowo. Jeden sprzeciw uwzględniony w całości.
- Sporządzane środki odwoławcze cechował wysoki poziom merytoryczny.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Asesor sporządził dwa sprzeciwy od wyroków nakazowych. Poziom tych środków oceniam pozytywnie.
- Asesorzy prezentują wysoki poziom przygotowania merytorycznego i formalnego do formułowania środków odwoławczych.
- Dwa środki odwoławcze - zażalenie na zwrot oraz apelacja na bardzo dobrym poziomie i skuteczne.
- Na trzy zbadane apelacje w sprawach karnych, jedna z nich była niezasadna, niemniej jednak wszystkie trzy apelacje jako pisma procesowe cechował wysoki poziom.
- Poziom i skuteczność projektów środków odwoławczych uznać należy za bardzo dobry. Opiniowanie dotyczyło jednak sporządzania projektów środków w sprawach tzw. "pewnych".
- Sporządzane przez asesora środki odwoławcze (apelacje, sprzeciwy) zawierały trafne zarzuty i wnioski, a ich uzasadnienia nie budziły zastrzeżeń.
- Środki odwoławcze cechował dobry poziom merytoryczny, oparte na właściwych podstawach prawnych.
- W zbadanych sprawach asesor nie sporządził żadnego środka odwoławczego, gdyż wszystkie zapadłe orzeczenia ocenione zostały jako właściwe. Natomiast asesor

---

sporządził na wysokim poziomie pisma przewodnie, przekazujące do sądu akta spraw umorzonych zakończonych odmową wszczęcia, w których pokrzywdzeni złożyli zażalenia.

- Wysoki poziom merytoryczny i językowy sporządzanych apelacji i sprzeciwów, zasadą jest odwoływanie się do orzecznictwa.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Poziom projektów środków odwoławczych dobry. Argumentacja rzeczowa, właściwa.
- Specyfika tego rodzaju pism procesowych powodowała występowanie usterek redakcyjnych, w szczególności w formułowaniu zarzutów. Nie miały jednak one charakteru istotnego.
- Środki odwoławcze sporządzane przez asesora były na ogół na dobrym poziomie, aczkolwiek zdarzały się przypadki nieprawidłowo formułowanych zarzutów bądź wniosków apelacji.
- W badanych sprawach właściwie sporządzono środki odwoławcze, jednak w jednej ze spraw nie uwzględniono wszystkich błędów popełnionych przez sąd wydający wyrok.
- Większej staranności wymagają formułowanie zarzutów apelacyjnych i dobór właściwej argumentacji bez przytaczania często zbędnego orzecznictwa odnoszącego się do spornej kwestii.

Brak oceny:

- Asesor nie sporządzała środków odwoławczych w kontrolowanym okresie. Zwrócono uwagę aprocantowi na konieczność zlecania asesorowi wywodzenia apelacji w sprawach innych prokuratorów.
- Brak możliwości oceny jednoznacznej z uwagi na fakt, iż w części został wyznaczony do sporządzenia środka odwoławczego, a w części środki nie zostały rozpoznane. Natomiast ich poziom ocenić należy jako bardzo dobry.

1.3. Czy dokonując oceny pracy asesora stwierdziła Pani/Pan przypadki braku właściwego nadzoru nad pracą asesora?

W zdecydowanej liczbie przypadków (75,9%) wizytatorzy nie stwierdzili braku właściwego nadzoru nad pracą asesora. W sześciu przypadkach takie nieprawidłowości wystąpiły.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	6	20,7%
NIE	22	75,9%
BRAK ODPOWIEDZI	1	3,4%
Suma	29	100,0%

Opinie wizytatorów dotyczące oceny nadzoru nad pracą asesora:

Tak, zauważono przypadki braku właściwego nadzoru – uzasadnienie:

- Nadzór w zakresie aprobaty decyzji merytorycznych nie budził większych zastrzeżeń. Aprobant nie wychwycił jednak: braku procedowania w zakresie dowodów rzeczowych art. 192a kpk, braku wskazania podstaw prawnych wniosków o udostępnienie dokumentacji medycznej oraz braku wskazania miejsca publikacji ustaw szczegółowych.
- Nieprawidłowości te polegały na aprobowaniu postanowień o umorzeniach pomimo ich wadliwości co do konstrukcji sentencji oraz podstaw prawnych i przyczyn umorzeń, jak też polecenia wywiedzenia niezasadnej apelacji. Poza tym aprobatą sprawowana była w sposób prawidłowy.
- W jednej zbadanej sprawie stwierdzono niezasadność wywiedzenia sprzeciwu od wyroku nakazowego.

Nie, nie zauważono przypadków braku właściwego nadzoru – uzasadnienie:

- Nadzór miał charakter merytoryczny i nie budził zastrzeżeń.
- Nie stwierdzono braków właściwego nadzoru nad pracą asesora - przeciwnie, stwierdzono, iż jest on merytoryczny i na dobrym poziomie. Przejawiał się on w licznych uwagach i poprawkach nanoszonych przez aprobanta na projektach decyzji merytorycznych.
- Ujawniono jednostkowy przypadek nieprawidłowej aprobaty przez prokuratora.

1.4. Inne uwagi.

- Asesor pracowity zaangażowany w realizację obowiązków zawodowych. Dostrzeżone niewielkie uchybienia w jego pracy wynikają z braku doświadczenia zawodowego.
- Dokonana ocena dla potrzeb niniejszej ankiety może być niemiarodajna z uwagi na fakt, iż dotychczas dokonałem oceny rozwoju zawodowego tylko jednego asesora - absolwenta KSSiP.

-
- Konieczność systematycznego pogłębiania znajomości przepisów prawa, orzecznictwa sądowego, zarządzeń i wytycznych Prokuratora Generalnego łączących się z powierzonym odcinkiem pracy.
  - Miarodajnym do dokonywania wyżej wymienionej oceny będzie fakt poddawania ocenie kwalifikacyjnej większej - reprezentatywnej - ilości absolwentów KSSiP mianowanych asesorami oraz sposób realizacji czynności służbowych po dniu 1 lipca 2015 roku.
  - Niniejsza ankieta w mojej ocenie może być niemiarodajna z uwagi na fakt, że oparta została na spostrzeżeniach dotyczących zaledwie jednego asesora.
  - Oceniając pracę pana asesora mogę jednoznacznie stwierdzić, iż jest on dobrze przygotowany od strony merytorycznej, zwłaszcza od strony praktycznej.
  - Oceny dokonano na podstawie części spraw jednego asesora, wobec czego nie może być ona miarodajna.
  - Powyższe dokonano na podstawie badań części spraw jednego asesora.
  - Stwierdzono bardzo duże zaangażowanie asesora w wykonywanie czynności osobiście w toku dochodzeń. Asesor - absolwent KSSiP w odróżnieniu od innych asesorów zdecydowaną większość decyzji końcowych opracował osobiście.
  - Uwaga dotyczy tego, że dokonano oceny tylko jednego asesora. Przygotowanie można określić jako dobre i bardzo dobre, jednak na podstawie jednostkowego przypadku nie można określić czy jest to wynik kształcenia czy osobistych predyspozycji i podejścia do pracy.
  - Zawarte powyżej stwierdzenia nie są w pełni miarodajne z uwagi na ocenę pracy asesora przez krótki okres pełnienia czynności prokuratorskich - 1 rok (niepełny) oraz dokonaną dotychczas ocenę pracy 1 osoby.

2

Wyniki ankiety prokuratorów dokonujących aprobaty

Wyniki badania prokuratorów, dokonujących aprobaty pism postanowień asesorów oparto na analizie 65 ankiet otrzymanych z jedenastu prokuratur apelacyjnych.

Ankieta, która oceniała poziom przygotowania absolwentów Krajowej Szkoły pozwala dokonać syntezy opinii prokuratorów aprobujących. Na jej podstawie można stwierdzić, iż przygotowanie asesorów do pełnienia obowiązków wyniesione z Krajowej Szkoły zostało bardzo wysoko ocenione we wszystkich analizowanych aspektach. Oceny dokonywano na 6 stopniowej skali, zaś ilustracją kontekstu oceny i właściwych opinii są liczne uzasadnienia przyznawanych ocen.

Co do sposobu wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów – absolwentów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, ankietowani prokuratorzy nie wnosili zastrzeżeń co do ich merytorycznego i teoretycznego przygotowania do zawodu.

Absolwenci Krajowej Szkoły docenieni zostali za bardzo dobre przygotowanie merytoryczne (średnia 5,09/6). Nieco niższe oceny przyznawano za przygotowanie praktyczne, choć średnia ocena (średnia 4,31/6) oraz opinie wskazują również na zadowalający poziom wiedzy praktycznej.

Poziom merytoryczny i formalny aktów oskarżenia postanowień o zawieszeniu postępowania i postanowień kończących postępowanie przygotowawcze oraz decyzji incydentalnych wydawanych w toku postępowania, jak też poziom i skuteczność środków odwoławczych sporządzonych przez aprobowanych asesorów wypada bardzo dobrze (średnia 5,03/6). Ocena ta jest istotna również dlatego, że była dokonywana w kontekście kompetencji asesorów spoza Krajowej Szkoły.

Równie wysoko oceniono kulturę zachowania asesorów w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami oraz uczestnikami postępowania (średnia 5,52/6).

Dokładny opis ocen wystawionych przez aprobujących prokuratorów zawiera tabela przedstawiona poniżej.

Oceniany obszar	Ocena (w skali od 1 do 6)
Przygotowanie teoretyczne do pełnienia służby na stanowisku asesora (z uwzględnieniem odcinka sądowego, w tym umiejętność formułowania wniosków co do kary)	5,09
Przygotowanie praktyczne do pełnienia służby na stanowisku asesora (w tym także: umiejętność organizacji pracy własnej, współpracy z Policją i innymi organami prowadzącymi postępowanie, bądź wykonującymi czynności zlecone w toku postępowania przygotowawczego)	4,31
Ocena poziomu merytorycznego formalnego aktów oskarżenia, postanowień o zawieszeniu postępowania i postanowień kończących postępowanie przygotowawcze oraz decyzji incydentalnych wydawanych w toku postępowania, jak też poziom i skuteczność środków odwoławczych	5,03
Ocena współpracy aprobowanych asesorów - absolwentów KSSiP z innymi prokuratorami	5,29
Ocena asesorów w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami oraz uczestnikami postępowania - czy zachowują się kulturalnie i etycznie oraz przestrzegają dobrych obyczajów	5,52

2.1. Ilu asesorów Pan/Pani aprobuje?

Liczba asesorów aprobowanych przez respondentów wynosi 89 osób. Najczęściej prokuratorzy aprobują jednego asesora (44 prokuratorów) choć zdarzają się też tacy, którzy mają pod opieką dwóch (14 prokuratorów) jak i trzech asesorów (5 prokuratorów). Dwóch prokuratorów nie wskazało liczby aprobowanych asesorów.

Liczba prokuratorów	Liczba aprobowanych asesorów
44	1
14	2
5	3
2	Brak wskazania ilości aprobowanych asesorów
Liczba aprobowanych asesorów:	89

2.2. Ilu jest wśród nich absolwentów KSSiP?

Prokuratorzy, którzy wypełnili ankietę, aprobowali głównie absolwentów Krajowej Szkoły: 62 prokuratorów aprobuje 1 asesora – absolwenta KSSiP, 2 prokuratorów aprobuje po 2 dwóch asesorów a jeden z prokuratorów nie wskazał liczby aprobowanych asesorów – absolwentów KSSiP.

Liczba asesorów – absolwentów KSSiP aprobowanych przez respondentów wynosi 67. Ich udział w strukturze wszystkich aprobowanych asesorów wynosił 75%.

Liczba prokuratorów	Liczba aprobowanych asesorów absolwentów KSSiP
62	1
2	2
1	Brak wskazania ilości aprobowanych asesorów
Liczba aprobowanych asesorów:	67

2.3. Jak ocenia Pani/Pan przygotowanie absolwentów KSSiP do pełnienia służby na stanowisku asesora (z uwzględnieniem odcinka sądowego, w tym umiejętność formułowania wniosków co do kary)?

Rozróżnienie poziomów przygotowania absolwentów Krajowej Szkoły na merytoryczne i praktyczne pozwoliło ocenić różnicę w ocenie przygotowania absolwentów do pełnienia służby na stanowisku asesora. Średnia ocen za przygotowanie teoretyczne wynosi 5,09/6 co pozwala stwierdzić, iż asesorzy mają bardzo dobre przygotowanie teoretyczne do pełnienia służby. Najczęściej przyznawaną oceną była 5, a drugą w kolejności 6. Prokuratorzy aprobujący potwierdzają w komentarzach bardzo wysoki poziom przygotowania teoretycznego. Poziom przygotowania praktycznego oceniono dobrze, choć nie tak wysoko jak teoretycznego. Średnio asesorzy otrzymali ocenę wynoszącą 4,31. Najczęściej przyznawaną oceną była również 5. Drugą w kolejności była już niestety ocena dobra (4), a nie jak w przypadku przygotowania teoretycznego celująca (6). Uwagi, co do wiedzy praktycznej dotyczyły braku biegłości w przekładaniu wiedzy teoretycznej na konkretne stany faktyczne. Częściej jednak uzasadnieniem dla niższej oceny jest po prostu brak doświadczenia w miejscu pracy.

3a. Przygotowanie teoretyczne

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	5,09

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	16	24,6%
5	39	60,0%
4	8	12,3%
3	1	1,5%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Brak odpowiedzi	1	1,5%
Suma	65	100,0%

3b. Przygotowanie praktyczne

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	4,31

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	4	6,2%
5	27	41,5%
4	22	33,8%
3	9	13,8%
2	3	4,6%
1	0	0,0%
Suma	65	100,0%

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Asesor właściwie układa relacje służbowe z Policją, umie egzekwować wykonanie poleceń, dysponuje szeroką wiedzą przydatną w bieżącej pracy.
- Jednoznacznie wysoka wiedza teoretyczna.
- Organizacja pracy własnej, gdy ilość spraw w referacie wynosi około 80, wymaga wcześniejszego przygotowania i długiej praktyki. Wydaje mi się, że w KSSiP położono zbyt mały nacisk na praktyki w prokuraturze, ich okres powinien być dłuższy, co dawałoby lepsze przygotowanie do zawodu. Współpraca z Policją bez uwag.
- Pani asesor posiada gruntowną wiedzę merytoryczną. Właściwie formułuje wnioski co do kary, powołuje właściwie podstawy prawne, świadczy to o skutecznym przygotowaniu jej do pełnienia służby na stanowisku asesora.
- Pomimo bardzo wysokiego przygotowania teoretycznego, występują problemy

---

z realizacją nowych zadań związane z prowadzeniem i nadzorowaniem postępowań przygotowawczych. Powyższe wynika z braku doświadczenia w tym zakresie.

- Przygotowanie absolwentów KSSiP jest na wysokim poziomie. W toku postępowania przed sądem, asesor wykazywał dużo zaangażowania, w czasie rozpraw zadawał właściwe pytania. Brak zastrzeżeń co do formułowania wniosków co do kary. Umiejętność organizacji pracy własnej należy ocenić na bardzo wysokim poziomie. Przygotowanie praktyczne nie budzi zastrzeżeń.
- Przygotowanie do pracy własnej nie budzi zastrzeżeń. Wysoki poziom organizacji pracy własnej, współpracy z Policją i innymi organami prowadzącymi postępowanie lub wykonującymi czynności zlecone w toku postępowania.
- Przygotowanie teoretyczne absolwenta na bardzo wysokim poziomie. Asesor posiada dużą wiedzę teoretyczną w zakresie prawa karnego materialnego i prawa karnego procesowego, orzecznictwa SN i sądów apelacyjnych oraz poglądów doktryny i literatury prawniczej. Swoją wiedzę w tym zakresie na bieżąco aktualizuje. W sposób wnikliwy nadzoruje prowadzone przez funkcjonariuszy Policji postępowania i reaguje na dostrzeżone uchybienia, czego wyrazem są opracowywane przez asesora pisma instrukcyjne. W kontaktach z Policją wykazuje niezbędną stanowczość, przy jednoczesnym zachowaniu kultury osobistej.
- Przygotowanie teoretyczne na bardzo wysokim poziomie, natomiast przygotowanie praktyczne wykazuje pewne braki szczególnie w zakresie umiejętności organizacji własnej pracy i uzasadnienia formułowanych decyzji.
- Wiedza teoretyczna asesora bardzo wysoka, przypadki błędów teoretycznych bardzo nieliczne. Umiejętność organizacji pracy własnej także wysoka. Umiejętność formułowania wniosków co do kary oraz współpracy z Policją musi być nabywana w trakcie pracy, jednak już w pierwszym roku asesury można ocenić je jako bardzo dobre.
- Wystawienie oceny na podstawie współpracy z asesorem od prawie roku.
- Znakomita znajomość orzecznictwa i komentarzy. Bardzo dobra umiejętność organizacji pracy, niewielkie problemy z szybkością podejmowanych decyzji, co do dalszych czynności procesowych oraz decyzji końcowych wynikających z braku doświadczenia w pracy w dużym stresie i tempie.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Przygotowanie teoretyczne asesora nie budzi zastrzeżeń. Problematiczna jest natomiast analiza akt sprawy w celu ustalenia stanu faktycznego i jego subsumpcji, określenie okoliczności istotnych i wymagających dalszego wyjaśnienia, wartościowanie poszczególnych dowodów i wiedza na temat możliwości wykrywczych.
- Absolwenci KSSiP posiadają dużą wiedzę teoretyczną, jednak zauważalny jest brak

---

przygotowania praktycznego na każdym odcinku ich pracy w tym również formułowania wniosków, co do kary.

- Absolwent KSSiP posiada doskonale rozwinięty warsztat pracy, duży zasób wiedzy, którą potrafi powiązać z praktyką, umie współpracować w zespole, wydaje precyzyjne, zwięzłe polecenia nadzorowanym organom procesowym.
- Aplikacja prokuratorska w KSSiP nie przygotowała pod względem praktycznym aplikantów do wykonywania obowiązków, jako asesory. Pani asesor posiada dużą wiedzę merytoryczną, którą nie potrafi w pełni przełożyć na praktykę. Przede wszystkim jest to wynik braku organizacji pracy, przyjęcia określonych priorytetów co jest widoczne w pracy do dnia dzisiejszego. Brak znajomości metodyki prowadzenia postępowań od strony praktycznej, postępowania na miejscu zdarzenia i współpracy z Policją czy innymi organami prowadzącymi postępowanie. Ponadto brak umiejętności w aktywnym uczestnictwie w postępowaniu sądowym.
- Aprobowana absolwentka KSSiP posiada bardzo dobre przygotowanie teoretyczne do pełnienia służby na stanowisku asesora. Duża znajomość przepisów prawa karnego i procesowego, orzecznictwa SN.
- Asesor - absolwent KSSiP posiada bardzo dobre przygotowanie teoretyczne, wiedza prawnicza, pomimo pewnych trudności po objęciu służby, umiejętnie wykorzystywana jest w prowadzonych i nadzorowanych postępowaniach. Jednakże do wykonywania obowiązków oskarżyciela przed sądem - przygotowanie niewystarczające. Trudności z właściwym formułowaniem wniosków co do kary, przeprowadzone hospitacje ujawniają brak pewności w roli oskarżyciela.
- Asesor podlegający aprobacie ukończył egzamin końcowy z oceną celującą. W toku wykonywanych obowiązków wykazał się dużą wiedzą teoretyczną i praktyczną z zakresu prawa karnego materialnego jak i procesowego, którą nadto stale pogłębia. Sposób prowadzenia oraz nadzorowania prowadzonych postępowań wskazuje na dobrą znajomość orzecznictwa, jak i obowiązujących poglądów doktryny. Asesor posiada zdolność wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce, dobrą umiejętność organizacji pracy i dobrą współpracę z Policją oraz innymi jednostkami prowadzącymi postępowania. Niewątpliwie wadą jest natomiast, moim zdaniem, zbyt mała ilość praktyk odbywanych podczas aplikacji w prokuraturach rejonowych oraz niemożność uczestnictwa aplikantów przed sądami rejonowymi w charakterze oskarżycieli.
- Asesor posiada bardzo dobre przygotowanie do pełnienia służby na stanowisku asesora. Właściwie i trafnie podejmuje decyzje merytoryczne. Posiada dużą wiedzę prawniczą, którą potrafi wykorzystać w praktyce. Właściwie formułuje wnioski, zaś jego wystąpienia sądowe są na wysokim poziomie. Potrafi doskonale organizować sobie pracę. Szczególnie zwraca uwagę, by sprawy załatwiane były terminowo i zgodnie z obowiązującymi procedurami.
- Asesor posiada bardzo dobre teoretyczne przygotowanie.
- Brak znajomości praktycznej organizacji pracy w prokuraturze rejonowej tak z zakresu pracy prokuratora jak i sekretariatu. Brak znajomości metodyki prowadzenia

---

postępowań przygotowawczych (od strony praktycznej). Brak znajomości zasad współpracy Policji z innymi organami. W pierwszych tygodniach asesury nieumiejętność organizacji pracy we własnym referacie.

- Co do zasady asesor potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną. Wyraża się to przede wszystkim w trafności podejmowanych decyzji procesowych, zastosowaniu właściwych podstaw prawnych decyzji - co robi bardzo dobrze - właściwych ich uzasadnieniach, właściwych co do zasady ukierunkowania prowadzonych i nadzorowanych postępowań.
- Dobra znajomość przepisów i umiejętność ich stosowania, znajomość aktualnego orzecznictwa. Asesor szybko nawiązał właściwe relacje z Policją i egzekwuje wykonanie zleconych poleceń.
- Dokonując oceny przygotowania teoretycznego asesora, biorąc pod uwagę wiedzę teoretyczną, popartą szeroką znajomością linii orzeczniczej SN, należy wysoko ocenić jego poziom przygotowania zawodowego. Dotychczasowy przebieg asesury wskazuje na mniejszy nacisk szkolenia na wymogi techniczne związane z samodzielnym sprawdzeniem, nadzorowaniem spraw, umiejętności bycia gospodarzem postępowania. Powyższe stara się uzupełnić dużym nakładem pracy.
- Jest naturalne, iż w początkowym okresie pracy przygotowanie teoretyczne niejako wyprzedza praktykę, nabywanie wraz z nią doświadczenie procesowe. Typowym "zjawiskiem" jest również częstsze posiłkowanie się opiniami komentatorów aniżeli własnym zdaniem w sprawie. Z kolei formułowanie prawidłowych wniosków, co do kary oraz późniejsza ocena wyroku w kontekście ewentualnego wywiedzenia środka zaskarżenia wymagają doskonalenia i kontroli.
- Na początku niewielkie problemy z ukierunkowaniem postępowań.
- Pani asesor pomimo bardzo dobrego przygotowania teoretycznego i zaangażowania w pracę w początkowej fazie pracy miała trudności z jej organizacją, terminowością nadawania biegu korespondencji. Należy zaznaczyć, iż pracuje w dużej jednostce, referat jest obszerny. Z rozmów z panią asesor wynika, iż w toku aplikacji nie uczestniczyła w wokandach, zdarzeniach, nie nadzorowała postępowań. Wskazane niedociągnięcia wynikają jak należy przypuszczać z braku doświadczenia i systemu kształcenia.
- Przygotowanie merytoryczne i praktyczne oceniam bardzo dobrze. Ocena ta dotyczy znajomości przepisów prawa karnego materialnego i procesowego jak i przepisów poza karnych i orzecznictwa. Wiedza ta jest umiejętnie wykorzystywana w praktyce. Asesor potrafi współpracować z Policją i nadzorować postępowanie.
- Przygotowanie oceniam na poziomie bardzo dobrym.
- Przygotowanie teoretyczne jest bardzo dobre, bardzo dobra znajomość orzecznictwa SN i SA. W przygotowaniu praktycznym zauważalne są spore braki, w toku pracy są jednak usuwane. Widoczne są również spore różnice w przygotowaniu poszczególnych asesorów.
- Przygotowanie teoretyczne należy niewątpliwie ocenić wysoko. Gorzej należy ocenić

---

przygotowanie praktyczne.

- Przygotowanie teoretyczne nie budzi zastrzeżeń, jest na dobrym poziomie. Asesor wykazuje się dobrą znajomością obowiązujących przepisów prawa karnego materialnego i procesowego, bardzo dobrą znajomością orzecznictwa jak też znajomością innych gałęzi prawa. Przygotowanie praktyczne jest na zdecydowanie niższym poziomie oczekiwań od początkującego asesora. Do chwili obecnej nastąpiła poprawa - stąd ocena 4.
- Przygotowanie teoretyczne pozwala asesorom na pewną swobodę w zakresie sporządzania uzasadnień.
- Przygotowanie teoretyczne uważam za bardzo dobre. Przygotowanie praktyczne oceniam nieco gorzej.
- Przygotowanie teoretyczne bardzo dobra znajomość przepisów, doktryny, orzecznictwa i umiejętność wykorzystania w praktyce. Dobra umiejętność pracy z aktami. Zastrzeżenie budzi przygotowanie praktyczne w zakresie organizacji pracy własnej, planowanie czynności pracy pod presją czasu, w sytuacji spiętrzenia obowiązków. Ponadto poprawy wymaga przygotowanie w zakresie metodyki prowadzenia postępowań oraz możliwości poszukiwania dowodów (praktycznych).
- Stwierdzono wyższy poziom przygotowania teoretycznego asesora nad praktycznym.
- Teoretyczne przygotowanie na wysokim poziomie, choć zdarzają się incydentalne błędy proceduralne. Praktyczne przygotowanie-bardzo dobra organizacja pracy, systematyczne nadawanie biegu postępowań. Brak możliwości wyegzekwowania wykonania czynności przez funkcjonariuszy Policji, co skutkuje nieporozumieniami. Wykonuje osobiście czynności w toku postępowania przygotowawczego na wysokim poziomie merytorycznym, sporządza jasne i dokładne wytyczne.
- Umiejętność organizacji pracy, w tym utrzymanie porządku w obrębie miejsca pracy i w aktach oceniam na poziomie dobrym. Terminy są dotrzymywane, współpraca z Policją i nadzór nad jej pracą przebiega prawidłowo.
- W okresie trwania asesury aprobowany przeze mnie asesor wykazuje dobre umiejętności organizacji pracy własnej. Współpraca z organami prowadzącymi jednostkę nie budzi zastrzeżeń, co wynika w znacznej mierze w mojej ocenie z faktu odbycia aplikacji w tutejszej jednostce i nabytego w ten sposób doświadczenia procentującego wykorzystaniem w chwili obecnej umiejętności.
- W zakresie wiedzy praktycznej, asesor jest znacznie słabiej przygotowany do pracy, ale powyższe nie wynika z braku znajomości przepisów lecz metodyki pracy, a także dużej różnorodności praktyki jaką stosują poszczególne jednostki Policji. Powyższe dotyczy przede wszystkim nadzoru nad prowadzonymi postępowaniami w zakresie kierunku prowadzenia i terminowości. Jeżeli chodzi o wiedzę teoretyczną asesory są bardzo dobrze przygotowani.
- Wiedza teoretyczna na poziomie niebudzącym zastrzeżeń, dobry poziom wykonywania czynności procesowych i subsumpcji norm do stanu faktycznego. W przygotowaniu praktycznym nie dostrzegam różnicy w porównaniu z asesorami

---

spoza Krajowej Szkoły.

- Wiedza teoretyczna opanowana w stopniu bardzo dobrym. Nieco gorzej z umiejętnościami praktycznego prowadzenia postępowania przygotowawczego; identyfikowania wszystkich niezbędnych czynności do wykonania.
- Wykonywany przez asesora nadzór nad prowadzonymi przez funkcjonariuszy Policji postępowaniami przygotowawczymi można ocenić jako bardzo dobry. W sposób prawidłowy udziela wytycznych, a w razie stwierdzenia uchybień i zaniedbań ze strony Policji reaguje pisząc stosowne wystąpienia. Niejednokrotnie przejmuje sprawy do osobistego prowadzenia, osobiście (w sposób prawidłowy) wykonuje czynności procesowe, podnosząc w ten sposób ich poziom i przyspieszając ich zakończenie. Ponadto w sposób prawidłowy ocenia zebrany materiał dowodowy. Prawidłowo formułuje wnioski o karę.
- Wysoki poziom organizacji pracy własnej.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Absolwenci KSSiP mają dobre przygotowanie teoretyczne, niestety często nie potrafią przełożyć tej wiedzy na konkretne stany faktyczne. Przygotowanie praktyczne jest na bardzo niskim poziomie. Szkoła nie uczy organizacji pracy, współpracy z Policją, wartościowania zadań. Asesor się tego uczy w pracy co zajmuje dużo czasu. Krajowa Szkoła powinna zwiększyć praktyczne zajęcia w jednostkach prokuratury.
- Asesor w sposób rzetelny określił swoje relacje z Policją, potrafi umiejętnie zorganizować sobie pracę.
- Merytoryczne przygotowanie oceniam bardzo dobrze. Braki wynikają ze złej organizacji praktyk. Są one zbyt krótkie. Aplikanci mają braki organizacyjne w kontakcie ze stronami, czy instytucjami, z którymi muszą podczas prowadzenia postępowania przygotowawczego współpracować. Uważam, że aplikanci powinni uczestniczyć w sądzie w postępowaniach uproszczonych, aby oswoić się ze stronami procesowymi i salą sądową.
- Moim zdaniem przygotowanie w KSSiP ogranicza się wyłącznie do przekazywania wiedzy teoretycznej i to przygotowanie jest dobre. Brak umiejętności praktycznego zastosowania tej wiedzy, gdyż ten odcinek szkolenia nie jest realizowany. W sytuacji dużego wpływu spraw, powstają trudności z organizowaniem pracy w tym współpracy z Policją. Te braki absolwenci muszą nadrobić w pracy i wymaga to dużej pomocy zwierzchników. Po roku radzą sobie lepiej.
- Przygotowanie teoretyczne na dość dobrym poziomie. Natomiast słabe przygotowanie praktyczne.

Ocena 3 – uzasadnienie:

- Asesor nie potrafi swobodnie poruszać się po przepisach, nie potrafi dostrzec różnicy pomiędzy teorią a praktyką, przyjmując za pewnik nie przepisy i orzeczenia sądowe lecz komentarze do ustaw.

2.4. Jak ocenia Pan/Pani poziom merytoryczny i formalny aktów oskarżenia postanowień o zawieszeniu postępowania i postanowień kończących postępowanie przygotowawcze oraz decyzji incydentalnych wydawanych w toku postępowania, jak też poziom i skuteczność środków odwoławczych sporządzonych przez aprobowanych asesorów, będących absolwentami KSSIP (także w porównaniu z innymi asesorami)?

Ocena poziomu merytorycznego i formalnego aktów oskarżenia, postanowień o zawieszeniu postępowania i postanowień kończących postępowanie przygotowawcze oraz decyzji incydentalnych wydawanych w toku postępowania, jak też poziom i skuteczność środków odwoławczych, sporządzonych przez aprobowanych asesorów, absolwentów Krajowej Szkoły oceniono średnio na 5,03/6. Na tę średnią składały się tylko oceny dobre, bardzo dobre i celujące. W uzasadnieniach osób, które dały najniższą ocenę (dobry) nie czytamy uwag, które wymagają korekty systemu kształcenia. We wszystkich przypadkach poziom merytoryczny i formalny pism, sporządzanych przez asesorów jest dobry i niebudzący zastrzeżeń.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	5,03

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	12	18,5%
5	43	66,2%
4	10	15,4%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Suma	65	100,0%

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Asesor chętnie sam sporządza decyzje merytoryczne i robi to bardzo dobrze, często na lepszym poziomie niż pozostali asesorzy a nawet prokuratorzy. W mojej ocenie skuteczność środków odwoławczych nie zależy od poziomu ich sporządzenia.
- Bardzo wysoki poziom przygotowania teoretycznego znajduje swoje odzwierciedlenie w treści pism procesowych.
- Decyzje sporządzane prawidłowo, uzasadnienia wyczerpujące z powołaniem się na orzecznictwo. Poziom porównywalny z asesorami, którzy ukończyli aplikację prokuratorską w poprzednim systemie.
- Poziom decyzji merytorycznych i incydentalnych asesora jest bardzo wysoki.
- Poziom decyzji merytorycznych, incydentalnych oraz środków odwoławczych jest bardzo wysoki. Uzasadnienia są obszerne, zawierają także orzecznictwo. Poziom decyzji absolwentów KSSiP nie odbiega od pracy pozostałych asesorów.
- Poziom merytoryczny i formalny decyzji bardzo wysoki, bez większych uwag aprobującego. Rzetelna i trafna ocena orzeczeń pod kątem możliwości ich skarżenia.
- Poziom merytoryczny sporządzonych decyzji i pism procesowych na bardzo wysokim poziomie ale nie odbiega od poziomu innych asesorów. Decyzje charakteryzują się tym, że są obszerne i wyczerpujące. W decyzjach wszyscy asesorzy powołują się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, sądu apelacyjnego jak i poglądy doktryny.
- Poziom pism procesowych bardzo wysoki, asesor właściwie uzasadnia przyjętą kwalifikację prawną, właściwie analizuje materiał dowodowy i prawidłowo ocenia dowody, umiejętnie argumentuje swoje stanowisko.
- Poziom sporządzanych przez Panią asesor (...) decyzji merytorycznych jest bardzo wysoki. Zawiera obszerne uzasadnienia i właściwe wnioski.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Absolwent KSSiP sporadycznie sporządzał własne decyzje merytoryczne, w większości czynili to funkcjonariusze Policji. Jednak decyzje i asesorów po KSSiP jak i pozostałych aplikacjach były na wysokim poziomie, w uzasadnieniach pojawiało się orzecznictwo. Sporządzanie przez asesorów środków odwoławczych należy do rzadkości, a ich skuteczność jest niska. Absolwent KSSiP w ciągu roku sporządził dwie apelacje z czego jedna nie została rozpatrzona, a druga została uznana za oczywiście bezzasadną (sąd utrzymał wyrok).
- Akty oskarżenia, postanowienia kończące postępowanie spełniają wszelkie wymogi merytoryczne i formalne.
- Decyzje merytoryczne są na wysokim poziomie.
- Decyzje merytoryczne to zawsze dobra strona asesorów.
- Decyzje merytoryczne zawierają prawidłowe uzasadnienie, zarówno w przyjętej

---

kwalifikacji prawnej czynu jak i podstaw prawnych wydanej decyzji czy środka odwoławczego. Prezentowana argumentacja w treści decyzji procesowych jest obszerna, a przy tym konkretna i zrozumiała.

- Decyzje są prawidłowe pod każdym względem. Uzasadnienia kompletne ze wskazaniem na orzecznictwo. Ocena dotyczy dwóch asesorów, których oceniałam. Asesorzy dobrze uzasadniają też decyzje incydentalne.
- Decyzje są wyczerpujące i właściwie uzasadnione.
- Decyzje w większości trafne, zbyt obszerne odniesienia do orzecznictwa, większą uwagę winni kierować na opis stanu faktycznego z przywołaniem zeznań świadków i innych dowodów. W przypadku środków odwoławczych problemem jest przytoczenie poprawnych podstaw odwoławczych. Asesorzy będący absolwentami KSSiP są dobrze przygotowani teoretycznie natomiast muszą uzupełnić aspekty praktyczne.
- Doskonale przygotowany w zakresie sporządzania pism procesowych, zarówno w obszarze merytorycznym jak i językowym i formalnym.
- Opracowane przez asesora decyzje merytoryczne stoją na bardzo wysokim poziomie. Prawidłowo i wyczerpująco opisuje stany faktyczne. Prawidłowo i wyczerpująco uzasadnia wydawane decyzje. Wykazuje się bardzo dobrą znajomością przepisów prawa karnego i procesowego, jak też obowiązującego w tym zakresie orzecznictwa SN i sądów apelacyjnych, co uwidacznia w swoich decyzjach. W porównaniu z innymi asesorami, posiada większą wiedzę do wykonywania zawodu.
- Poziom bardzo dobry. Oczywiście zdarzają się błędy ale są na bieżąco korygowane.
- Poziom decyzji merytorycznych dobry, czasami bardzo dobry. Zdarzają się jednak przypadki formułowania uzasadnień decyzji w sposób utrudniający jej zrozumienie przez adresatów.
- Poziom merytoryczny decyzji kluczowych bardzo wysoki. Obszerne uzasadnienia, pod kątem występowania (lub nie) znamion przestępstwa. Uzasadnienia zawierają liczne odwołania do orzecznictwa. Poprawne pod względem językowym i logicznym. Prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego.
- Poziom merytoryczny i formalny bez zastrzeżeń. Stosuje wersje rozbudowanych uzasadnień decyzji (czasem nawet przesadnie).
- Poziom merytoryczny i formalny na bardzo wysokim poziomie.
- Poziom merytoryczny i formalny oceniam bardzo dobrze. Decyzje te są trafne, zaś uzasadnienia szczegółowe i wyczerpujące. Czasami nasiąknięte są zbyt dużą ilością orzeczeń sądowych i poglądami doktryny, co sprawia, że dane rozstrzygnięcia są mało przejrzyste. Sporządzane środki odwoławcze, szczególnie apelacyjne zawierają prawidłowe zarzuty i wnioski. Asesor kierował ich niewiele, jednak te, które napisał okazały się skuteczne.
- Poziom merytoryczny i formalny sporządzanych decyzji przez asesora uważam za bardzo dobry. Także poziom uzasadnień jest wysoki, wykorzystywana jest znajomość orzecznictwa.

-
- Poziom merytoryczny i formalny wskazanych decyzji oceniam bardzo dobrze. Opracowane decyzje mają właściwe podstawy faktyczne, zawierają właściwe podstawy prawne i pouczenia.
  - Poziom merytoryczny zadowalający.
  - Poziom ten należy uznać za wysoki.
  - Poziom wymienionych decyzji i środków zaskarżenia nie budzi poważnych zastrzeżeń.
  - Przygotowanie w tym zakresie bardzo dobre. Pan asesor sporządza decyzje niezwykle starannie, obszerne uzasadnienia zawierają należyty opis stanu faktycznego i właściwe odwołanie do podstaw prawnych. Dotyczy to zarówno decyzji kończących postępowanie jak i decyzji incydentalnych. Bardzo dobre przygotowanie w zakresie umiejętności formułowania zarzutów w środkach odwoławczych, co w konsekwencji sprowadza się do ich skuteczności.
  - Sporządzane przez asesora decyzje merytoryczne pod względem formalnym i merytorycznym, na bardzo dobrym poziomie, Asesor posługuje się umiejętnie językiem prawniczym z jednoczesnym poszanowaniem zasad poprawnej polszczyzny, trafnie odwołując się zarówno do orzecznictwa SN oraz sądów apelacyjnych jak też doktryny.
  - Sporządzane przez asesora decyzje merytoryczne (tj. akty oskarżenia, postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, o umorzeniu postępowania przygotowawczego, o zawieszeniu postępowania) zawsze odpowiadają wymogom, posiadają prawidłową konstrukcję formalną, spełniają wymogi merytoryczne.
  - Sporządzane przez aprobowanego przeze mnie asesora projekty decyzji końcowych oraz środków odwoławczych nie budzą zastrzeżeń.
  - W związku z dobrym przygotowaniem teoretycznym decyzje incydentalne i końcowe sporządzane są starannie, są poprawne pod względem formalnym i merytorycznym, należycie uzasadnione, wskazujące prawidłowe i korzystne podstawy prawne.
  - Większość decyzji merytorycznych wynikających z dobrego przygotowania asesora.
  - Wydawane decyzje końcowe jak i incydentalne są na wysokim poziomie merytorycznym, zwłaszcza uzasadnienia końcowych decyzji merytorycznych odnoszące się do analizy zebranego materiału dowodowego, wskazują przyczyny wydawania decyzji i często odwołują się do orzecznictwa sądowego.
  - Wysoki poziom sporządzonych decyzji i środków odwoławczych, zarówno merytoryczny jak i językowy, poprzedzony sprawną analizą akt. Asesor potrafi bardzo dobrze argumentować i uzasadniać swoje stanowisko.
  - Wysoki poziom wiedzy teoretycznej, umiejętnie zastosowanej w danej sytuacji faktycznej, właściwy dobór argumentacji. Logiczny wywód pozwalający stronie na zrozumienie podstaw decyzji. Prawidłowe wykorzystanie dorobku nauki prawa i orzecznictwa SN, sądów apelacyjnych w adekwatnych stanach faktycznych, z dbałością o właściwe przywołanie konkretnych fraz czy fragmentów a nie całych orzeczeń czy nadmiernych części tekstu. Rzeczowe odniesienie ustaleń prawnych do ustaleń faktycznych, trafności decyzji także co do podstawy prawnej. Estetyka
-

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Asesor prezentuje zadowalający poziom merytoryczny zaś podejmowane przez niego decyzje procesowe w większości należy ocenić pozytywnie.
- Decyzje merytoryczne na dobrym poziomie, w incydentalnych pojawiają się drobne błędy czy braki formalne wynikające z braku praktyki. Poziom decyzji porównywalny do innych asesorów.
- Decyzje merytoryczne aprobowanego asesora sporządzane są na dobrym poziomie merytorycznym i formalnym. Zdarzają się jednak problemy z właściwym formułowaniem treści zarzutów, opisem czynów będących przedmiotem postępowania, a także podstawami prawnymi sporządzanych decyzji.
- Decyzje merytoryczne i incydentalne są sporządzane dobrze, widoczna jest analiza materiału dowodowego oraz orzecznictwa. Stwierdzane nieścisłości lub braki są na bieżąco usuwane.
- Decyzje merytoryczne są sporządzane na dobrym poziomie, są właściwie uzasadnione.
- Generalnie brak jest zastrzeżeń, jednakże w porównaniu z innymi asesorami tutejszej jednostki poziom ten jest zdecydowanie gorszy.
- Poziom merytoryczny i formalny aktów oskarżenia, postanowień o zawieszeniu postępowania i postanowień kończących postępowanie przygotowawcze oraz decyzji incydentalnych wydawanych w toku postępowania, jak też poziom i skuteczność środków odwoławczych sporządzonych przez aprobowanego asesora oceniam jako dobry.
- Poziom merytoryczny i formalny wspomnianych projektów merytorycznych, decyzji incydentalnych lub projektów sporządzanych środków zaskarżenia ocenić należy pozytywnie, jako niebudzący zasadniczych zastrzeżeń, aczkolwiek w sprawach o skomplikowanych stanach faktycznych ukierunkowanie asesora wymaga szczegółowej konsultacji.

2.5. Jak ocenia Pan/Pani współpracę aprobowanych asesorów – absolwentów KSSiP z innymi prokuratorami oraz prokuratorem sprawującym aprobatę?

Współpraca aprobowanych asesorów – absolwentów Krajowej Szkoły z innymi prokuratorami oraz prokuratorem sprawującym aprobatę została oceniona średnio na 5,29/6. Udział ocen celujących w strukturze przyznanych ocen wynosi 38,5%, a bardzo dobrych 53,8%. Uwagi prokuratorów dotyczą współpracy z konkretnymi osobami i przybierają zazwyczaj formę listu pochwalnego. Asesorzy są chwaleni za dobrą pracę zespołową, chęci do pracy, organizację relacji ze współpracownikami, zaangażowanie.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	5,29

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	25	38,5%
5	35	53,8%
4	4	6,2%
3	1	1,5%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Suma	65	100,0%

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Asesor potrafi współpracować z innymi prokuratorami oraz prokuratorem sprawującym aprobatę. Współpraca ta nie budzi zastrzeżeń.
- Asesor wykazuje ponadprzeciętną chęć doskonalenia posiadanej wiedzy, zaś koleżeńskość i taktowność tylko mu w tym pomagają. Współpracę z aprobantem należy ocenić celująco.
- Bardzo duże zaangażowanie w pracę i szybkie wykonywanie poleceń.
- Bez zastrzeżeń.
- Bez zastrzeżeń.
- Jest osobą odpowiedzialną, zdyscyplinowaną pracującą z dużym zaangażowaniem i starannością. W stosunku do przełożonych i pracowników jest uprzejma, wobec stron - taktowna.

-
- Na wyrażoną opinię wpływ mają właściwości osobiste ocenianego asesora i wyrażam wątpliwość czy należy wiązać je z faktem ukończenia aplikacji w ramach Krajowej Szkoły.
  - Nie budzi zastrzeżeń.
  - Ocenę uzasadniają właściwości i cechy osobiste asesora.
  - Pani asesor (...) jest osobą niekonfliktową, wzorowo współpracuje zarówno z prokuratorem aprobującym jej decyzje jak i z innymi prokuratorami.
  - Praca absolwentów Krajowej Szkoły jak i innych prokuratorów jest na bardzo dobrym poziomie. Brak zastrzeżeń dotyczących współpracy z patronem aprobującym. Asesorzy konsultują zarówno przebieg postępowania przygotowawczego jak również podjęcie decyzji kończących oraz wymiar kary.
  - W oparciu o obserwację mogę stwierdzić, że nie można mieć zastrzeżeń w zakresie współpracy asesora z innymi prokuratorami. Jest to osoba, którą cechuje taktowność, opanowanie oraz wysoki poziom kultury osobistej. Jednocześnie jest osobą pracowitą, uczynną, energiczną, szybko nawiązującą kontakt z innymi ludźmi, bezkonfliktową, miłą i taktowną, która potrafi pracować zarówno samodzielnie, jak i w grupie. Cechy te sprawiają, iż jest lubianą przez współpracowników i przełożonych.
  - Współpraca układa się bardzo dobrze, wynika to jednak bardziej z kultury osobistej i cech asesora niż faktu ukończenia Krajowej Szkoły.
  - Współpracę oceniam jako prawidłową i bardzo dobrą. Asesorzy to osoby kulturalne, chętne do współpracy, nieodmawiające pomocy, a nawet ją oferujące.
  - Współpraca prawidłowa, asesor grzeczny, kulturalny, merytorycznie dobry.
  - Współpracę aprobowanego asesora z innymi prokuratorami oceniam bardzo dobrze.
  - Współpraca przebiega bez zarzutów, w sposób korzystny dla obu stron, w miłej, koleżeńskej atmosferze.
  - Współpraca z przełożonymi i współpracownikami z kadry orzeczniczej układa się modelowo. Asesor kulturalny, koleżeński chcący i potrafiący wykorzystać doświadczenie zawodowe przełożonych i starszych kolegów. Konsultuje rzeczowo wątpliwości.
  - Zastępstwo w okresie nieobecności w pracy.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Asesor nawiązał bardzo dobrą współpracę z prokuratorami, pracownikami sekretariatu. Jest osobą koleżeńską, kulturalną, taktowną, potrafi przyjmować uwagi dotyczące bieżącej pracy. Jest kulturalny wobec aprobanta.
  - Asesor umie pracować w zespole, chętnie wymienia informacje i dzieli się wiedzą teoretyczną, słucha wskazówek doświadczonych prokuratorów, jest uprzejmy i kulturalny.
  - Asesor w sposób właściwy współpracuje z prokuratorami sprawującymi aprobatę.
-

Przychodzi często na krótkie, praktyczne konsultacje w sprawie. W przypadku zaistnienia sytuacji wymagających konsultacji poza godzinami pracy (np. Dyżur zdarzeniowy) nawiązuje kontakt telefoniczny. Ponadto w przypadku uczestnictwa w wokandach w ramach pracy, konsultuje telefonicznie sposób postępowania.

- Asesor współpracuje z prokuratorem sprawującym aprobatę oraz z innymi prokuratorami bez zastrzeżeń.
- Asesorzy są otwarci na pogłębienie wiedzy, uważni, chętnie słuchają uwag i wskazówek.
- Bardzo dobry poziom współpracy. Wysoka kultura osobista.
- Bez zastrzeżeń.
- Bez zastrzeżeń prawidłowo reaguje na uwagi, dobre relacje z innymi prokuratorami.
- Dobrze pracuje w zespole.
- Jest właściwa i nie odbiega od innych aprobowanych asesorów.
- Konsultant na bieżąco konsultuje z aprobantem sprawy oraz przedstawia zarówno decyzje jak i sprawy zakończone.
- Nie unikają aprobaty, uwagi i zastrzeżenia są przyjmowane konstruktywnie. Asesorzy wiedzą, że dopiero w praktyce nabiorą pewności zawodowej.
- Początki zawsze bywają trudne. Ja oceniam tę współpracę na bardzo dobrym poziomie.
- Współpraca dobra, stosunek asesora do innych pracowników nie budzi żadnych zastrzeżeń.
- Współpraca układała się prawidłowo.
- Współpracę aprobowanego asesora z innymi prokuratorami oceniam bardzo dobrze. Asesor jest taktowny, cechuje go uprzejmość i wysoka kultura osobista.
- Współpraca jest na poziomie bardzo dobrym. Asesor jest osobą otwartą na sugestie doświadczonej kadry i rzeczowo uczestniczy w dyskusji dotyczącej omawianej problematyki prawnej. Wykazuje umiejętność pracy w zespole.
- Współpraca jest poprawna.
- Współpraca na dobrym poziomie, asesor jest koleżeński, zaangażowany w pracy, pomocny.
- Współpraca układa się poprawnie, na zadowalającym poziomie.
- Współpracę tą oceniam bardzo wysoko.
- Współpraca przebiega bardzo dobrze i sprawnie. Polecenia wykonywane są sprawnie i terminowo. Asesor pomaga innym prokuratorom.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Bez istotnych zastrzeżeń. Zdarzały się małe problemy jednak nie odbiegały one od standardów.
- Pani asesor pochodzi i pracowała w innej części kraju, dlatego w początkowej fazie

---

pracy potrzebowała czasu, aby zapoznać się z trybem pracy, współpracownikami i przełożonymi.

- Współpraca z innymi prokuratorami jest dobra, natomiast z prokuratorem aprobującym dostateczna. Asesor nie pyta o nurtujące go zagadnienia.
- Współpraca z prokuratorami oraz ze mną układa się dobrze. Widać zaangażowanie w pracę oraz wzajemną chęć pomocy w trudnych sytuacjach.

Ocena 3 – uzasadnienie:

- Pani asesor praktycznie nie współpracuje z prokuratorami tutejszej jednostki, w tym z prokuratorem sprawującym aprobatę. Rzadko konsultuje czynności w sprawach, a sprawy omawiane są gdy aprobant osobiście o nie poprosi. W początkowym okresie asesury będąc na miejscu zdarzenia lub w sądzie często telefonicznie p. asesor konsultowała podejmowane czynności. Aktualnie takie konsultacje nie mają miejsca.

2.6. Czy przed przedstawieniem przez asesora sprawy do aprobaty konsultuje Pani /Pan wcześniej sprawę z asesorem?

Prokuratorzy przed przedstawieniem przez asesora sprawy do aprobaty konsultują wcześniej sprawę z asesorem (81,5%). Najczęstszymi powodami takich konsultacji są :

- inicjatywa asesora,
- poziom skomplikowania sprawy,
- reguła, w myśl której wszystkie sprawy są konsultowane.

Powyższe zestawienie pozwala sądzić, iż nie są stosowane jednoznaczne zasady dotyczące konsultacji spraw z asesorem.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	53	81,5%
NIE	8	12,3%
BRAK ODPOWIEDZI	4	6,2%
Suma	65	100,00%

Tak – uzasadnienie:

- Asesor przedstawia mi uwagi odnośnie sprawy wskazując na wątpliwości merytoryczne i proceduralne.
- Czasami konsultuję w trakcie postępowania.
- Dotyczy spraw skomplikowanych, z inicjatywy asesora.
- Jest to regułą.
- Każda sprawa przedstawiana do aprobaty podlega konsultacji. Jest to regułą.
- Konsultacja jest regułą i przed aprobatą zawsze omawiam daną sprawę z asesorem.
- Konsultacja nie jest regułą, czasami wynika z inicjatywy asesora, czasami aprobowanego.
- Konsultacja sprawy z asesorem jest regułą.
- Konsultacje wynikają z inicjatywy asesora oraz aprobanta w zależności od materii postępowania. Konsultacje nie są regułą.
- Konsultowane są sprawy o skomplikowanym charakterze. W sprawach gdzie stan faktyczny jest prosty nie wymagam konsultacji. Konsultacja wynika z inicjatywy asesora lub też sam wybieram sprawy, gdzie uważam, że konsultacja jest konieczna.
- Konsultowane są wszystkie środki odwoławcze.
- Nie jest to regułą. Zarówno z mojej inicjatywy jak i asesora.
- Nie można udzielić jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie, albowiem jest to uzależnione od charakteru, stopnia skomplikowania konkretnej sprawy. Należy jednak przyjąć, iż często asesor wychodzi z inicjatywą konsultacji. Inicjatywa ze strony aprobanta wynika zazwyczaj ze sprawowanego wewnętrznego nadzoru służbowego, ewentualnie wobec wątpliwości, co do złożonych: referatu posesyjnego lub referatu z prowadzonej, nadzorowanej sprawy.
- Pani asesor konsultuje wybrane (trudniejsze) decyzje końcowe oraz tok wybranych postępowań. Wiele decyzji podejmuje samodzielnie, poprawnie gromadzi i ocenia dowody.
- Przed podjęciem decyzji, wszystkie poważniejsze postępowania z inicjatywy aprobanta jak i asesora są z reguły konsultowane.
- Sporadycznie.
- Starają się być samodzielni.
- W przypadku spraw o skomplikowanym stanie faktycznym tok postępowania jest systematycznie omawiany z asesorem oraz na bieżąco skonsultowane węzłowe czynności w sprawie.
- W większości przypadków konsultacja wynika z inicjatywy asesora, a w pozostałym zakresie z inicjatywy aprobowanego, co wynika z charakteru sprawy lub czasu trwania postępowania.
- W zależności od sytuacji i sprawy. Regułą są wcześniejsze konsultacje w sprawach bardziej skomplikowanych.
- W zależności od wagi sprawy.
- Wyłącznie w poważniejszych sprawach, trudnych i skomplikowanych. Z inicjatywy

---

mojej jak i asesora. W prostych sprawach nie ma konsultacji.

- Wynika to z przyjętej praktyki i nadzoru służbowego.
- Wynika z inicjatywy asesora.
- Wynikają z charakteru i złożoności sprawy. Inicjuje je zazwyczaj asesor i nie są nagminne.
- Z inicjatywy asesora.
- Z inicjatywy asesora i dotyczy kwestii trudniejszych, nie każdej sprawy.
- Z inicjatywy asesora, ale nie jest regułą w każdej sprawie.
- Z inicjatywy asesora, sprawy o skomplikowanym stanie faktycznym lub prawnym.
- Z inicjatywy asesora, w przypadku wątpliwości.
- Zasadą jest, że asesor konsultuje się w sprawach.
- Zasadą jest, że przed aprobatą asesor z własnej inicjatywy konsultuje projekty decyzji merytorycznej z aprobantem celem ew. uzupełnienia materiału dowodowego o ile zachodzi taka konieczność. Nadto konsultuje z własnej inicjatywy zaplanowane czynności w prowadzonych i nadzorowanych postępowaniach oraz wspólnie z aprobantem ustala czynności niezbędne do przeprowadzenia. Zdarza się również, że inicjatywa w zapoznawaniu się z aktami spraw zwłaszcza o skomplikowanym stanie faktycznym jest po stronie aprobanta.
- Zazwyczaj konsultacja wynika z inicjatywy asesora.
- Zazwyczaj następuje z inicjatywy asesora, ale nie jest to regułą.

Nie – uzasadnienie:

- Czasem z uwagi na charakter sprawy, asesor prosi o konsultację.
- Pojedyncze przypadki z inicjatywy asesora prezentującego wątpliwości.
- Tylko w sprawach złożonych i skomplikowanych.
- W ramach nadzoru asesor omawia sprawę z aprobantem, wskazuje czynności niezbędne do przeprowadzenia. Przedstawia projekty wytycznych, postanowień do aprobaty po ich sporządzeniu.

2.7. Czy uwzględnia Pani/Pan przy dokonywaniu aprobaty potrzebę podejmowania działań służących eliminowaniu powtarzanych przez asesorów błędów?

Większość prokuratorów, dokonujących aprobaty widzi potrzebę podejmowania działań, służących eliminowaniu powtarzanych przez asesorów błędów (60%). Są to jednak najczęściej drobne błędy eliminowane bieżąco. Na uwagę zasługuje również fakt, że aż 33,8% prokuratorów nie widzi takiej potrzeby.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	39	60,0%
NIE	22	33,9%
BRAK ODPOWIEDZI	4	6,2%
Suma	65	100,00%

Tak – uzasadnienie:

- Aranżowanie danej sprawy, wytykanie błędów, brak aprobaty.
- Błędy są na bieżąco analizowane i omawiane, nie są powielane.
- Błędy są na bieżąco omawiane.
- Błędy są omawiane, wskazywany jest właściwy tryb postępowania.
- Brak dokładności w przypadku decyzji zatwierdzanych, nanoszenie przez asesorów poprawek.
- Eliminowane są na bieżąco, wskazywane jest orzecznictwo usuwające wątpliwości, asesor zapoznaje się z praktyką orzecniczą danego sądu.
- Konsultując decyzje czy też odmawiając aprobaty, wskazują braki, sposób i kierunek ich uzupełniania.
- Na omawianiu błędów i wskazywaniu prawidłowych rozwiązań.
- Na omówieniu stanu faktycznego, postępowania, orzecznictwa, powołaniu właściwych podstaw prawnych.
- Nieprawidłowości każdorazowo są omawiane, bądź znajdują swoje odzwierciedlenie w treści karty nadzoru.
- Obecnie asesor nie popełnił poważnych błędów. Zdarzają się błędy o charakterze technicznym, wynikające prawdopodobnie z niedostatecznej ilości czasu poświęconego tej stronie pracy w toku aplikacji. Po zwróceniu uwagi - błędów kolejny raz nie popełnił.
- Omawianiu stwierdzonych uchybień i udzielaniu instruktażu.
- Polecam wyeliminowanie podobnych przypadków w przyszłości po omówieniu błędu lub uchybienia.
- Polega na rozmowie bezpośredniej, wskazującej na uchybienia.
- Przy omawianiu z asesorem decyzji merytorycznej staram się wysłuchać argumentacji asesora dotyczącej decyzji kończącej. Podczas aprobaty nie było sytuacji, aby decyzje, które podjął asesor były błędne.
- Rozmawiam z asesorem w celu wskazania na nieprawidłowości, ich źródło, prawidłowy sposób postępowania i konieczność przestrzegania w przyszłości.
- Stwierdzane uchybienia i błędy eliminowane są przez asesora w kolejnych decyzjach. Jego praca nie wymaga wdrażania dodatkowych działań służących poprawie

---

poziomu jego pracy.

- Usuwanie błędów polega na ich omawianiu, wskazaniu prawidłowych rozwiązań i kontrolowaniu poprawy.
- W przypadku dostrzeżenia jakichkolwiek błędów omawiane są one natychmiast w celu ich wyeliminowania.
- W wypadku poważniejszych uchybień stosowane jest pisemne wytknięcie uchybienia, zwłaszcza, jeśli miało ono wpływ na wynik procesu czy też utrudniało sprawowanie wewnętrznego nadzoru służbowego. W pozostałych kwestiach omówienie uchybienia odbywa się ustnie, w drodze przeprowadzanej służbowej rozmowy, odnotowanej w karcie nadzoru służbowego, akt podręcznych sprawy.
- Wskazuję asesorowi źródła wiedzy gdy chodzi o orzecznictwo jak i literaturę.
- Wszystkie stwierdzone uchybienia są omawiane z asesorem celem wyeliminowania ich w przyszłości.
- Zauważone i omówione z asesorem błędy i nieprawidłowości są eliminowane przez asesora w dalszej pracy. Dotychczas nie zauważono powtarzalności ujawnionych błędów.
- Zwracam uwagę na zaistniałe błędy, wskazując prawidłowy sposób postępowania.

Nie – uzasadnienie:

- Asesorzy nie powtarzają błędów.
- Błędy były na bieżąco korygowane, więc nie było takiej potrzeby.
- Błędy eliminowane są na bieżąco i nie są powtarzane.
- Brak błędów powtarzających się, więc brak takiej potrzeby.
- Każda sprawa jest aprobowana w obecności asesora, a dostrzeżone błędy na bieżąco omówione.
- Nie popełnia powtarzanych błędów.
- Nie znajdują powyższych poza drobnymi uchybieniami.
- Zdarza się, że asesor popełnia błędy, nigdy jednak nie zdarzyło się aby ten sam błąd powtórzył się po raz drugi.

2.8. Czy w Pani/Pana ocenie asesorzy w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami oraz uczestnikami postępowania zachowują się kulturalnie i etycznie oraz przestrzegają dobrych obyczajów?

W ocenie prokuratorów asesorzy w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami oraz uczestnikami postępowania zachowują się kulturalnie i etycznie oraz przestrzegają dobrych obyczajów. Średnia ocena badanych wyniosła 5,55/6. Jest to jednocześnie pytanie, na które odpowiedź uzyskała najwięcej ocen celujących (53,8%). Prokuratorzy doceniają wysoką kulturę osobistą, dbałość o relacje interpersonalne oraz przestrzeganie zasad współżycia w grupie.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)

5,52

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	35	53,8%
5	27	41,5%
4	2	3,1%
3	0	0,0%
2	0	0,0%
1	0	0,0%
Brak odpowiedzi	1	1,5%
Suma	65	100,0%

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Asesor ma wysoką kulturę osobistą, umiejętność pracy w zespole, jest też kulturalny wobec współpracowników i interesantów.
- Asesor dobrze wychowany, kulturalny, zachowujący się w sposób stonowany, wyważony.
- Asesor jest osobą bardzo kulturalną, koleżeńską w sposób prawidłowy współpracuje z sekretariatem. Posiada umiejętność pracy w grupie.
- Asesor jest osobą bardzo kulturalną.
- Asesor jest osobą kulturalną i miłą, właściwie układa relacje z innymi pracownikami,

---

dotychczas nie stwierdziłem naruszenia dobrych obyczajów.

- Asesor odnosi się do innych z szacunkiem i życzliwością.
- Asesor prezentuje w tym względzie najwyższe standardy.
- Asesor wykazuje wysoką kulturę osobistą, takt, koleżeństwo. Wobec stron kulturalny, zdecydowany, dba o powagę urzędu.
- Bez uwag.
- Brak jakichkolwiek zarzutów.
- Brak zastrzeżeń.
- Kultura osobista asesora nie budzi zastrzeżeń. Asesor jest koleżeński, zwraca się grzecznie do wszystkich pracowników prokuratury.
- Nie spotkałem się z niewłaściwym zachowaniem.
- Ocenę uzasadniają właściwości i cechy osobiste asesora.
- Oceniałam dwóch asesorów i poziom ich kultury osobistej, postawa etyczna nie budzą zastrzeżeń. Przestrzegają dobrych obyczajów i mają odpowiedni stosunek do przełożonych.
- Pani asesor (...) zawsze zachowuje się taktownie i kulturalnie.
- Postawa etyczna i zawodowa nie budzi zastrzeżeń. Wysoka kultura osobista, uprzejmość w stosunku do kolegów, pracowników i petentów.
- Poziom zachowania się wobec wyżej wymienionych osób oraz przestrzegania dobrych obyczajów oceniam bardzo wysoko.
- Wysoki poziom kultury osobistej asesora.
- Z poczynionych obserwacji wynika, że w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami oraz uczestnikami postępowania asesora cechuje taktowność, opanowanie oraz wysoki poziom kultury osobistej. Asesor przestrzega zasady etyki zawodowej.
- Zachowanie asesorów oceniam bardzo pozytywnie, mają wysoką kulturę osobistą o czym świadczy brak skarg.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Aprobowany asesor w kontaktach z przełożonymi, współpracownikami postępowania zachowuje się kulturalnie i etycznie oraz przestrzega dobrych obyczajów.
  - Asesor jest grzeczny, taktowny.
  - Asesor zarówno wobec współpracowników jak i stron jest taktowny i umie nawiązać stosowny kontakt, zgodnie z powszechnie przyjętymi zasadami kultury osobistej i kontaktów interpersonalnych.
  - Asesorzy zachowują się kulturalnie, przestrzegają zasad. Nie wpływały skargi od uczestników postępowania.
  - Bez zastrzeżeń.
-

-
- Co do zasady asesorzy zachowują się kulturalnie i przestrzegają dobrych obyczajów. Niestety czasami przy przełożonych przejawiają postawę roszczeniową, a w relacjach z Policją i stronami "wywyższają się", czasami ignorują kolegów z większym doświadczeniem zawodowym.
  - Ma wysoką kulturę osobistą, zachowanie i postawa nie budzi żadnych zastrzeżeń.
  - Należy poruszaną kwestię ocenić bardzo dobrze, tym bardziej, że praca w dużej jednostce prokuratury, a za taką można uznać ilość 18 etatów orzecznich, wymaga takiego postępowania.
  - Pani asesor jest osobą kulturalną i taktowną. Postawa etyczna i moralna nie budzi zastrzeżeń.
  - Postawa bez zastrzeżeń.
  - Postawa asesora jest poprawna. Nie ma tu żadnych zastrzeżeń.
  - Stosunek asesora do współpracowników nie budzi żadnych zastrzeżeń.
  - Tak, asesorzy w kontaktach są kulturalni, etyczni, przestrzegają dobrych obyczajów. Brak skarg. Współpracownicy mówią o koleżeńskich postawach asesorów.
  - Zachowanie nie budzi zastrzeżeń, nie odbiega od normy.
  - Zdecydowanie tak-kultura osobista jest na bardzo wysokim poziomie.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Pani asesor jest osobą kulturalną i przestrzega dobrych obyczajów. Jakkolwiek jest osobą pesymistycznie nastawioną do zakresu obowiązków, co niewątpliwie ma przełożenie na jej relacje z pozostałymi pracownikami. Nie korzysta z pomocy, błędnie zakładając, że takiej pomocy nie otrzyma. Nie potrafi pracować w grupie.
- Tak, lecz podejmuje dyskusje merytoryczne, kwestionuje zdanie przełożonych.

3

Wyniki ankiety asesorów – absolwentów KSSiP

Do Krajowej Szkoły, ze wszystkich prokuratur apelacyjnych wpłynęły 64 ankiety wypełnione przez asesorów – absolwentów Krajowej Szkoły, dotyczące ich oceny przygotowania do zawodu asesora.

Na podstawie odpowiedzi na osiem ankietowych pytań uzyskano od absolwentów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, którzy pełnią obecnie funkcję asesora, opinie w zakresie zadowolenia z przygotowania merytorycznego i praktycznego jakie uzyskali w czasie odbywania aplikacji oraz wykorzystania zdobytej wiedzy i umiejętności podczas pełnienia obecnych obowiązków. Ankieta pozwoliła także uzyskać odpowiedzi odnośnie trudności spotykanych podczas wykonywanej pracy asesora, współpracy z innymi pracownikami prokuratury oraz organami uczestniczącymi w prowadzonym postępowaniu.

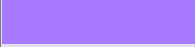
Przygotowanie do pełnienia funkcji asesora oceniono dobrze i bardzo dobrze. Program tematyczny aplikacji również oceniono wysoko, sugerując ograniczenie bloku cywilnego, gospodarczego i administracyjnego. Większość opowiadała się za zwiększeniem długości praktyk w prokuraturze rejonowej, a zmniejszeniem czasu trwania ich w Policji. Właśnie brak przygotowania praktycznego stanowił główny problem w pierwszym roku pracy. Znacząca większość absolwentów Krajowej Szkoły uzyskała pomoc zarówno od patronów w trakcie trwania praktyk podczas aplikacji jak i uzyskuje ją obecnie od prokuratora aprobującego i współpracowników.

3.1. Czy aplikacja przygotowała do pełnienia funkcji asesora?

Absolwenci Krajowej Szkoły w znacznej większości (79,7%) ocenili przygotowanie do pełnienia funkcji asesora na poziomie dobrym i bardzo dobrym (w skali ocen od 1 do 6). W niemal wszystkich opiniach asesorzy podkreślali bardzo solidne przygotowanie teoretyczne jakie uzyskali w czasie odbywania aplikacji. Jednocześnie wskazywali brak odpowiedniego przygotowania praktycznego. Według większości z nich zbyt mało praktyk

odbywało się w prokuraturach rejonowych. Właśnie tam można zdobyć najwięcej koniecznych umiejętności. Wydłużenie czasu trwania tych praktyk pozwoliłoby jednocześnie na kompleksowe śledzenie danej sprawy. Pojawiały się także propozycje wprowadzenia uprawnień dla aplikantów, dających im wpływ na bieg postępowania.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)	4,48

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	7	10,9%
5	26	40,6%
4	25	39,1%
3	3	4,7%
2	3	4,7%
1	0	0,0%
Suma	64	100,0%

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Aplikacja prokuratorska zapoznała mnie z praktycznymi aspektami pracy prokuratora. Dała możliwość zetknięcia się z problemami i trudnościami będącymi udziałem prokuratora, a także sposobami rozwiązywania tych problemów przez doświadczonych prokuratorów.
- Aplikacja przygotowała mnie do pracy na stanowisku prokuratora.
- Uważam, że aplikacja przygotowała mnie do służby na stanowisku asesora.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Aplikacja bardzo dobrze przygotowała do pracy na stanowisku asesora, zarówno w zakresie teoretycznym jak i praktycznym. Zastrzeżenia można mieć jedynie do odcinka sądowego, gdyż w czasie aplikacji nie mieliśmy możliwości nabycia wiedzy i doświadczenia w tym zakresie.
- Aplikacja dobrze przygotowała mnie do pracy na stanowisku asesora, wynika to nie tylko z przeprowadzanych na aplikacji zajęć teoretycznych ale także praktycznych, które odbywane były w prokuraturze.
- Aplikacja merytorycznie przygotowuje do służby na stanowisku asesora. Mankamentem jest jedynie mała liczba praktyk w prokuraturach rejonowych

---

i w związku z tym ograniczona możliwość zapoznania się z pracą codzienną prokuratora, w tym zakresie podejmowania inicjatywy w postępowaniu.

- Aplikacja przygotowała mnie do pełnienia służby na stanowisku asesora. Aplikacja przygotowała mnie przede wszystkim od strony praktycznej - to jest metodyka prowadzenia postępowań, przesłuchań, prowadzenia oględzin. W trakcie aplikacji odbywały się symulacje rozpraw, jak i zajęcia teoretyczne dotyczące przebiegu rozprawy sądowej.
- Aplikacja przygotowała mnie do pełnienia zawodowych obowiązków. Najcenniejsze były praktyki w prokuraturze rejonowej, zajęcia z pisania pism procesowych w Krajowej Szkole oraz omawianie orzecznictwa.
- Aplikacja zapewniła dużą ilość zajęć teoretycznych i praktycznych. Do przygotowania do pełnienia funkcji prokuratora, najbardziej przydatne okazały się praktyki na szczeblu prokuratury rejonowej. W tych jednostkach mogliśmy najlepiej poznać przyszłą pracę i zakres obowiązków prokuratora, nauczyć się interpretacji przepisów w praktyce i sporządzania decyzji merytorycznych.
- Na tyle, na ile aplikacja mogła przygotować do zawodu - spełniła swoją rolę. Postulowałbym więcej zajęć praktycznych - zachowanie na sali sądowej, nie tylko konstruowanie i wygłaszanie mowy końcowej, ale także reagowanie na bieżące wydarzenia na sali-uczestnictwo oskarżonego, niesubordynacja świadków itp.
- Nie przygotowało w zakresie metodyki.
- Odbywane w trakcie aplikacji prokuratorskiej praktyki w powszechnych jednostkach prokuratury moim zdaniem pozwoliły mi zapoznać się z pracą organów sprawiedliwości. W trakcie praktyk uczęszczałam z patronem na posiedzeniach i w rozprawach sądowych.
- Powinno być więcej zajęć związanych z pracą asesora, uwzględniających odcinek sądowy.
- Program kształcenia aplikantów uważam za dobry.
- Przygotowanie merytoryczne jest wystarczające do prowadzenia spraw z uwagi na ich niezbyt skomplikowany charakter. W dziale dochodzeniowym często brak jest możliwości wykorzystania w praktyce całości przekazanej wiedzy. Czas szkolenia mógłby być krótszy. Aplikacja nie przygotowała do tego, że praca na stanowisku asesora wiąże się również z rutyną. Aplikacja przygotowała dobrze do pracy na odcinku sądowym.
- W mojej ocenie zostałem przygotowany do pełnienia asesury, w Prokuraturze. Aplikacja w mniejszym zakresie przygotowywała do wystąpień w sądzie ale po naszej asesurze ten odcinek pracy nie sprawia już żadnych problemów.
- Zajęcia praktyczne i teoretyczne były przeprowadzone w bardzo szerokim zakresie, w związku z czym dały podstawy teoretyczne do pełnienia służby na stanowisku asesora. Wskazano ocenę 5 (nie 6), ponieważ zajęcia aplikacyjne nie zgłębiały szczegółowo metodyki nadzorowania poszczególnego rodzaju postępowań oraz związanych z tym zagadnieniem problemów terminowości i biurowości.

-
- Zajęcia symulacyjne były niepotrzebne.
  - Zajęcia teoretyczne jak i praktyki właściwie przygotowały mnie do pełnienia funkcji asesora.
  - Zbyt mało czasu poświęcono na wyrobienie umiejętności potrzebnych na sali sądowej.
  - Zwłaszcza zajęcia praktyczne.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Aplikacja dostarcza przygotowania teoretycznego, a nie praktycznego.
- Aplikacja i praktyki w jej toku zbyt mało uwagi poświęcają praktycznej i technicznej stronie pracy w prokuraturze.
- Aplikacja prokuratorska w Krajowej Szkole zapewnia szeroką wiedzę merytoryczną, natomiast w porównaniu do poprzedniego modelu aplikacji, nie gwarantuje zdobycia umiejętności praktycznych z uwagi na zbyt częste zmiany miejsc odbywania praktyk oraz zbyt małą ilość praktyk w prokuraturach rejonowych. Konieczna większa ilość wystąpień publicznych oraz symulacji w celu lepszego przygotowania do wystąpień przed sądem.
- Aplikacja przygotowała mnie teoretycznie do pełnienia służby na stanowisku asesora dając dobre podstawy w postaci znajomości przepisów i orzecznictwa, lecz nie w aspekcie praktycznym, z wyjątkiem umiejętności sporządzania decyzji merytorycznych kończących postępowanie. Na aplikacji nie poznałem w sposób dostateczny warsztatu pracy prokuratora, nie nabyłem podstawowej umiejętności prowadzenia własnego referatu, w czasie aplikacji nie miałem sposobności uczestnictwa w zbyt wielu rozprawach i posiedzeniach sądowych, a co za tym idzie, nie poznałem dobrze pracy prokuratora na tym odcinku.
- Aplikacja w Krajowej Szkole spełniła zadanie w przygotowaniu do służby asesorskiej. Zbyt mało jednak było symulacji w trakcie aplikacji.
- Aplikacja w niewielkim zakresie przygotowuje do wystąpień sądowych. Ponadto zbyt mało czasu w programie aplikacji było poświęcone kwestiom technicznym, związanym z codziennym wykonywaniem obowiązków np. współpraca z sekretariatem, kwestie zarządzeń itp.
- Aplikacja nie przygotowuje, a przynajmniej w niewielkim stopniu, w zakresie metodyki pracy i sposobu prowadzenia postępowań.
- Charakter praktyk - sporządzanie głównie decyzji merytorycznych kończących postępowań, brak realnego wpływu na bieg postępowania, nieuczestniczenie w posiedzeniach sądu uniemożliwiło płynne przejście na stanowisko asesora prokuratury. W mojej ocenie celowym jest położenie większego nacisku na część praktyczną aplikacji, tj. egzekwowanie od patronów i kierujących jednostkami prokuratury aby aplikant mógł praktycznie nadawać bieg postępowaniom

---

i sprawować pod okiem patrona nadzór nad ich przebiegiem od momentu wpływu zawiadomienia o przestępstwie po decyzję końcową.

- Dobre przygotowanie merytoryczne, dostrzegam u siebie braki w zakresie wiedzy dotyczącej metodologii prowadzenia postępowania i organizacji pracy.
- Dobre przygotowanie do pracy pod względem teoretycznym.
- Gdy chodzi o teorie to tak, w zakresie praktyki są pewne mankamenty. Podczas zajęć w Krajowej Szkole za mało było przeprowadzonych zajęć typu: "Symulacja", zwłaszcza rozprawy, która tak naprawdę przygotowuje do tego co może spotkać świeżego asesora na pierwszej sesji. Poza tym praktyki odbywające się w prokuraturze rejonowej winny być dłuższe, co umożliwiłoby nadzorowanie własnego referatu, kompletowanie materiału dowodowego, a nie bazowanie na gotowym, przedstawianym do decyzji.
- Ocenę obniżają 2 mankamenty:
  - brak możliwości występowania przed sądem,
  - zbyt uproszczone praktyki, brak możliwości wykonywania czynności praktycznych (np. przesłuchania, oględziny, elementy procesowe itp.).
- W ramach praktyk w prokuraturach rejonowych większy nacisk powinien być położony na uczestnictwo w rozprawach sądowych.
- W toku aplikacji przeprowadzono symulację rozpraw oraz odbył się sprawdzian polegający na przygotowaniu mowy końcowej. Aplikant powinien jednak posiadać uprawnienia do występowania w trybie uproszczonym, bowiem dopiero bezpośrednie występowanie przed sądem daje możliwość pełnego przygotowania do wykonywania zawodu prokuratora.
- W toku aplikacji przewidziano zbyt krótki okres praktyk w prokuratorach rejonowych. Ponadto praktyki w prokuraturze rejonowej były "przeplatane" praktykami w innych instytucjach, to nie sprzyjało nabywaniu umiejętności praktycznych, niezbędnych do pracy prokuratora.
- W toku aplikacji, aplikanci prokuratury zbyt rzadko mają okazję podpatrywania pracy prokuratorów na sali sądowej.
- W trakcie aplikacji więcej powinno być praktyk w prokuraturze rejonowej. Praktyki te powinny być wydłużone, tak by nie zmieniać miejsca praktyk przez co najmniej 5 miesięcy. Wówczas aplikant, pod nadzorem patrona, mógłby samodzielnie prowadzić/nadzorować postępowanie. Zajęcia w Krajowej Szkole winny być skoncentrowane na pracy na aktach.
- Większość zajęć obejmowało postępowanie przygotowawcze.
- Wskazane byłoby takie rozłożenie praktyk aby większość z nich odbywała się w prokuraturze rejonowej.
- Wysoko oceniam poziom zajęć teoretycznych w Krakowie, przygotowanie do zajęć przez osoby je prowadzące oraz program aplikacji w tym zakresie. Mam natomiast zastrzeżenia odnośnie programu praktyk, jego największą wadą była zbyt mała ilość czasu spędzonego w prokuraturach rejonowych, przy czym praktyki w tych

---

jednostkach nie odbywały się w sposób ciągły, a były przeplatane praktykami w innych miejscach (np. 2 miesiące praktyk w prokuraturze rejonowej, a następnie 2 miesiące praktyk w prokuraturze okręgowej). Uniemożliwiało to prześledzenie biegu postępowania karnego w konkretnych sprawach od ich rozpoczęcia, aż do merytorycznego zakończenia. Dłuższa obecność aplikantów w jednostkach szczebla rejonowego ułatwiłaby także nauczenie się właściwego prowadzenia referatu. Poprzedni model umożliwiał bowiem aplikantom sporządzanie w konkretnej sprawie nie tylko projektów decyzji merytorycznych kończących postępowanie, ale także wszystkich pism incydentalnych w jego toku.

- Odnosnie odcinka sądowego stwierdzić należy, że tak długo, jak aplikanci prokuratorscy nie będą mieli prawa do występowania przed sądem, tak długo nie będzie możliwe właściwe ich przygotowanie do pracy asesora w tym zakresie. Nawet najlepiej zorganizowane symulacje nie mogą bowiem w całości oddać prawdziwej atmosfery sali rozpraw. Zupełnie nieracjonalne są dla mnie obecne przepisy, które umożliwiają aplikantom adwokackim występowanie przez sądami z upoważnienia adwokatów (nie tylko rejonowymi, ale także okręgowymi i apelacyjnymi), podczas gdy aplikanci prokuratorscy nie mają prawa występować nawet przed sądem rejonowym w postępowaniach uproszczonych.
- Zajęcia w KSSiP były co do zasady na wysokim poziomie merytorycznym i pod tym względem bardzo dobrze przygotowały nas do pełnienia służby na stanowisku asesora. Zbyt mało uwagi poświęcano jednak organizacji i metodyce pracy prokuratora.
- Zbyt mały nacisk w toku aplikacji został położony na zagadnienia związane z metodyką prowadzenia spraw, z którymi ma do czynienia asesor.

Ocena 3 – uzasadnienie:

- Pod względem teoretycznym oraz metodyki sporządzania podstawowych pism i decyzji procesowych zostałem przygotowany. Pod względem praktycznym natomiast nie zostałem przygotowany. Dotyczy to zarówno etapu postępowania przygotowawczego jak i sądowego, a w szczególności metodyki działania na miejscu zdarzenia.
- Przygotowanie oceniam na poziomie dostatecznym. Należy zwiększyć ilość godzin praktycznych, zwłaszcza w prokuraturach rejonowych.
- Zbyt krótki okres w prokuraturach rejonowych w związku z tym, brak możliwości wykonania wszystkich czynności w sprawach i obserwowania sposobu prowadzenia spraw od wpłynięcia zawiadomienia do wydania decyzji merytorycznej.

Ocena 2 – uzasadnienie:

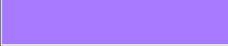
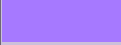
- Aplikacja w minimalnym stopniu przygotowała mnie do pełnienia obowiązków asesora. Jedynie nieliczne praktyki uznają za przydatne i pomocne.
- Aplikacja w zbyt małym stopniu zajmuje się czynnościami technicznymi, na co dzień wykonywanymi w zawodzie.
- Przygotowała do wykonywania zawodu w niewielkim stopniu. Zbyt duży nacisk położony był na zagadnienia teoretyczne, a za mały na praktykę, zwłaszcza w zakresie udziału w postępowaniu sądowym prokuratorów oraz czynnościach (ogłędzinach) na miejscu zdarzenia.

3.2. Czy wszystkie zajęcia w toku aplikacji okazały się przydatne w pracy na stanowisku asesora?

Prawie połowa asesorów (46,9%) oceniła na poziomie 5 (w skali ocen od 1 do 6), przydatność zajęć w toku aplikacji na zajmowanym stanowisku. Głosy krytyczne w tej kwestii dotyczyły zasadności rozbudowanego bloku cywilnego, gospodarczego i administracyjnego oraz praktyk w prokuraturze okręgowej i Policji. Znaczna część aplikantów uznała jednak zajęcia podczas aplikacji jako przydatne i istotne w wykonywanej pracy.

Średnia ogólna (w skali od 1 do 6)

4,55

Ocena	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
6	9	14,1%
5	30	46,9%
4	16	25,0%
3	7	10,9%
2	0	0,0%
1	2	3,1%
Suma	64	100,0%

Ocena 6 – uzasadnienie:

- Były przydatne.
- Każde z zajęć odbywanych w ramach aplikacji okazały się przydatne w obecnej jak i przyszłej pracy w prokuraturze.

-
- W związku z bardzo szerokim zakresem wiedzy potrzebnej do wykonywania zawodu, wszystkie zajęcia prowadzone w toku aplikacji okazały się niezwykle istotne w pracy. Z uwagi na ograniczone ramy czasowe nie udało się zgłębić wszystkich zagadnień związanych z problematyką będącą przedmiotem szkolenia, jednak wiedza uzyskana w toku zajęć dała podstawy do samodzielnego poszukiwania odpowiedzi na problemy pojawiające się w praktyce.
  - Wszystkie zajęcia w toku aplikacji okazały się przydatne, zarówno w aspekcie teoretycznej wiedzy prawniczej jak i praktycznych aspektów pracy prokuratora.
  - Z małym zastrzeżeniem, że zajęcia z prawa i postępowania administracyjnego oraz cywilnego są przydatne jedynie prokuratorom zajmującym się tymi sprawami, a był na nie położony spory nacisk, szczególnie na sprawdziany z postępowania administracyjnego.

Ocena 5 – uzasadnienie:

- Aplikacja zapewnia szeroką wiedzę z zakresu prawa materialnego i procesowego jak też orzecznictwa i doktryny, jednak z uwagi na ilość pracy przydzielanej asesorum wykorzystywanie tej wiedzy nie jest możliwe podczas wykonywania pracy.
- Co do zasady tak, obejmowały one zajęcia teoretyczne, jak i praktyczne z różnych dziedzin prawa. Ograniczyłbym jedynie ilość praktyk w jednostkach Policji.
- Generalnie poziom zajęć uważam za wysoki, większość zajęć była przydatna w praktyce lub może się taka okazać w toku pracy.
- Głównie były przydatne.
- Na ogół zajęcia te były przydatne, jednak część z nich, zwłaszcza polegająca na tradycyjnych wykładach, nie służyła dobrze przekazywaniu wiedzy.
- Najmniej przydatne były zajęcia z rozwiązywania kasusów, które były na zbyt wysokim poziomie.
- Nie zgłaszam zastrzeżeń, co do warstwy merytorycznej zajęć w toku aplikacji.
- Tak, poza UKS i KWP.
- Tak, ale nie wszystkie zajęcia były dobrze przeprowadzone przez wykładowców.
- Upłynął zbyt krótki okres czasu, aby móc w pełni to ocenić.
- Większość zagadnień, które były przedmiotem zajęć organizowanych przez KSSiP okazała się być przydatna podczas wykonywanych obowiązków służbowych. Najbardziej przydatne okazały się być zajęcia typu B, gdy chodzi o praktykę, mniej zajęcia typu A i C, ale i one w większości pozwoliły na zetknięcie się z materią, w tym orzeczeniami, które nawet jeśli nie teraz to na pewno okażą się przydatne w przyszłej pracy.
- Większość zajęć była przydatna, jednak ze względów na zakres dziedzin prawa, których dotyczy praca w prokuraturze, dużo mniej korzysta się z wiedzy dotyczącej prawa spółek handlowych.

-
- Większość zajęć przeprowadzanych w trakcie aplikacji okazała się przydatna. Zajęcia dotyczące procedury karnej umożliwiły mi zapoznanie się z pracą prokuratora od strony merytorycznej. Natomiast zajęcia dotyczące postępowania cywilnego w trakcie aplikacji nie przydały się w pracy asesora z uwagi na to, że problemy poruszane na zajęciach nie były związane ze sprawami, które dotyczą bezpośrednio pracy asesora/prokuratora.
  - Wszystkie zajęcia dostarczały potrzebnej wiedzy, jedynie praktyki na Policji mogłyby być krótsze.
  - Wszystkie zajęcia na aplikacji były przydatne w pracy z uwagi na fakt, iż w codziennej pracy zajmuję się nie tylko sprawami karnymi, ale i administracyjnymi.
  - Zajęcia były bardzo różnorodne, co dało możliwość wszechstronnego przygotowania teoretycznego do wykonywanej pracy na stanowisku asesora.
  - Zajęcia teoretyczne oraz praktyczne ułożone były we właściwej proporcji, a ich tematyka była interesująca. Przygotowywały one aplikantów do właściwego wykonywania obowiązków asesora.
  - Zajęcia przeprowadzone w toku aplikacji są przydatne do przygotowania do pracy na stanowisko asesora.
  - Zdecydowanie zbyt dużo czasu poświęcono orzecznictwu.

Ocena 4 – uzasadnienie:

- Co do zasady wszystkie zajęcia okazały się przydatne, jednakże na dzień dzisiejszy w mojej ocenie za mało było zajęć dotyczących praktycznych aspektów pracy asesora.
  - Część zajęć była zbędna np. omawianie orzeczeń sądowych - każdy może zapoznać się z orzecznictwem we własnym zakresie, ten czas lepiej byłoby przeznaczyć na zajęcia z rozwiązywania kazusów lub sporządzanie projektów decyzji procesowych.
  - Część zajęć uważam za zbędną, zbyt teoretyczną i formalną.
  - Duża część zajęć polegała na przygotowaniu projektów decyzji procesowych bez wcześniejszego omówienia zagadnień np. w formie wykładów, których owe decyzje dotyczyły.
  - Praca w wieloosobowych grupach nie mobilizowała do pracy wszystkich ich członków.
  - Niedostateczna liczba wykładów.
  - Najmniej przydatne były zajęcia typowo teoretyczne dotyczące kwestii związanych z Trybunałem Konstytucyjnym.
  - Sądzę, że więcej zajęć praktycznych byłoby przydatne.
  - Większości praktyk /zajęć okazała się przydatna.
  - Większość zajęć była przydatna.
  - Większość zajęć była przydatna w niewielkim stopniu. Za takie w mojej ocenie uznać należy case method oraz symulacje.
-

-
- Wszystkie zajęcia były przydatne, aczkolwiek więcej zajęć winno być skoncentrowanych na zajęciach praktycznych tj. na pracy na aktach konkretnych spraw, kosztem zajęć typu case method.
  - Z uwagi na charakter pracy prokuratora niektóre zajęcia prowadzone w KSSiP były bardziej przydatne, a inne mniej jak np. dziedziny prawa cywilnego i administracyjnego.
  - Z uwagi na stosunkowo krótki okres czasu pracy na stanowisku asesora nie jestem w stanie wypowiedzieć się, czy wszystkie zajęcia okazały się przydatne w codziennej pracy asesora.
  - Za zbędne uważam zajęcia z postępowania cywilnego i gospodarczego.
  - Zbyt rozbudowany blok prawa gospodarczego.
  - Źle realizowany blok prawa administracyjnego, ze względu na obszerność dziedziny powinien koncentrować się na kwestiach najczęściej pojawiających się w praktyce.

Ocena 3 – uzasadnienie:

- Blok cywilny, gospodarczy, administracyjny, czyli istotne części szkolenia są zupełnie nieprzydatne w pracy. Wysoko należy ocenić natomiast poziom i ilość zajęć z procedury karnej i kryminalistyki - które stanowią najważniejszą część szkolenia.
- Całkowicie nieprzydatne okazały się zajęcia z prawa administracyjnego – fatalny prowadzący, pozostałe mniej lub bardziej przydają się.
- Część zajęć (prawo pracy, prawo rodzinne) ma znikome znaczenie w obecnej pracy.
- Nieprzydatne były zajęcia typu B. Zajęcia te można ograniczyć do minimum, a czas poświęcić na rozwiązywanie kazusów. Mało przydatne są również zajęcia typu A- sprowadzające się do omawiania jednego judykatu przez 90 minut.
- W mojej ocenie zbyt wiele godzin zajęć i praktyk związanych było z tematyką śledstw oraz postępowań prowadzonych na poziomie prokuratur okręgowych, całkowicie nieprzydatnych w realiach pracy asesora.
- Za niepotrzebne uważam zajęcia z prawa europejskiego międzynarodowego jak również zajęcia o szeroko pojętej tematyce około prawnej.

Ocena 1 – uzasadnienie:

- Część zajęć była do niczego niepotrzebna i na tym etapie pracy w prokuraturze z wiedzy tej się nie korzysta (np. bardziej skomplikowane zagadnienia gospodarcze).
- Zajęcia w Szkole były zupełnie nieprzydatne w aspekcie wykonywanej pracy i traktuję je w kategoriach straty czasu. Nie przygotowały mnie zarówno do egzaminu jak i do pełnienia służby na stanowisku asesora.

3.3. Czy ilość i zakres zajęć z poszczególnych przedmiotów był wystarczający? Proszę o uzasadnienie.

Znaczna większość absolwentów Krajowej Szkoły ilość i zakres wszystkich wymienionych niżej przedmiotów określiła jako wystarczający. Aż 95,3% asesorów uznało, że zakres prawa karnego materialnego został szczegółowo i dokładnie omówiony. Taka sama grupa asesorów pozytywnie oceniła przygotowanie z dziedziny postępowania karnego. Prawo karne wykonawcze zostało przybliżone w sposób przygotowujący do zawodu w opinii 78,1% asesorów. Pozostała część opowiedziała się za zwiększeniem liczby tych zajęć. Przybliżone proporcje opinii, dotyczą także postępowania w sprawach nieletnich oraz prawa gospodarczego. W przypadku prawa cywilnego, prawa i postępowania administracyjnego, kryminalistyki, psychiatrii, psychologii oraz medycyny sądowej, zagadnień konstytucyjnych i ustrojowych ponad 84% asesorów uznało przedstawienie tej tematyki w wystarczającym zakresie.

W przypadku prawa cywilnego asesorzy w licznych opiniach dookreślali, że tych zajęć w programie jest za dużo z punktu widzenia pracy asesora, natomiast zajęć z zakresu kryminalistyki, psychiatrii i medycyny sądowej powinno być jednak znacznie więcej.

- PRAWO KARNE MATERIALNE:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	61	95,3%
NIE	3	4,7%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Był wystarczający, omówiono zarówno część ogólną kk, szczególną, jak i ustawy pozakodeksowe.
- Duża ilość zajęć.
- Duża ilość zajęć z zakresu prawa materialnego, w połączeniu z wiedzą wyniesioną ze studiów.
- Nie zauważyłem większych braków.
- Omówiono bardzo dobrze zarówno przestępstwa kodeksowe jak i pozakodeksowe.
- Prawo karne było najszerszej omawianym blokiem tematycznym, któremu poświęcono najwięcej uwagi. Dzięki temu możliwe było omówienie największej liczby zagadnień, także tych problematycznych.
- Tak, ale nie wiem jaki był ich cel.

- W programie aplikacji zbyt mało czasu poświęcone jest metodyce prowadzenia postępowań dotyczących poszczególnych przestępstw, co wymaga późniejszego uzupełnienia tych braków w praktyce. Uwaga dotyczy wszystkich przedmiotów!
- Wiedza teoretyczna z tego zakresu przekazana na zajęciach dała wystarczające podstawy do wykonywania pracy na stanowisku asesora.
- Wystarczający - właściwie przygotowali mnie do zawodu.
- Zajęcia dotyczące problematyki prawa karnego materialnego stanowiły główną część zajęć w ramach szkoleń podczas aplikacji, tematyka była zgłębiana bardzo szczegółowo.

Nie – uzasadnienie:

- Z punktu widzenia praktyki asesorskiej zajęć było za mało.
- Zbyt dużo zajęć case method, całkowity brak wykładów, zbyt mało kazusów.
- Zbyt mała ilość zajęć z części szczególnej.

- POSTĘPOWANIE KARNE:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	61	95,3%
NIE	3	4,7%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Duża część zajęć z zakresu prawa karnego procesowego prowadzona była przez doświadczonych praktyków, co było dużym plusem.
- Duża ilość zajęć z tego zakresu w połączeniu z wiedzą wyniesioną ze studiów - odpowiednie przygotowanie do egzaminu.
- Główny nacisk położono na postępowanie przygotowawcze.
- Nie zauważyłem większych braków.
- Wystarczający - właściwie przygotowali mnie do zawodu.
- Zajęcia dotyczące problematyki prawa karnego procesowego, podobnie jak prawa karnego materialnego, stanowiły główną część zajęć w ramach szkoleń podczas aplikacji, tematyka była zgłębiana bardzo szczegółowo.

Nie – uzasadnienie:

- Zabrakło omówienia postępowania w sprawach ze stosunków międzynarodowych.
- Zbyt mało zajęć z metodyki pracy na stanowisku asesora.

- PRAWO KARNE WYKONAWCZE:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	50	78,1%
NIE	13	20,3%
Brak odpowiedzi	1	1,6%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Był wystarczający w kontekście zadań prokuratora w postępowaniu wykonawczym.
- Nie zauważyłem większych braków.
- Odpowiednia ilość zajęć, mając na uwadze ograniczone wykorzystywanie tej dziedziny wiedzy w codziennej pracy.
- Pomimo niewielkiej ilości zajęć, uważam je za wystarczające z uwagi na niewielki kontakt z tą materią w praktyce.
- Problematyka prawa karnego wykonawczego była przedmiotem zajęć jedynie w okrojonym zakresie, zakres ten wydaje się być jednak wystarczającym dla potrzeb początkujących asesorów nie mających styczności z tą problematyką w bieżącej pracy.
- Wystarczający - właściwie przygotowali mnie do zawodu.

Nie – uzasadnienie:

- Mała ilość zajęć, tematyka potraktowana „po macoszemu”.
- Mogłoby być trochę więcej zajęć.
- Tutaj program obejmował przerwę i odroczenie, wykonanie kary. Zajęć z tego zakresu było zdecydowanie za mało.
- Zasadnym byłoby przeprowadzenie zajęć związanych z pracą na aktach postępowań wykonawczych.
- Zbyt mało zajęć.

- POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	50	78,1%
NIE	14	21,9%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Był wystarczający.
- Odpowiednia ilość zajęć w odniesieniu do ilości postępowań w codziennej pracy asesora.
- Praktycznie w ogóle nieużywana dziedzina prawa w pracy.
- Problematyka postępowania w sprawach nieletnich także była przedmiotem zajęć jedynie w okrojonym zakresie. Było to uzasadnione ograniczeniami czasowymi oraz koniecznością poświęcenia większości czasu zagadnieniom z zakresu prawa karnego materialnego i procesowego.
- Wystarczający - właściwie przygotowali mnie do zawodu.
- Zdecydowanie przydatne zajęcia.

Nie – uzasadnienie:

- Bardzo skrótowo omówione.
- Brakowało zajęć praktycznych.
- Ilość zajęć zdecydowanie zbyt mała, a przedstawienie wyżej wymienionej materii w formie skrótowego omówienia ustawy niewystarczające.
- Ilość zajęć zdecydowanie zbyt mała.
- Mała ilość zajęć, tematyka potraktowana „po macoszemu”.
- Tych zajęć było zbyt mało.
- Więcej praktyki i pokazywania akt spraw nieletnich w tym zakresie.
- Więcej zajęć.
- Zbyt mała ilość zajęć dotyczących postępowania w sprawach nieletnich.

- PRAWO GOSPODARCZE:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	48	75,0%
NIE	16	25,0%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Duża ilość zajęć z zakresu prawa gospodarczego.
  - Ilość godzin przeznaczona na blok prawa gospodarczego jest nawet za duża.
  - Ilość i zakres zajęć jest wystarczający.
  - Ilość zajęć była zdecydowanie za duża.
-

- Problematyka ta była przedmiotem zajęć w stosunkowo znacznym wymiarze czasowym, zwłaszcza pod kątem ścigania przestępczości gospodarczej oraz sprawnego poruszania się w problematyce spółek prawa handlowego, rynków finansowych, papierów wartościowych.
- Wystarczający - właściwie przygotowali mnie do zawodu.
- Zajęcia nawet zbyt rozbudowane.

Nie – uzasadnienie:

- Zdecydowanie zbyt mało zajęć biorąc pod uwagę obszerność tematyki.
- Dużo zajęć kompletnie nieprzydatnych w porównaniu do zadań związanych z prowadzeniem postępowań.
- Ilość zajęć niewspółmierna do liczby zagadnień stanowiących przedmiot egzaminu prokuratorskiego.
- Zajęcia powinny odbywać się w mojej ocenie przede wszystkim w formie wykładów.
- Ilość zajęć zbyt mała.
- Nie da się chyba tego obszaru wiedzy nauczyć na aplikacji.
- Z perspektywy późniejszego egzaminu prokuratorskiego i obszernego zakresu zagadnień, które tam obowiązywały, zakres zajęć był za skromny i w znikomym stopniu pozwolił na przygotowanie się do egzaminu.
- Zbyt mała ilość zajęć z przestępczości gospodarczej.
- Zbyt mała liczba zajęć przy bardzo obszernej tematyce.
- Zbyt mało zajęć dotyczących metodyki gromadzenia dokumentacji.
- Zbyt ogólnie omówiono k.s.h. i postępowanie upadłościowe.
- Ze względu na ilość zagadnień z tej dziedziny nie sposób omówić ich dostatecznie w trakcie aplikacji.

- PRAWO CYWILNE, RODZINNE I OPIEKUŃCZE, ELEMENTY PRAWA PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH ORAZ POSTĘPOWANIE CYWILNE:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	54	84,4%
NIE	9	14,1%
Brak odpowiedzi	1	1,6%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Był wystarczający.

- Ilość i zakres wystarczający do pracy.
- Ilość i zakres zajęć jest wystarczający.
- Ilość zajęć była odpowiednia, jednak w sytuacji wykonywania czynności na odcinku Pc wymaga ona dodatkowego pogłębienia.
- Problematyka ta była przedmiotem zajęć w stosunkowo znacznym wymiarze czasowym, umożliwiającym wykonywanie obowiązków prokuratorskich z zakresu działalności cywilistycznej i administracyjnej.
- Zajęć z tej tematyki było zbyt dużo - zagadnienia te raczej nie pojawiają się w pracy.
- Zbyt wiele zajęć tego typu z punktu widzenia pracy asesora.

Nie – uzasadnienie:

- Sądzę, że można by zlikwidować aplikację ogólną i kosztem części zajęć z 1 roku wydłużyć kurs szkolenia w tym obszarze.
- Tych zajęć było zbyt mało.
- Z perspektywy egzaminu - tematyka potraktowana „po macoszemu”, prowadzący nie przygotowali nas do części pisemnej (prawo cywilne) z prawa pracy było może 1,5 godziny zajęć - trudno więc uznać to za wyczerpujące.
- Zajęcia z tej tematyki słabo przygotowywały do praktycznego zajmowania się sprawami cywilnymi.
- Zbyt mało zajęć.

- PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	54	84,4%
NIE	9	14,1%
Brak odpowiedzi	1	1,6%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Ilość i zakres zajęć jest wystarczający.
- Ilość zajęć odpowiednia na potrzeby egzaminu i bieżącej pracy asesora, jednak w sytuacji wykonywania działań na odcinku Pa wymaga ona dodatkowego pogłębienia.
- Problematyka ta była przedmiotem zajęć w stosunkowo znacznym wymiarze czasowym, umożliwiającym wykonywanie obowiązków prokuratorskich z zakresu działalności cywilistycznej i administracyjnej.
- W codziennej praktyce w ogóle nie korzystałem z mojej wiedzy w tym zakresie.

- Zbyt wiele zajęć tego typu z punktu widzenia pracy asesora.

Nie – uzasadnienie:

- Był wystarczający w kontekście obowiązków prokuratora w postępowaniu administracyjnym i sądowo – administracyjnym, ale nie w kontekście wymagań egzaminu.
- Za duży nacisk na ten przedmiot.
- Zbyt mało zajęć w formie wykładów.
- Zrobienie całego bloku w trakcie 2 zjazdów to szaleństwo.

- KRYMINALISTYKA, PSYCHIATRIA I PSYCHOLOGIA SĄDOWA ORAZ MEDYCYNĄ SĄDOWĄ:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	55	85,9%
NIE	9	14,1%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Był wystarczający.
- Duża ilość zajęć z tej dziedziny wiedzy, odpowiednia do potrzeb codziennej pracy.
- Ilość i zakres był wystarczający ale warto uwzględnić zajęcia praktyczne, np. oględziny miejsca przestępstwa.
- Ilość i zakres zajęć jest wystarczający.
- Podczas szkolenia przeprowadzono stosunkowo dużą ilość zajęć z zakresu wyżej wymienionej dziedziny wiedzy. Zajęcia były prowadzone zarówno z prokuratorami jak i osobami sprawującymi funkcje biegłych sądowych w tych dziedzinach. Pozyskaną wiedzę należy uznać za bardzo przydatną, zwłaszcza podczas wykonywania czynności na miejscu zdarzenia, ale także przy formułowaniu postanowień o zasięgnięciu opinii biegłych, udziału w sekcjach sądowo-lekarskich itp.
- Proponuję więcej zajęć praktycznych np. symulacja oględzin miejsca wydaje się być bardziej racjonalna niż symulacja rozpraw albo przesłuchań.
- Przedmioty powinny być częściej na zjazdach ale w mniejszych ilościach.
- Zajęcia były ciekawe i poruszały złożoną tematykę. Dużym dopełnieniem zajęć był zorganizowany konkurs.
- Zajęcia przeprowadzone zostały w ciekawy sposób, w szerokim zakresie. Prowadzący udostępnili aplikantom wiele własnych materiałów szkoleniowych.

- Zajęcia z medycyny sądowej oraz psychiatrii sądowej mogłyby być bardziej rozbudowane.

Nie – uzasadnienie:

- Tematyka przedstawiona w postaci suchego teoretycznego wykładu.
- Zbyt mała liczba zajęć z psychiatrii i medycyny sądowej.
- Zbyt mało czasu poświęcono problematyce psychologii.
- Zbyt mało zajęć ze wszystkich dziedzin.
- Brak symulacji oględzin.
- Zdecydowanie za mała ilość zajęć w szczególności praktyk.

- ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, PRAWO EUROPEJSKIE ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	56	87,5%
NIE	8	12,5%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Ilość i zakres zajęć jest wystarczający.
- Międzynarodowa ochrona praw człowieka powinna być omówiona szerzej.
- Problematyka zagadnień ustrojowych oraz prawa europejskiego była przedmiotem zajęć jedynie w okrojonym zakresie. Było to uzasadnione ograniczeniami czasowymi oraz koniecznością poświęcenia większości czasu zagadnieniom z zakresu prawa karnego materialnego i procesowego.
- Szczególnie istotne położenie nacisku na regulamin wewnętrznego funkcjonowania prokuratur. Konieczne zmiany w sposobie prowadzenia zajęć z biurowości – z szerszym uwzględnieniem praktyki przydatnej w pracy zawodowej.
- Wszystkie dziedziny prawa były uwzględnione w rozkładzie zajęć w odpowiednich proporcjach.
- Zajęcia odtwórcze i bezcelowe, całą wiedzę, którą posiadam nabyłem w trakcie studiów i samodzielnej nauki.
- Zupełnie nieprzydatna wiedza w codziennej praktyce.

Nie – uzasadnienie:

- Nie było zajęć z prawa unii europejskiej.
- W czasie aplikacji te dziedziny wiedzy ograniczono do minimum, zbyt mały zakres zajęć dla odpowiedniego przygotowania do egzaminu.
- Zagadnienia ustrojowe omawiane były wyłącznie na aplikacji ogólnej, prawo europejskie nie było omawiane w ogóle, co nie stało na przeszkodzie egzaminowaniu aplikantów na egzaminie prokuratorskim z tego zakresu.
- Zbyt mało zajęć z prawa europejskiego.
- Zupełny brak zajęć z prawa europejskiego.

3.4. Czy ilość zajęć praktycznych w jednostkach organizacyjnych prokuratury i ich tematyka była wystarczająca?

Odpowiedź na pytanie, dotyczące ilości i tematyki praktyk w jednostkach prokuratury podzieliła opinie niemal po połowie. 51,6% asesorów uznała, że ilość i tematyka praktyk nie była wystarczająca. Natomiast 43,8% uznała je za odpowiednie. Wszyscy jednak jednogłośnie wskazywali na konieczność znacznego zwiększenia praktyk w prokuraturach rejonowych, które powinno odbyć się kosztem praktyk w prokuraturach okręgowych i Policji. Praktyki w prokuraturach rejonowych powinny być organizowane tak, aby aplikant mógł brać udział w postępowaniu od jego początku do wydania decyzji kończącej. Trzy osoby nie udzieliły odpowiedzi na to pytanie.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	28	43,8%
NIE	33	51,6%
Brak odpowiedzi	3	4,7%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie

- Choć dłuższy powinien być czas praktyk w PR i nie powinien być przerywany innymi praktykami w PO czy SR.
- Ilość praktyk w prokuraturze dobrze przygotowuje do wykonywania zawodu.
- Ilość zajęć praktycznych była zasadniczo odpowiednia ale można wydłużyć praktyki w prokuraturach rejonowych kosztem praktyk w Policji.
- Mogłoby być więcej zajęć w prokuraturze rejonowej, kosztem praktyk w Policji.
- Moim zdaniem należałoby zwiększyć ilość praktyk w prokuraturze rejonowej kosztem praktyk w jednostkach Policji, których ilość w mojej ocenie była nadmierna.

-
- Moim zdaniem praktyki mogłyby odbywać się jednym ciągiem, a nie z rozbiem na miesiące.
  - Należy zwiększyć ilość zajęć w prokuraturach rejonowych kosztem praktyk w prokuraturach okręgowych i apelacyjnych.
  - Oczywiście trzeba mieć na uwadze jednostki, w których wykonywało się praktyki. W mojej jednostce zakres zajęć praktycznych był bardzo szeroki i umożliwiał mi poznać pracę prokuratora w bardzo dużym zakresie.
  - Patroni dobrze wykorzystali czas.
  - Zajęcia praktyczne z uwagi na program aplikacji odbywały się codziennie z wyjątkiem okresów, w których aplikanci przebywali na szkoleniach w Krakowie, stąd należy przyjąć, że ich wymiar czasowy był znaczny w trakcie 2,5 roku aplikacji prokuratorskiej oraz 1 roku aplikacji ogólnej. Można jedynie postulować, aby zajęcia praktyczne odbywały się w sposób ciągły w prokuraturach rejonowych (nie były przerywane praktykami w sądach, innych jednostkach prokuratury, instytucjach) – mogłoby to dać aplikantom możliwość zaobserwowania pewnej ciągłości prowadzenia postępowań, planowania czynności oraz przewidywania skutków wydanych decyzji.
  - Zasadniczo ilość praktyk w jednostkach powszechnych prokuratury była wystarczająca, jednak negatywnie należy ocenić zbyt duże odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi praktykami. Nie pozwala to na śledzenie losu poszczególnych postępowań od początku do końca, a jedynie na wyrywkowe projektowanie decyzji w nich zapadających.

Nie – uzasadnienie:

- Ilość zajęć praktycznych w prokuraturach rejonowych powinna zostać znacznie zwiększona kosztem praktyk w UKS czy WSA.
  - Ilość zajęć praktycznych powinna być zwiększona w prokuraturach rejonowych.
  - Jak już wskazałam w pkt 1 uważam, że zbyt mała była ilość praktyk na szczeblach prokuratur rejonowych, część praktyk w prokuraturach okręgowych uważam natomiast za zbędne (np. praktyki w wydziale postępowania sądowego, w którym nie sporządza się apelacji, w tym zakresie znacznie przydatniejsze były praktyki w wydziale karnym odwoławczym oraz praktyki w prokuraturach rejonowych).
  - Konieczna większa ilość praktyk w prokuraturze rejonowej, w tym praktyk następujących po sobie i u jednego patrona, by umożliwić samodzielne prowadzenie spraw od początku do końca.
  - Nie była wystarczająca, zbyt dużo praktyk było w innych instytucjach.
  - Powinno być więcej praktyk w prokuraturach rejonowych kosztem praktyk w UKS, KMP, KWP.
  - Powinno być więcej praktyk w prokuraturach rejonowych, aplikant nie powinien być tak często przerywany z jednego miejsca praktyk do kolejnego, bo nie pozwalało mu to w zasadzie na poprowadzenie jednej sprawy od początku do końca, wskazane byłoby odbywanie przeważającej części praktyk w prokuraturach rejonowych.
-

-
- Powinno być więcej zajęć praktycznych.
  - Praktyki odbywane w prokuraturze rejonowej zdecydowanie zbyt krótkie i nie odbywały się ciągiem, co uniemożliwiło kontakt ze sprawami patrona praktyk powierzonymi do referatu aplikantowi. Praktyki odbywane w prokuraturze okręgowej wydają się być wystarczające.
  - Praktyki w prokuraturach rejonowych są zdecydowanie za krótkie.
  - Praktyki w prokuraturze były zbyt krótkie i często przedzielone innymi praktykami, co uniemożliwiło utrzymanie styczności z poszczególnymi sprawami od początku do końca.
  - Proponuję ograniczenie praktyk w PO/PA/Sądach na rzecz praktyk w PR, w szczególności tak, aby była możliwa ciągłość odbywania praktyk w PR przez np. 6 miesięcy, przynajmniej raz w toku aplikacji. Umożliwiłoby to przeprowadzenie pod kontrolą patrona kilku, kilkunastu postępowań.
  - W mojej ocenie praktyk w prokuraturach rejonowych było zbyt mało w porównaniu do zbędnych praktyk w WSA. Praktyki w PO były za długie, podobnie w Policji. Niepraktyczne było również rozbijanie praktyk w PR - uniemożliwiało to "prowadzenie" sprawy od wpływu zawiadomienia do zakończenia postępowania.
  - W mojej ocenie zajęć praktycznych w jednostkach organizacyjnych prokuratury było zbyt mało, wskazane jest również zwiększenie ilości praktyk w prokuraturach rejonowych.
  - W toku praktyk szczególny nacisk kładziono na nauczanie sporządzania decyzji końcowych, podczas gdy równie ważna jest umiejętność nadania biegu zawiadomieniu czy wskazaniu czynności niezbędnych dla danego typu sprawy.
  - Więcej praktyk powinno być w prokuraturze rejonowej, mniej w prokuraturze okręgowej, Policji, urzędzie kontroli skarbowej.
  - Wydaje się, że zbyt mała ilość zajęć praktycznych w prokuraturach rejonowych, kosztem pobyków w jednostkach wyższego szczebla, które nie wniosły wiele w kontekście aktualnej pracy w charakterze asesora prokuratury rejonowej.
  - Za mało praktyk w prokuraturach rejonowych, ponadto zbyt częste wyjazdy do KSiP oraz zmiany patronów, uniemożliwiły samodzielne prowadzenie postępowań (pod nadzorem patrona).
  - Za mało praktyk w prokuraturach rejonowych.
  - Za mało praktyk w prokuraturze rejonowej.
  - Zbyt krótki czas spędzony w prokuraturze rejonowej, co jest najistotniejsze ze względu na potrzeby późniejszej pracy asesora.
  - Zbyt krótkie praktyki w prokuraturach rejonowych.
  - Zbyt mała ilość praktyk w prokuraturach rejonowych, kosztem innych jednostek i sądów.
  - Zbyt mało praktyk w prokuraturach rejonowych.
  - Zbyt mało praktyk w prokuraturach rejonowych.
-

- Zbyt mało praktyk w prokuraturach rejonowych w porównaniu z praktykami w innych instytucjach, np. Policji.
- Zbyt mało praktyk w prokuraturze rejonowej.
- Zdecydowanie w zbyt ograniczonym zakresie.

3.5. Czy ilość zajęć praktycznych w innych instytucjach i ich tematyka była odpowiednia? Proszę o uzasadnienie.

Na wstępie należy podkreślić, że często w przypadku zakreszenia odpowiedzi twierdzącej w opiniach precyzowano, że dane praktyki powinny być krótsze (w przypadku Policji, urzędu kontroli skarbowej, wojewódzkiego sądu administracyjnego). Prawie wszyscy asesory (90,6%), uznali za wystarczającą ilość praktyk w sądzie rejonowym, a 85,9% także w sądzie okręgowym. Praktyki w Policji zostały odebrane jako wystarczające przez połowę asesorów (50,0%). Jednak wszyscy w opiniach podkreślali, że powinny być one znacznie skrócone. Ta sama uwaga dotyczy praktyk w urzędzie kontroli skarbowej i wojewódzkim sądzie administracyjnym. Ponad 80% asesorów uznała za odpowiednią ilość praktyk w zakładzie medycyny sądowej oraz laboratorium kryminalistycznym, jednocześnie jednak w uwagach podnoszono, że liczba godzin tych praktyk powinna być zwiększona.

-SĄD REJONOWY - WYDZIAŁ KARNY:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	58	90,6%
NIE	4	6,3%
Brak odpowiedzi	2	3,1%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Była odpowiednia.
- Czas praktyk pozwalał na nabycie niezbędnych w pracy asesora umiejętności.
- Ilość praktyk mogłaby być nieco większa.
- Odbyte praktyki pozwoliły zapoznać się w wystarczający sposób z funkcjonowaniem wyżej wymienionej jednostki i wykonywanymi tam zadaniami w kontekście pracy prokuratora.
- Odpowiednia ilość zajęć, jednak bardzo często ograniczała się ona jedynie do pisania uzasadnień orzeczeń.
- Praktyki ułatwiają późniejszą pracę na odcinku sądowym - ponieważ podczas praktyk w prokuraturze patroni nie chcą zazwyczaj zabierać aplikantów do sądu.

- Proporcja czasu i praktyk była odpowiednia.
- W przypadku likwidacji aplikacji ogólnej uzasadniona staje się w mojej ocenie zwiększona ilość zajęć w SR wydziałach karnych.
- Wymiar praktyk w sądzie podczas aplikacji prokuratorskiej, choć niewielki, był wystarczający, zwłaszcza, że praktyki w różnych wydziałach sądów różnych szczebli zajmowały 11 z 12 miesięcy aplikacji ogólnej.
- Wystarczająca ilość praktyk pozwoliła na zapoznanie się z organizacją pracy w sądzie, przebiegiem rozprawy itp.

Nie – uzasadnienie:

- Więcej zajęć i uczestniczenia w rozprawach.
- Wskazana byłaby większa liczba zajęć.
- Wystarczająca byłaby jednomiesięczna praktyka.
- Zbyt krótki okres praktyk. Z sądu można wynieść niezwykle przydatną wiedzę w praktyce asesora, która pozwala na dobre ukierunkowanie prowadzonych spraw i postrzeganie ich w dalszym wymiarze niż "koniec miesiąca".

- SĄD OKRĘGOWY – WYDZIAŁ KARNY ODWOŁAWCZY:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	55	85,9%
NIE	7	10,9%
Brak odpowiedzi	2	3,1%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Czas praktyk pozwalał na nabycie niezbędnych w pracy asesora umiejętności.
- Ocena apelacji z punktu widzenia sądu odwoławczego umożliwia zapoznanie się z najczęściej popełnianymi błędami w apelacjach, a sporządzenie projektów uzasadnień orzeczeń sądu odwoławczego znacznie ułatwia późniejszy wybór właściwych zarzutów przy sporządzaniu apelacji.
- Wymiar praktyk w sądzie podczas aplikacji prokuratorskiej, choć niewielki, był wystarczający, zwłaszcza, że praktyki w różnych wydziałach sądów różnych szczebli zajmowały 11 z 12 miesięcy aplikacji ogólnej.
- Wystarczający dla wstępnego poznania pracy wydziałów karnych ale zbyt krótki dla poznania pracy prokuratora na odcinku sądowym.

Nie – uzasadnienie:

- Praktyki całkowicie zbędne.

- Przez tydzień pracy ciężko było cokolwiek się nauczyć i poznać charakter pracy.
- Sędziowie sądów odwoławczych nie byli przygotowani na przyjęcie i szkolenie aplikantów, a praca sprowadzała się do protokołowania rozpraw.
- Za krótko.
- Zbyt krótki okres.
- Zbyt mała ilość zajęć - pobyt w wydziałach odwoławczych pogłębiał wiedzę z zakresu środków odwoławczych i prawidłowości prowadzonych postępowań.
- Zbyt mało.

- POLICJA:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	32	50,0%
NIE	30	46,9%
Brak odpowiedzi	2	3,1%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Bardzo ciekawe praktyki, ale winny się ograniczyć tylko do LK.
- Bardzo przydatne praktyki.
- Była odpowiednia, ale można skrócić te praktyki lub przeprowadzić je częściowo na szczeblu komisariatu.
- Czas praktyk był za długi. Nie było potrzeby odbywania praktyk w Policji.
- Mimo dość długiego czasu tych praktyk, oceniam je pozytywnie. Właściwe zapoznanie się z zasadami funkcjonowania poszczególnych wydziałów Policji warunkuje prawidłową współpracę i funkcjonowanie w pracy.
- Moim zdaniem praktyki powinny być ograniczone do maksymalnie 4 tygodni.
- Możliwość poznania metodyki oraz możliwości operacyjnych działań Policji są bardzo pomocne w pracy asesora.
- Najwyżej oceniam praktyki w Wydziale Wywiadu Kryminalnego Komendy Wojewódzkiej Policji, gdzie przekazano szereg istotnych informacji dotyczących analizy kryminalnej, wykorzystania informacji uzyskanych od operatorów telefonii komórkowej oraz możliwości dowodowych w przypadku przestępstw popełnianych za pośrednictwem sieci Internet.
- Praktyk w Policji było nawet za dużo, policjanci często nie mieli pomysłu w jaki sposób nas "zagospodarować".
- Praktyki były zbyt długie.
- Tych praktyk było za dużo.
- Zbyt wiele czasu poświęcono na praktyki w Policji.

Nie – uzasadnienie:

- 3 miesiące praktyk to za długi okres.
- Biorąc pod uwagę słabą organizację praktyki, ilość zajęć praktycznych należy uznać za zbyt dużą.
- Było ich za dużo.
- Były zbyt długie, uważam że wystarczy 5 dni.
- Całkowicie nieprzydatne praktyki w jednostkach KWP i KMP, natomiast bardzo użyteczne praktyki na komisariatach.
- Czas praktyk w Policji był stanowczo zbyt długi.
- Maksymalnie powinien to być okres 3 tygodni.
- Nie jest konieczna aż tak długa praktyka na Policji.
- Okres praktyk w Policji wydaje się być zbyt długi w stosunku do ilości praktyk w prokuraturach rejonowych. Dla zaobserwowania warunków pracy i metodyki działania Policji wydaje się wystarczającym okres 1 praktyki 3-tygodniowej.
- Powinno skrócić się zajęcia w wydziałach, a wydłużyć zajęcia w laboratorium kryminalistycznym.
- Praktyki były zbyt długie i nie dostarczały zbyt wielu umiejętności biorąc pod uwagę zaangażowanie patronów oraz ich wiedzę.
- Praktyki na komisariacie oceniam jako nieprzydatne.
- Wystarczająca byłaby praktyka dwutygodniowa, a na pewno nie dłuższa niż miesiąc.
- Za długo.
- Za dużo.
- Za dużo czasu poświęcono zwłaszcza na komendy wojewódzkie.
- Za dużo praktyk w Policji- strata czasu.
- Zbyt długa praktyka w KWP - wydział PG.
- Zbyt długi okres czasu.
- Zbyt długi okres praktyk w jednostkach Policji.
- Zbyt długi okres praktyk, które nie wnoszą merytorycznie nic, są miłe i przyjemne, taki urlop w trakcie wakacji, niestety niewiele z nich wynika.
- Zbyt długi okres praktyk.
- Zbyt długi okres praktyki
- Zbyt długie praktyki, w czasie których nie były określone zadania aplikantów.
- Zbyt dużo, chociaż to zależy od jednostki Policji, w której dana osoba miała praktykę.
- Zdecydowanie za dużo praktyk w jednostkach Policji.

- URZĄD KONTROLI SKARBOWEJ:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	46	71,9%
NIE	15	23,4%
Brak odpowiedzi	3	4,7%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Bardzo przydatna praktyka.
- Była odpowiednia.
- Odbyte praktyki były wystarczające, pozwoliły zapoznać się w sposób praktyczny ze sprawami karnymi skarbowymi.
- Praktyki były zbyt długie.
- Tych praktyk było nawet za dużo.
- Wystarczający okres zajęć i przydatna tematyka.

Nie – uzasadnienie:

- 4 tygodnie to zbyt długi okres wystarczyłyby 2 tygodnie, a pozostałe 2 tygodnie w prokuraturach rejonowych.
- Biorąc pod uwagę słabą organizację praktyki, ilość zajęć praktycznych należy uznać za zbyt dużą.
- Maksymalnie okres 2 tygodni.
- Praktyki całkowicie nieprzydatne.
- Za długie praktyki.
- Za długo trwały praktyki w tej instytucji, co nie było potrzebne z uwagi na zakres tematyki.
- Za długo. UKS nie był przygotowany do zorganizowania merytorycznych zajęć aplikantów.
- Za dużo.
- Zbędne i całkowicie nieprzydatne w kontekście wykonywanej pracy asesora.
- Zbyt długi okres praktyki.
- Zbyt długi okres.
- Zupełnie niepotrzebne praktyki.

- WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	47	73,4%
NIE	15	23,4%
Brak odpowiedzi	2	3,1%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Praktyki były zbyt długie.
- Wystarczająca ilość zajęć i potrzebna tematyka.
- Za dużo.
- Zbyt długie praktyki.

Nie – uzasadnienie:

- Długie praktyki i sprowadzające się do przepisywania stanu faktycznego do uzasadnienia.
- Maksymalnie okres 2 tygodni.
- Praktyka jest szczególnie przydatna z uwagi na zakres tematów egzaminu prokuratorskiego.
- Praktyka zbędna dla asesora.
- Praktyki były pomocne w napisaniu egzaminu.
- Praktyki należy ograniczyć do 2-3 dni.
- Praktyki nie były potrzebne - wystarczy w tym zakresie zwiększyć czas trwania zajęć teoretycznych.
- Praktyki z mojej perspektywy nieprzydatne.
- Przypisanie jako patrona tylko jednego sędziego powodowało, że aplikant zapoznawał się tylko z jedną grupą zagadnień pozostających w kompetencji poszczególnego wydziału WSA.
- Wystarczyłyby tygodniowe praktyki niewiele wnoszące do rozwoju zawodowego.
- Za długie praktyki, 2 tygodnie wystarczą.
- Zbyt długie praktyki.
- Zbyt dużo, praktyki kompletnie nieprzydatne dla uzyskania kwalifikacji wymaganych dla zawodu prokuratora.

- ZAKŁAD MEDYCyny SĄDOWEJ:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	52	81,3%
NIE	10	15,6%
Brak odpowiedzi	2	3,1%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Brak opinii.

Nie – uzasadnienie:

- Można zwiększyć wymiar praktyki np. do tygodnia.
- Należy zwiększyć ilość godzin praktycznych.
- Praktyk w zakładzie medycyny sądowej mogłoby być więcej. Zajęcia ciekawe i przydatne, które niekiedy zostały ograniczone do zaledwie 1 dnia.
- Taka ilość praktyk nie pozwala na uzyskanie praktycznej - przydatnej wiedzy.
- Uzasadniona jest zwiększona ilość zajęć w ZMS.
- Za mało praktyk.
- Zbyt krótki czas.
- Zbyt mała ilość zajęć - jedynie kilka dni - by wpłynąć na późniejszy aktywny udział prokuratorów w tego rodzaju czynnościach.
- Zbyt mało zajęć
- Zbyt mało, wiedza z zakresu medycyny sądowej jest niezbędna w pracy prokuratora.

- LABORATORIUM KRYMINALISTYCZNE KOMENDY WOJEWÓDZKIEJ POLICJI:

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	49	76,6%
NIE	12	18,8%
Brak odpowiedzi	3	4,7%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Przydatne i ciekawe praktyki. Oby tak dalej!
- Wystarczająco, chociaż to też zależy od danej jednostki Policji.

Nie – uzasadnienie:

- Należy zwiększyć ilość godzin praktycznych.
- Tu praktyki mogłyby trwać trochę dłużej, by zdobyć więcej wiedzy.
- W porównaniu z czasem przeznaczonym na inne zajęcia, te były za krótkie.
- Wskazana byłaby większa ilość zajęć dla poznania pracy biegłych i jej sprawnego wykorzystywania w pracy prokuratora.
- Wystarczy 1 dzień zamiast 5.
- Za mało czasu. Ekspresowe tempo.
- Za mało praktyk.
- Zbyt krótkie praktyki.

3.6. Czy w czasie praktyk uzyskiwała Pani/Pan właściwą pomoc ze strony patronów i patronów koordynatorów? Proszę o ocenę w kontekście późniejszej pracy.

- jeśli tak – to na czym ta pomoc polegała
- jeśli nie – proszę wskazać niedostatki i oczekiwania.

Blisko 90% asesorów stwierdziło, że uzyskało właściwą pomoc ze strony patronów i patronów koordynatorów. Poza wyjątkami, absolwenci bardzo wysoko oceniali pomoc patrona koordynatora, który właściwie koordynował praktyki. Patroni natomiast dysponowali szeroką wiedzą merytoryczną, uczyli stosowania jej w praktyce i tym samym bardzo skutecznie przygotowywali do faktycznego wykonywania zawodu.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	56	87,5%
NIE	4	6,3%
Brak odpowiedzi	4	6,3%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Bardzo wysoko oceniam patrona koordynatora.
- Jeżeli pojawiały się niedostatki, to wynikały one z braku czasu niektórych patronów praktyk.

-
- Konsultacje przy wykonywaniu powierzonych zadań, udzielanie praktycznych wskazówek odnośnie wykonywanych czynności prokuratorskich.
  - Mój patron dysponował dużą wiedzą merytoryczną przez co uczył mnie podejmowania właściwych decyzji i prawidłowego podejścia do pracy. Pomoc koordynatora polegała na informowaniu o ważnych okolicznościach związanych z samym przebiegiem aplikacji.
  - Najbardziej pozytywnie oceniam patrona w PR, co też ma największe przełożenie na obecną praktykę w pracy.
  - Ogólnie odpowiedź jest pozytywna, jednak zależy to od konkretnych osób i przypadków. Niektórzy patroni praktyk nie poświęcali aplikantom wystarczającej uwagi i nie byli w stanie przekazać swojej wiedzy i doświadczenia.
  - Patron koordynator czuwał nad prawidłowym doborem patronów poszczególnych praktyk, słuchał uwag aplikanta odnoszących się do patrona i uwzględniał je na etapie doboru patrona przy kolejnych praktykach.
  - Patron praktyk w PR starał się przekazać wszelkie informacje związane z pracą na stanowisku asesora, jednak w mojej ocenie całkowitym błędem jest kierowanie aplikantów na praktyki do prokuratorów prowadzących śledztwa - pomimo najlepszych chęci patron nie jest w stanie przekazać wiedzy potrzebnej do pracy na stanowisku asesora nadzorującego dochodzenie.
  - Patron właściwie koordynował praktyki.
  - Patroni dzielili się ze mną swoim doświadczeniem zawodowym, pokazując na przykładzie faktycznych stanów prawnych problemy mogące wystąpić w przyszłej pracy oraz sposoby ich rozwiązania. Wskazywali mi także materiały pozwalające pogłębić moją wiedzę.
  - Patroni pomagali, udzielali wskazówek co do pism procesowych, wskazywali przypadki, z jakimi spotkali się podczas pracy.
  - Patroni praktyk byli bardzo zaangażowani w swoje obowiązki.
  - Patroni praktyk każdorazowo udzielali pomocy w związku z problemami jakie ujawniały się z daną tematyką. Bardzo sumiennie podchodzili do swoich obowiązków.
  - Patroni praktyk udzielali mi pomocy w kwestiach merytorycznych.
  - Patroni praktyk w prokuraturze służyli wszechstronną pomocą, natomiast w przypadku patronów praktyk z innych instytucji bywało różnie.
  - Patroni reagowali właściwie.
  - Patroni służyli radami, dyskusją nad problemami prawnymi.
  - Patroni udzielali niezbędnej pomocy w przygotowaniu do sprawdzianu. Udostępniali wzory pism procesowych, omawiali z aplikantami wszelkie zagadnienia związane z tematem praktyk oraz zlecali pracę wskazaną przez KSSiP w założeniach praktyk.
  - Patron koordynator proponował bardzo dobrych patronów praktyk, którzy byli zaangażowani w szkolenie aplikanta. Na tej płaszczyźnie nie wystąpiły w toku aplikacji żadne problemy.
  - Patroni wskazywali na różne stany faktyczne i problemy jakie się tam pojawiały.
-

-
- Polegała na wsparciu merytorycznym.
  - Pomoc i zaangażowanie poszczególnych patronów, a w szczególności patrona praktyk z prokuratury rejonowej oceniam bardzo wysoko - patron omawiał ze mną sprawy, oczekiwał samodzielnych rozwiązań i wnikliwych uzasadnień, nie wykorzystywał mnie od bezsensownych zadań i wykonywania pracy za niego. Patron koordynator niczym się natomiast nie wykazał.
  - Pomoc merytoryczna dotycząca konkretnych spraw, materiały dotyczące problemów kryminalistycznych, dodatkowe zajęcia na Policji.
  - Pomoc polegała na wskazywaniu dokładnie oczekiwań co do własnych zadań, a także omawianiu ich wyników. Zawsze można było się zwrócić się do patrona lub innych osób o wyjaśnienie wątpliwości i rozstrzygnięć.
  - Pomoc udzielaną przez patronów praktyk, jak i patrona-koordynatora należy ocenić bardzo wysoko. Patroni praktyk (zwłaszcza w prokuraturze rejonowej) wnieśli nieoceniony wkład w kształcenie aplikantów, wskazując im praktyczne zastosowania zdobytej wiedzy teoretycznej, nauczając faktycznego wykonywania zawodu, pomagając wyeliminować błędy popełniane podczas sporządzania projektów decyzji merytorycznych oraz zwracając uwagę na najróżniejsze problemy praktyczne, które niekoniecznie były przedmiotem wykładów teoretycznych z poszczególnych dziedzin prawa. Szczegółe uznanie należy się patronowi koordynatorowi, który nieprzerwanie podczas całej aplikacji prokuratorskiej utrzymywał ścisły kontakt z aplikantami i czuwał nad prawidłową organizacją odbywanych przez aplikantów praktyk.
  - Przede wszystkim patron koordynator i patroni praktyk mieli dla mnie zawsze czas. Otrzymałam projekty/wzory pism procesowych potrzebne do sprawdzianów. Przygotowując się do egzaminu końcowego mogłam liczyć na pomoc przy rozwiązywaniu przypadków z poprzednich egzaminów prokuratorskich.
  - W przypadku codziennej obecności patrona w pracy uzyskiwałam odpowiedzi na pytania. Natomiast w sytuacji, gdy patron pojawiał się w pracy raz albo dwa razy w tygodniu, wówczas patronat stanowił fikcję. Taka sytuacja miała miejsce zwłaszcza w sądach.
  - W razie wątpliwości patron zawsze dokonywał analizy postępowania lub pomagał w podjęciu dobrej decyzji. Zawsze następowała wymiana opinii i argumentów. Nadal tak jest z prokuratorem przełożonym.
  - W większości przypadków patroni służyli swoją wiedzą i pomocą. Zdarzały się oczywiste przypadki gdy patrona nie interesowała osoba aplikanta. Wszystko zależało od osoby patrona, do którego się trafiło.
  - Większość patronów praktyk była pomocna, udzielała odpowiedzi na problematyczne pytania, patron koordynator również zawsze służył radą.
  - Współpraca z patronami przebiegała pozytywnie. Brak zastrzeżeń. Dobre przygotowanie do pracy.
-

-
- Zapewnienie ze strony patronów dużej ilości pracy, samodzielności przy wykonywaniu powierzonych zadań oraz rzetelne omówienie spraw i sporządzonych decyzji merytorycznych, w tym pod kątem uchybień jest przydatne w późniejszej praktyce.
  - Zawsze konsultowałem się i radziłem.
  - Uzyskałem pomoc od wszystkich patronów, udzielali rad merytorycznych, analizowali projekty decyzji, omawiali braki.

Nie – uzasadnienie:

- Brak pomocy ze strony niektórych patronów, niezainteresowanie aplikantami.
- Mój patron głównej praktyki przebywał na urlopie w czasie odbywania przeze mnie praktyk u niego, na moje pytania odpowiadał „Napisz cokolwiek”, albo „po prostu zatwierdź postanowienie”.
- Nie przekazano mi praktycznych informacji i wiedzy na temat funkcjonowania prokuratury i Policji oraz dotyczącej metodyki prowadzenia postępowania przygotowawczego oraz czynności na miejscu zdarzenia.
- Ze strony patronów koordynatorów nie otrzymałam co do zasady żadnej pomocy, w szczególności merytorycznej. Ze strony patronów poszczególnych praktyk otrzymywałam różnego rodzaju pomoc - z różnym natężeniem w zależności od poszczególnych osób. Pomoc polegała na wsparciu merytorycznym, udostępnianiu literatury itp.

3.7. Jak Pani/Pan ocenia pierwszy rok pracy na stanowisku asesora:

a) Z JAKIMI TRUDNOŚCIAMI SPOTKAŁA SIĘ PANI/PAN W PRACY (W TYM NA ODCINKU POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO, ILE RAZY ŚREDNIO W TYGODNIU UCZESTNICZYŁA PANI/PAN W SESJACH SĄDOWYCH)?

W wielu opiniach absolwenci stwierdzali brak większych problemów w wykonywaniu obowiązków asesora. Główne trudności, o których wspominają to brak przygotowania praktycznego do wykonywanych czynności procesowych oraz nieumiejętność organizacji pracy połączona z brakiem znajomości pracy w referacie.

Asesorzy uczestniczyli najczęściej w 2-3 sesjach sądowych tygodniowo (12,5% wskazań). Trzeba jednak zauważyć, iż ponad połowa ankietowanych asesorów (59,4%) nie udzieliła odpowiedzi na pytanie dotyczące liczby sesji sądowych, w których uczestniczą.

Ilość sesji w tygodniu	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
1	3	4,7%
1 do 2	7	10,9%
2	4	6,3%
2 do 3	8	12,5%
3	1	1,6%
3 do 4	3	4,7%
Brak odpowiedzi	38	59,4%
	64	100%

Trudności z jakimi spotykają się asesorzy w pracy:

- Początkowe trudności związane były z brakiem doświadczeń w kwestiach biurowości w tym obiegu dokumentów.
- Trudności - kwestie organizacyjne.
- Bardzo duża liczba przydzielonych spraw, w tym śledztw, czynności i środków zaskarżenia zleconych do wykonania w zastępstwie, zwiększona liczba wokand i dyżurów uniemożliwia terminowe i rzetelne prowadzenie wszystkich spraw, w szczególności gdy na początku nie zna się policjantów i biegłych.
- Brak czasu z uwagi na ilość spraw.
- Brak dostatecznego przygotowania praktycznego w sposób istotny rzutowała na początku na pracę na tym stanowisku, nabyte w dotychczasowej pracy doświadczenie zawodowe okazało się bardzo ważne w sesjach sądowych.
- Brak doświadczenia w samodzielnym prowadzeniu czynności procesowych i wystąpień na sali.
- Brak przygotowania na aplikacji do wystąpień sądowych.
- Brak uzasadnienia aktów oskarżenia i nieczytelne notatki z rozpraw.
- Brak znajomości obiegu dokumentacji w jednostce. Brak obycia w sądzie.
- Duże obciążenie nowymi sprawami.
- Główny problem polegał na braku doświadczenia we właściwym zorganizowaniu pracy przy dużej liczbie spraw w referacie.
- Kwestia związana z nabyciem umiejętności związanych z systematyką pracy, tj. pogodzenia pracy związanej z prowadzonymi postępowaniami, obsadzaniem wokand oraz pełnieniem dyżurów.

-
- Na odcinku sądowym nie było trudności, jednak stan faktyczny w sprawach był bardzo skomplikowany.
  - Na początku pracy problemem był obieg dokumentacji, metodyka pracy.
  - Nabycie umiejętności wyważenia dobrego rozwiązania pomiędzy solidnym prowadzeniem spraw, a statystyką.
  - Nadmierne ilości otwartych spraw.
  - Największą trudnością jest właściwa organizacja pracy i referatu, do czego nie przygotowuje aplikacja. W codziennej pracy problemem nie jest bowiem ocena zebranego materiału dowodowego, czy też podejmowanie decyzji w przedmiocie dalszych czynności procesowych, a taka organizacja pracy, która umożliwi zarówno zapoznawanie się na bieżąco ze sprawami, sporządzenie incydentalnych pism procesowych oraz decyzji merytorycznych kończących postępowanie, udział w sesjach sądowych (średnio 1 – 2 w tygodniu) i należyte przygotowanie do nich, przesłuchiwanie świadków i wykonywanie czynności z podejrzanymi.
  - Największą trudnością było czuwanie nad terminowością prowadzenia przez Policję nadzorowanych postępowań oraz zapewnieniem w ich toku właściwej koncentracji czynności procesowych (ta problematyka w ogóle nie była przedmiotem szkolenia podczas aplikacji).
  - Największe trudności na początku pracy sprawiał odcinek postępowania sądowego z uwagi na brak jakiegokolwiek doświadczenia w tym zakresie. Pozostałe elementy warsztatu pracy po kilku dniach wdrożenia nie sprawiały większych problemów.
  - Opracowanie dużej ilości prowadzonych postępowań, a czasami ich różnorodność.
  - Pewne trudności na początku asesury sprawiała mi konieczność poznania nowego miejsca pracy (innego niż miejsce odbywania aplikacji), w tym zwyczajów panujących w jednostce dotyczących współpracy z sekretariatem i Policją.
  - Początkowo problemy z metodyką prowadzenia postępowań.
  - Problemem było przyzwyczajenie się do jednego rodzaju pracy.
  - Spotkałam się z dużą życzliwością ze strony sędziów. Trudności w pracy pojawiają się w czasie dyżurów zdarzeniowych, kiedy to trzeba wykazać się wiedzą praktyczną i szybko podjąć decyzję.
  - Trudne były pierwsze wyjazdy na zdarzenia w trakcie dyżurów oraz konieczność wygłaszania mów końcowych w sądzie.
  - Trudności sprawiała obsługa zdarzeń śmiertelnych oraz kwestia organizacji pracy przy obszernym referacie dochodzeniowo - śledczym.
  - Trudności stanowiła organizacja pracy własnej, brak czasu na zapoznanie się z aktami sądowymi przed sesją.
  - Trudnością są niewątpliwie czynności administracyjne (porządkowe), decyzje związane z nadaniem biegu sprawie.
  - Wszelkie trudności w pracy niezwłocznie były przezwyciężane z pomocą prokuratorów przełożonych, którzy przekazywali wsparcie merytoryczne i praktyczne. Początkowe trudności dotyczyły zwłaszcza współpracy z Policją.
-

-
- Z przygotowaniem wystąpienia sądowego.

b) CZY PRZED APROBATĄ DECYZJI KONSULTOWAŁA PANI/PAN SPRAWY Z PROKURATOREM SPRAWUJĄCYM APROBATĘ, JEŚLI TAK CZY WYNIKAŁO TO Z PRZYJĘTEJ PRAKTYKI CZY BYŁO ZACHOWANIEM INCYDENTALNYM?

Aż 78,1% ankietowanych asesorów konsultowało sprawy z prokuratorem dokonującym aprobaty. Pozostałe 21,9% osób, nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

Ankietowani konsultowali sprawy z prokuratorem dokonującym aprobaty. Głównie konsultacje dotyczyły skomplikowanych spraw, o złożonym stanie faktycznym i prawnym.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	50	78,1%
NIE	0	0,0%
Brak odpowiedzi	14	21,9%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Co do zasady akta wraz z podjętą decyzję przedkładał prokuratorowi rejonowemu.
- Tak, miałem możliwość konsultacji decyzji.
- Czasami.
- Incydentalnie.
- Na początku konsultowałem większość spraw, później konsultowałem tylko sprawy wyjątkowo skomplikowane.
- Sporadycznie.
- Zdarza się sporadycznie.
- Czasami konsultowałem, gdyby była taka potrzeba robiłbym to częściej.
- Decyzje końcowe każdorazowo są konsultowane z prokuratorami przełożonymi w osobach Prokuratora Rejonowego, jego Zastępcy, bądź Kierownika Działu.
- Dotyczyło skomplikowanych spraw.
- Incydentalnie konsultuję sprawy w poważniejszej tematyce.
- Konsultacja decyzji przez aprobanta przy sprawach skomplikowanych i złożonych-wielkość czynów, sprawców.
- Konsultuję sprawy z aprobantem.
- Praktyka w moim przypadku jest taka, że Pani prokurator sprawująca aprobatę dokonuje okresowych kontroli akt i wskazuje kierunki postępowania w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia czynności. Same decyzje nie były konsultowane przed aprobatą.

-
- Prokurator sprawujący opiekę.
  - Prowadzone sprawy w większości przypadków omawiam z prokuratorem sprawującym aprobatę.
  - Przed podjętą decyzją w sprawie wraz z aprobantem omawiam decyzję i konsultuję rozwiązanie sprawy.
  - Przy każdej skomplikowanej sprawie.
  - Przyjętą w jednostce praktyką jest to, że aprobant zna prowadzone postępowania i w sprawach kluczowych służy radą co do kierunku decyzji. W większości postępowań decyzje podejmuję jednak samodzielnie.
  - Raczej zachowanie incydentalne w celu przedstawienia argumentów za i przeciw.
  - W przypadku skomplikowanego stanu faktycznego lub prawnego.
  - W części spraw przed podjęciem decyzji merytorycznej konsultuję się z prokuratorem sprawującym aprobatę (zależy to od wagi i złożoności sprawy), natomiast niektóre sprawy są na bieżąco omawiane w toku prowadzonego postępowania.
  - W przypadku wątpliwości co do decyzji końcowej konsultowałam mój pogląd z aprobantem. Teraz jest to przyjęta praktyka.
  - W skomplikowanych przypadkach.
  - W sprawach zawiłych.
  - W szczególności na początku pracy konsultacje te były bardzo potrzebne, wobec nieznajomości praktyki w jednostce.
  - W trudnych sprawach staram się konsultować niektóre decyzje.
  - W zależności od stopnia złożoności sprawy.
  - W zależności od złożoności sprawy.
  - Z konsultacji korzystałam jedynie w wyjątkowych sytuacjach, z uwagi na skomplikowany charakter postępowania.
  - Zasadą jest konsultowanie spraw z prokuratorem apelacyjnym.
  - Zawsze staram się konsultować treść decyzji z aprobantem.
  - Złożoność spraw, ich wysokie skomplikowanie.
  - Tak- incydentalnie.
  - Tak, jest to przyjęta praktyka.
  - W przypadku wątpliwości, konsultowałam.
  - Z własnej inicjatywy.

c) CZY UZYSKIWAŁA PANI/PAN POMOC W PRACY, A JEŚLI TAK Z CZYJEJ STRONY?

Znaczna część, to jest 75% asesorów uzyskiwała pomoc w czasie pracy. Pomocy tej udzielał zarówno prokurator aprobujący jak również inni prokuratorzy z danej jednostki. Dwie osoby wskazały, iż nie otrzymują takiej pomocy, a 21,9% osób nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	48	75,0%
NIE	2	3,1%
Brak odpowiedzi	14	21,9%
Suma	64	100,0%

Tak – uzasadnienie:

- Od aprobanta.
- Od aprobanta i wszystkich prokuratorów w jednostce.
- Kolegów i przełożonych.
- Koleżanek i kolegów z pracy oraz prokuratora sprawującego aprobatę.
- Od innych prokuratorów.
- Od prokuratora aprobanta i prokuratura rejonowego.
- Od przełożonych i innych prokuratorów.
- Patrona praktyk, szefów jednostek, innych asesorów.
- Pomoc aprobanta i współpracowników w sytuacjach problematycznych w toku prowadzonych postępowań. Konsultacje w sprawach kluczowych.
- Pomocy w pracy udziela mi zarówno aprobant, jak i każdy prokurator.
- Pozostałych współpracowników.
- Prokurator aprobujący.
- Prokurator prowadzący aprobatę oraz pracownicy.
- Prokurator rejonowy.
- Prokurator sprawujący aprobatę, asesorzy, wybrani prokuratorzy.
- Prokuratora aprobanta oraz wszystkich prokuratorów jednostki.
- Prokuratorów z działów oraz szefostwa.
- Przełożeni i prokuratorzy liniowi.
- Przełożony, koledzy.
- Tak, ze strony starszych kolegów.
- Tak, ze strony wszystkich wyżej wymienionej osób, a także innych prokuratorów wykonujących obowiązki w jednostce.
- W pracy uzyskiwałam pomoc od prokuratorów bezpośrednio przełożonych, jak również od pozostałych prokuratorów pracujących w mojej jednostce organizacyjnej prokuratury.
- W przypadku jakichkolwiek wątpliwości uzyskiwałam pomoc ze strony współpracowników.

- W przypadku pojawiających się wątpliwości mogę liczyć na poradę zarówno prokuratora sprawującego aprobatę, jak też innych prokuratorów pracujących w jednostce.
- Współpracownicy.
- Wszelka pomoc udzielana mi była zwłaszcza ze strony Pani prokurator sprawującej aprobatę.
- Zarówno ze strony pracujących w jednostce prokuratorów jak i kierownictwa.
- Ze strony aprobanta i innych pracowników.
- Ze strony aprobanta oraz asesorów i prokuratorów z jednostki.
- Ze strony aprobanta i współpracowników.
- Ze strony kolegów - prokuratorów, jak i pracowników sekretariatu oraz aprobanta.
- Ze strony prokuratora aprobującego i pozostałych przełożonych.
- Ze strony prokuratorów, pracowników sekretariatu oraz sędziów.
- Ze strony współpracowników.
- Tak, uzyskałam ją od kolegów i koleżanek z pracy.

Nie – uzasadnienie:

- Nie uzyskuję takiej pomocy.

d) JAK UKŁADA SIĘ WSPÓŁPRACA Z POLICJĄ (I INNYMI ORGANAMI PROWADZĄCYMI POSTĘPOWANIE BĄDŹ WYKONUJĄCYMI CZYNNOŚCI ZLECONE W TOKU POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO)?

Według opinii asesorów współpraca z Policją układała się co do zasady prawidłowo. Niekiedy jednak wymagała większego zaangażowania w nadzór nad zachowaniem terminów lub poprawnością wykonywanych czynności.

Jak układała się współpraca z Policją	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
Dobrze	40	62,5%
Z zastrzeżeniami	9	14,1%
Brak odpowiedzi	15	23,4%
Suma	64	100,0%

e) JAK UKŁADAŁA SIĘ WSPÓŁPRACA Z URZĘDNIKAMI I INNYMI PRACOWNIKAMI PROKURATURY?

Wyłącznie pozytywnie opisano współpracę z urzędnikami i innymi pracownikami prokuratury.

Jak układała się współpraca z urzędnikami i innymi pracownikami prokuratury	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
Dobrze	48	75,0%
Z zastrzeżeniami	0	0,0%
Brak odpowiedzi	16	25,0%
Suma	64	100,0%

f) CZY PEŁNIŁA PANI/PAN DYŻURY I JAKIE ORAZ CZY W CZASIE ICH PEŁNIENIA SPOTKAŁA SIĘ PANI/PAN Z PROBLEMAMI I JAKIMI?

Zdecydowana większość ankietowanych asesorów pełniła dyżury w trakcie sprawowania funkcji asesora (65,6%). Przeważnie były to dyżury „zdarzeniowe” i asesorzy nie napotykali większych trudności podczas ich odbywania. Trudności, które się pojawiały dotyczyły wzywania biegłego lekarza z zakresu medycyny sądowej oraz metodyki postępowania na miejscu zdarzenia.

Dwie osoby stwierdziły, iż nie pełniły dyżurów, a 20 kolejnych (31,3%) nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

Opinia	Liczba udzielonych odpowiedzi dla poszczególnych wartości	Wartość procentowa
TAK	42	65,6%
NIE	2	3,1%
Brak odpowiedzi	20	31,3%
Suma	64	100,0%

Czy w czasie pełnienia dyżurów spotkała się Pani/Pan z problemami i jakimi?

- Dyżury pełniłem 3 razy w miesiącu, problemem czasami było zakwalifikowanie danego przypadku jako powodującego konieczność przeprowadzenia sekcji zwłok albo też odstąpienia od przeprowadzenia tej czynności.

-
- Dyżury średnio 3-4 razy w miesiącu. W przypadku wyjazdu do zgonu niekiedy problemem jest wezwanie lekarza biegłego z zakresu medycyny sądowej (biegli wezwani ad hoc nie odbierają telefonów lub nie mają czasu).
  - Dyżury zarówno aresztowe jak i zdarzeniowe. Nie napotkałam istotnych problemów.
  - Mam średnio 4-5 dyżurów miesięcznie. Często zdarzają się wyjazdy na miejsca zdarzeń i doprowadzenia podejrzanych.
  - Nie było większych problemów, zawsze mogłem jednak liczyć na pomoc ze strony prokuratorów.
  - Nie można znaleźć medyka sądowego podczas oględzin zwłok.
  - Pełnię dyżury średnio 4 razy w miesiącu. Dyżury są 24-godzinne. Problemy były związane z brakiem praktycznej wiedzy dotyczącej metodyki postępowania na miejscu zdarzenia.
  - Pełnię dyżury średnio przez 4 – 5 dni w miesiącu. W czasie dyżurów przeprowadzałam oględziny ujawnionych zwłok, przesłuchiwałam podejrzanych, jak również świadków w razie zaistnienia takiej konieczności, sporządzałam wnioski o zastosowanie aresztu i uczestniczyłam w posiedzeniach w przedmiocie rozpoznania tych wniosków. Nie spotkałam się z większymi problemami w czasie pełnionych dyżurów.
  - Pełniłam dyżury 24h, jednodniowe. Problematyczny był brak wcześniejszego przeszkolenia z zakresu czynności, które należy podejmować na miejscu zdarzenia.
  - Pełniłam dyżury tygodniowe, w odstępach czasu około dwóch miesięcy. Nie pojawiły się problemy w trakcie dyżurów.
  - Pełniłam dyżury zdarzeniowe i inne. Nie spotkałam się w czasie ich pełnienia z problemami.
  - Pełniłem dyżury zdarzeniowe. Problemy na miejscu są rozwiązywane przez kontakt z prokuratorem rejonowym lub zastępcą, którzy pełnią nadzór merytoryczny nad dyżurującymi.
  - Pełniłem dyżury tzw. zdarzeniowe i trybowe, jak dotąd nie spotkałem się z żadnymi większymi problemami.
  - Pełniłem dyżury zdarzeniowe, w ich trakcie nie spotkałem się z większymi problemami.
  - Pełniłem dyżury, problemem było kierowanie czynnościami na miejscu zdarzenia ale tylko na początku, później nabrałem trochę doświadczenia.
  - Problemem jest dojazd oraz fakt, że na pierwsze zdarzenie pojechałam dopiero jako asesor.
  - Tak. Problemy pojawiające się na dyżurach to najczęściej oględziny miejsca ujawnienia zwłok – zagadnienia dotyczące zebrania materiałów dowodowego, zabezpieczania śladów kryminalistycznych, podejmowanie decyzji co do konieczności udziału innych osób w oględzinach – np. biegłych.
  - Trudnością jest konieczność szybkiego podejmowania decyzji.
  - W czasie pełnionych dyżurów nie spotkałem się z większymi problemami. Odbywane dyżury są możliwością nabywania nowych umiejętności i zdobywania doświadczeń.
-

-
- W okresie asesury pełniłam 29 dni dyżurów zdarzeniowych, w czasie ich trwania nie spotkałam się z jakimikolwiek problemami.
  - W sytuacji zaistnienia zdarzenia wymagającego uczestnictwa na miejscu zdarzenia prokuratora, w sytuacjach wątpliwych, mogłam zawsze zatelefonować do prokuratora aprobanta, który zawsze służył pomocą.
  - W trakcie pracy pełnie dyżury, które to zostały wyznaczone przez prokuratora bezpośrednio przełożonego. Dyżury te związane są z obsługą zdarzeń, jak również uczestnictwem w trakcie oględzin wewnętrznych zwłok w Zakładzie Medycyny Sądowej.
  - Zgodnie z grafiką, jeździłam na zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym oraz przesłuchiwałam zatrzymanych, podejrzanych, stosowałam środki zapobiegawcze.
  - Tak, dzienne zdarzeniowe.
  - Nie było większych problemów, w razie wątpliwości były konsultacje telefoniczne.
  - Tak, zdarzeniowe, tzw. przyśpieszeniowe, posiedzeniowe.
  - Brak odzieży ochronnej, rękawiczek.

g) INNE UWAGI

- Problemem jest fakt, iż większość aplikantów trafiło do jednostek, w których nie odbywało aplikacji, co powoduje, że nie zna się policjantów, biegłych, praktyk występujących w danej jednostce. Prokuratorzy nie znają nowej osoby, w przeciwieństwie do dawnego modelu aplikacji, gdzie aplikant przez wiele lat pracował w danej jednostce. Ponadto wielu asesora podejmuje kroki w celu przeniesienia do innej jednostki co powoduje negatywne nastawienie do nowej osoby.
- Zbyt mała ilość zajęć o charakterze merytorycznym, a zbyt duża teoretycznych, stanowiących niejako powtórkę ze studiów.
- Żadna aplikacja, choćby najlepsza, nie przygotowuje nigdy w pełni do pełnienia funkcji asesora/prokuratora z uwagi na wielość problemów jakie mogą pojawić się w pracy.

3.8. Uwagi ogólne odnośnie przebiegu aplikacji oraz asesury (plusy i minusy).

W poniższych wypowiedziach absolwenci Krajowej Szkoły dzielą swoje opinie. Część uważa, że aplikacja bardzo dobrze przygotowała ich do pełnienia funkcji asesora i ocenia jej przebieg bardzo wysoko. Jako słabsze cechy aplikacji wskazywana jest natomiast zbyt mała ilość praktyk w prokuraturach rejonowych, brak kompetencji do samodzielnego udziału w prostych czynnościach procesowych (występowanie przed sądem) oraz zbyt częste zjazdy.

PLUSY APLIKACJI W OCENIE ASESORÓW – ABSOLWENTÓW KSSIP:

-
- Aplikacja cechowała się wysokim poziomem merytorycznym zajęć.
-

-
- Aplikacja dobrze przygotowała do pełnienia funkcji asesora, a w przyszłości prokuratora. - Aplikacja prokuratorska przygotowała mnie właściwie do pracy na stanowisku asesora.
  - Aplikacja prokuratorska w KSSiP bardzo dobrze przygotowuje do pracy, należy jedynie wprowadzić w jej programie kilka zmian.
  - Aplikacja właściwie przygotowała mnie do zawodu, zaskoczyła mnie ilość spraw w nadzorze.
  - Centralnie prowadzona aplikacja, pod warunkiem zmiany zakresu i sposobu prowadzenia zajęć daje możliwość nabycia wysokiej wiedzy merytorycznej i zdolności praktycznych. Asesurę odbywam z kolei pod aprobatą, która ze względu na Panią prokurator ją sprawującą, pozwala na podniesienie poziomu wcześniej zdobytych umiejętności.
  - Do zalet obecnego systemu kształcenia niewątpliwie należy wysoki poziom kadry prowadzącej zajęcia, bardzo dobra baza szkoleniowa i noclegowa w Krakowie, otrzymywanie stypendium, które zapewnia samodzielność finansową (brak wynagrodzenia albo otrzymywanie niskiego wynagrodzenia uważam za jedną z większych wad poprzedniego modelu kształcenia).
  - Dobrze oceniam przebieg aplikacji i asesury.
  - Plusem wysoki poziom merytoryczny większości zajęć.
  - Plusem natomiast było nabycie umiejętności sporządzania pism procesowych, poszerzenie wiedzy zwłaszcza prawnoskarbowej.
  - Odbytą aplikację oceniam bardzo pozytywnie. Poza drobnymi brakami w pewnych zakresach bardzo dobrze przygotowała mnie do obecnej pracy. Okres asesury pozwala natomiast zdobyć niezbędne doświadczenie potrzebne na stanowisku prokuratora.
  - Ogólnie oceniam aplikację bardzo dobrze. Moim zdaniem aplikanci nie są przygotowani gorzej do zawodu niż aplikanci poprzedniego modelu, co dostrzegają przede wszystkim przełożeni i współpracownicy. Na plus zasługuje zapewnienie aplikantowi godnych warunków odbywania aplikacji (stypendium).
  - Plusem aplikacji jest dobre przygotowanie merytoryczne.
  - Plusy - możliwość wykorzystania wiedzy w praktyce, różnorodność zadań (sąd, referat spraw w toku, dyżury, przesłuchania).
  - Plusy: stypendium na aplikacji i obecne wynagrodzenie.
  - Przebieg aplikacji i asesury oceniam bardzo dobrze.
  - W mojej ocenie przejście od aplikacji do asesury przebiegło dość płynnie.
  - Zarówno aplikacja jak i asesura to dużo pracy i nauki. Jednak na asesorze spoczywa dużo cywilnej odpowiedzialności, aplikant jej nie ponosi.
-

MINUSY APLIKACJI W OCENIE ASESORÓW – ABSOLWENTÓW KSSiP:

- Brakowało zajęć dotyczących metodyki prowadzenia poszczególnych kategorii spraw. Ponadto, z uwagi na brak ciągłości poszczególnych praktyk, zetknięcie się aplikanta z daną sprawą w prokuraturze lub innych instytucjach było incydentalne i wybiórcze.
- Mniejsza była tylko konieczność częstych wyjazdów na zajęcia teoretyczne.
- Największą wadą jest moim zdaniem zbyt mała ilość praktyk w prokuraturach rejonowych, co już wskazałam wcześniej.
- Minusem aplikacji był brak nabycia kompetencji w zakresie samodzielnego udziału w nawet najprostszych czynnościach procesowych. Aplikanci "korporacyjni" mają tu przewagę. Stanowiło to duże utrudnienie w początkach pracy.
- Jeżeli chodzi o aplikację to nie przygotowała ona w sposób praktyczny do pełnienia funkcji asesora, za duży nacisk kładziony był na kwestie teoretyczne. Ponadto przydział etatów asesorskich w żadnym stopniu nie uwzględniał miejsc zamieszkania byłych już aplikantów, ani ich sytuacji rodzinnej/osobistej. W związku z powyższym ja i mój mąż odbywamy asesurę w dwóch różnych miejscach oddalonych od siebie o 400 km, co trudno uznać za komfortowe.
- Miejsce odbywania asesury jest oddalone od mojego faktycznego miejsca zamieszkania, co powoduje całkowitą alienację od swoich bliskich i nie jest pod tym względem asesura dostosowana do moich potrzeb. I nikt nie bierze tego pod uwagę.
- Minusem jest konieczność dojeżdżania do Krakowa.
- Minusem aplikacji był brak możliwości samodzielnego prowadzenia postępowań, brak możliwości występowania przed sądem (np. w trybie uproszczonym).
- Moja ocena aplikacji jest negatywna bowiem w ogóle nie spełniała swoich celów.
- Minusy - znaczna część spraw jest mało interesująca w konsekwencji podczas pracy niewiele można się nauczyć i pojawia się przekonanie, że rozwój zawodowy zatrzymuje się.
- Minusy: konieczność dojazdów do Krakowa w trakcie aplikacji i otrzymane etaty asesora z dala od miejsca zamieszkania.
- - Uważam, że okres trwania aplikacji jest zbyt długi. Uzasadnione w mojej ocenie byłoby jego skrócenie do max 3 lat.
- Zbyt częste wyjazdy do KSSiP.
- Zbyt częste zjazdy, a zbyt krótki okres praktyk w prokuraturze rejonowej.
- Zbyt mało praktyk w prokuraturach rejonowych na dochodzeniach, zbyt dużo zajęć teoretycznych.
- Zjazdy w czasie aplikacji były zbyt częste.

4

Podsumowanie

W opinii wizytatorów, absolwenci Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zostali bardzo dobrze przygotowani do pełnienia służby na stanowisku asesora. Spośród 29 wizytatorów aż 69,0% wystawiło ocenę bardzo dobrą (5), a blisko 14% ocenę najwyższą – celującą (6). Średnia ogólna ocena, określająca przygotowanie absolwentów Krajowej Szkoły do pracy na stanowisku asesora wynosi 4,96 w skali od 1 do 6.

Wizytatorzy doceniali bardzo wysokie przygotowanie teoretyczne asesorów do wykonywania czynności zawodowych, wskazując jednocześnie na ich pewne trudności w prowadzeniu i nadzorowaniu postępowań przygotowawczych oraz umiejętności współpracy z funkcjonariuszami Policji, wynikające z braku doświadczenia.

Co do sposobu wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów – absolwentów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury - również ankietowani prokuratorzy, którzy aprobowali ich postanowienia, nie wnosili zastrzeżeń co do merytorycznego i teoretycznego przygotowania do zawodu.

Również sami absolwenci Krajowej Szkoły w znacznej większości (79,7%) ocenili przygotowanie do pełnienia funkcji asesora na poziomie dobrym i bardzo dobrym (w skali ocen od 1 do 6). W niemal wszystkich zawartych opiniach asesorzy podkreślali bardzo solidne przygotowanie teoretyczne jakie uzyskali w czasie odbywania aplikacji. Jednocześnie wskazywali brak odpowiedniego przygotowania praktycznego.

Najlepszym podsumowaniem analizy, dotyczącej oceny przygotowania aplikantów – absolwentów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury - są opinie zebrane od części przedstawicieli jednostek prokuratur, w których absolwenci Krajowej Szkoły odbywają służbę na stanowisku asesora. Opinie te zostały zebrane z pism przewodnich, które były przekazywane wraz z wypełnionymi ankietami:

„Potwierdzam wysoki poziom przygotowania pierwszego rocznika asesorów po Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Ocenę tę wyrażam zarówno na podstawie rozmów

---

z prokuratorami rejonowymi jak i na podstawie wyników badań akt przez wizytatora w związku z wystąpieniem o przedłużenie asesury."

„Co do sposobu wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów absolwentów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, nie wnoszę żadnych zastrzeżeń co do ich merytorycznego i teoretycznego przygotowania do zawodu.

Jedynie fakt, iż podczas odbywania aplikacji, zbyt krótko odbywają praktykę w Prokuraturze Rejonowej powoduje, iż patroni nie mogą powierzyć konkretnych obowiązków aplikantom związanych z umiejętnością współpracy z organami prowadzącymi postępowanie przygotowawcze, kontaktu ze stronami czy świadkami.

Uważam, że aplikanci winni samodzielnie uczestniczyć przed sądem w postępowaniach uproszczonych, bowiem ta umiejętność w znaczny sposób oswaja w/w z salą sądową, stronami oraz pełnomocnikami."

„W ocenie Prokuratora Okręgowego – opartej na opiniach Prokuratora Rejonowego oraz wizytatora i prokuratorów Prokuratury Okręgowy asesora – absolwent KSSiP – został bardzo dobrze teoretycznie przygotowany do wykonywania czynności prokuratorskich. Początkowo, brak doświadczenia powodował u asesora trudności w prowadzeniu i nadzorowaniu postępowań przygotowawczych oraz umiejętności współpracy z funkcjonariuszami Policji, które to mankamenty w miarę upływu czasu były eliminowane. Tego rodzaju mankamenty występowały u wszystkich nowo mianowanych asesorów, nie tylko absolwentów KSSiP.

Dokonując porównania jakości przygotowania asesora – absolwenta KSSiP z pracą pozostałej kadry asesorskiej, Prokurator Okręgowy, wskazał, że w opinii prokuratorów, pracujących bezpośrednio z tymi asesorami nie stwierdza się istotnych różnic. Obydwie grupy asesorów były bardzo dobrze lub dobrze przygotowane merytorycznie do wykonywania czynności prokuratorskich. Udoskonalenia wymagał warsztat pracy. Często osobiste predyspozycje decydowały o tym, że asesora szybciej uzyskiwał umiejętności niezbędne do samodzielnego pełnienia czynności prokuratorskich.

Zarówno asesorom – absolwentom KSSiP, jak i pozostałym asesorem zdarzały się niewielkie braki teoretyczne i praktyczne, zwłaszcza w toku pierwszego roku asesury, które nie eliminowały ich z dalszego procesu kształcenia.

Zdaniem Prokuratora Okręgowego – w procesie kształcenia absolwentów KSSiP należy większy nacisk położyć na zwiększenie okresu praktyk tak, aby nabyli oni praktyczne umiejętności związane z realizacją ustawowych zadań prokuratury. W innym okręgu, Prokurator Okręgowy wskazał, że asesora – absolwent KSSiP nie odnotował żadnych niepowodzeń sądowych, a w ocenie Prokuratora Rejonowego jest on dobrze przygotowany zarówno teoretycznie jak i praktycznie do realizacji czynności prokuratorskich".

„W ocenie Prokuratora Okręgowego sposób wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów – absolwentów KSSiP, w porównaniu do pracy pozostałych asesorów, którzy wcześniej

---

odbywali aplikację prokuratorską w Prokuraturze Okręgowej, wskazuje na celowość takiego ukształtowania praktyk, odbywanych przez aplikantów w prokuraturach rejonowych, aby umożliwić im w szerszym zakresie poznanie właściwej organizacji pracy prokuratora oraz sposobu sprawowania nadzoru nad Policją. Niezbędne wydaje się również przywiązywanie większej wagi, w procesie szkolenia, do nabycia przez aplikantów praktycznych umiejętności, związanych z realizacją ustawowych zadań prokuratury”.

„W mojej ocenie asesorzy – absolwenci KSSiP, zarówno wiedzą teoretyczną jak i przygotowaniem praktycznym nie odbiegają od poziomu przygotowania do wykonywania czynności prokuratorskich przez pozostałych asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Niewątpliwie, przebieg praktycznego szkolenia w prokuraturach rejonowych ma istotny wpływ na sposób, sprawność i umiejętność wykonywania czynności przez asesorów. Duży wpływ na przebieg tego szkolenia ma indywidualne podejście prokuratorów – patronów w prokuraturach rejonowych. Duży nacisk należałoby zatem położyć na wyznaczanie spośród prokuratorów patronów, którzy z uwagi na swoje doświadczenie i właściwe podejście do pracy prawidłowo przygotowują aplikantów do wykonywania czynności prokuratorskich. Optymalnym rozwiązaniem – w mojej ocenie – byłoby, aby nad całym przebiegiem praktyk aplikanta w prokuraturze rejonowej czuwał jeden patron. Prokurator ten mógłby obserwować postępy aplikanta w trakcie całego szkolenia i korygować w trakcie kolejnych praktyk jego niedociągnięcia i błędy oraz właściwie kierunkować jego dalszą naukę.”

„Należy wskazać, że przygotowanie ankietowanych asesorów (absolwentów KSSiP) do pełnienia swych obowiązków pod względem teoretycznym nie budzi zastrzeżeń. Natomiast intensywniejszych działań wymaga wdrożenie ich do samodzielnej pracy na powierzonym im stanowisku, w czym pomocne byłoby zwiększenie ilości zajęć praktycznych odbywanych przez aplikantów szkoły w jednostkach prokuratury.

Poza tym sposób wykonywania obowiązków służbowych przez ankietowanych asesorów, nie odbiega od sposobu pracy pozostałej kadry asesorskiej.”

„Informuję, że w ocenie opiniujących, w zakresie praktycznego przygotowania absolwentów do pełnienia służby, absolwenci KSSiP w większości zasługują na oceny od 4 do 6 i jest ono dobre lub bardzo dobre. Uzasadnia to wysoki poziom organizacji pracy własnej, gwarantujący dobre wykonywanie obowiązków służbowych. Również poziom końcowych decyzji merytorycznych został oceniony bardzo wysoko.

Bardzo dobrze układa się współpraca asesorów z aprobantami. Sprawy za każdym razem były konsultowane z aprobantami, a aprobandzi podejmowali działania mające na celu eliminowanie powtarzających się błędów asesora. Zachowanie asesora było zawsze bardzo kulturalne.

W kwestii zakresu zajęć z poszczególnych przedmiotów za niewystarczające uznano ilość zajęć z zakresu prawa i postępowania administracyjnego, natomiast zajęcia z prawa gospodarczego (prawo własności przemysłowej, prawo autorskie) uznano za nadmiernie rozbudowane. Z dokonanych ustaleń wynika, że aplikacja w KSSiP dobrze przygotowuje aplikantów do roli asesora w powszechnych jednostkach prokuratury."

„Jak wynika z wypełnionych ankiet sposób wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów nie budzi większych zastrzeżeń. Nie widać także różnicy w pracy asesorów – absolwentów KSSiP w porównaniu do pracy pozostałej kadry asesorskiej.

Jak się wydaje, zasadnym byłoby aby praktyki w prokuraturach rejonowych odbywane były w sposób ciągły (jedynie z przerwami na zjazdy w KSSiP), a nadto należałoby rozważyć skrócenie lub likwidację niektórych z nich (np. w Policji, Urzędach Kontroli Skarbowej i WSA).

Większy nacisk należy też położyć na przygotowanie aplikantów do występowania przed sądami oraz postępowania na miejscu zdarzeń."

„W zakresie sugestii i uwag dotyczących sposobu wykonywania obowiązków służbowych przez asesorów – absolwentów KSSiP na szczególną uwagę (w ocenie osób sprawujących aprobatę) zasługuje brak przygotowania praktycznego do wykonywania zawodu. Sam tryb praktyki aplikanta wskazuje, iż co najwyżej jest przygotowany do fragmentów pracy związanych ze sporządzaniem decyzji procesowych. Nie jest natomiast przygotowany do prowadzenia postępowania od początku do końca. Osoby te nie najlepiej radzą sobie z ułożeniem sobie współpracy m.in. z funkcjonariuszami Policji. W ocenie osób sprawujących aprobatę są to mankamenty do rozwiązywania, których obecny tryb aplikacji nie przygotowuje. Powyższe, pomimo bardzo wysokiego przygotowania teoretycznego, skutkuje szczególnie na początkowym etapie asesury, niemożnością wykorzystania ich wiedzy teoretycznej w zestawieniu z powierzonymi im obowiązkami.

Z informacji przekazanych przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego wynika, iż w pewnych sytuacjach określone problemy natury praktycznej (organizacyjnej) odwracają uwagę asesorów od istoty ważkich problemów, występujących w toku postępowania przygotowawczego. Jego zdaniem należałoby się zastanowić, czy aplikacja nie powinna odbywać się w jednostce, w której absolwent KSSiP wykonywałby w przyszłości obowiązki asesora. Powyższe pozwoliłoby już na wstępie przyzwyczajać do specyfiki pracy jednostki, indywidualnego obciążenia pracą oraz poznania struktury przestępczości."